

راهنمای مطالعه کتاب مقدس

ژوئیه | آگست | سپتامبر ۲۰۱۶

نقش کلیسا در جامعه محلی

SEVENTH-DAY
ADVENTIST
CHURCH

فهرست مطالب

۱. "تازه شدن همه چیز" — ۲۵ ژوئن تا ۱ ژوئیه ۶
۲. احیای حکومت — ۲ تا ۸ ژوئیه ۱۴
۳. عدالت و رحمت در عهد قدیم: بخش اول — ۹ تا ۱۵ ژوئیه ۲۲
۴. عدالت و رحمت در عهد قدیم: بخش ۲ — ۱۶ تا ۲۲ ژوئیه ۳۰
۵. عیسی به جامعه کمک میکرد — ۲۳ تا ۲۹ ژوئیه ۳۸
۶. عیسی با مردم معاشرت مینمود — ۲۹ ژوئیه تا ۵ اوت ۴۶
۷. عیسی خیریت آنها را میخواست — ۶ تا ۱۲ اوت ۵۴
۸. ابراز همدردی عیسی — ۱۳ تا ۱۹ اوت ۶۲
۹. کهنات عیسی برای رفع نیازهای مردم — ۲۰ تا ۲۶ اوت ۷۰
۱۰. عیسی اعتماد ایشان را جلب نمود — ۲۷ اوت تا ۲ سپتامبر ۷۸
۱۱. عیسی ایشانرا فرمود، "مرا متابعت کنید" — ۳ تا ۹ سپتامبر ۸۶
۱۲. خدمات کلیسایی برای شهرها در آخر زمان — ۱۰ تا ۱۶ سپتامبر ۹۴
۱۳. چگونه باید منتظر بمانیم؟ — ۱۷ تا ۲۳ سپتامبر ۱۰۲

Editorial Office: 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904

Come visit us at our Web site: <http://www.absg.adventist.org>

Principal Contributor

Martin Pröbstle

Co-contributor

Steven Thompson

Editor

Clifford R. Goldstein

Associate Editor

Soraya Homayouni

Publication Manager

Lea Alexander Greve

Editorial Assistant

Sharon Thomas-Crews

Pacific Press® Coordinator

Wendy Marcum

Art Director and Illustrator

Lars Justinen

Design

Justinen Creative Group

Middle East and North Africa Union

Publishing Coordinator

Michael Eckert

Translation to Arabic

Ashraf Fawzy

Arabic Layout and Design

Marisa Ferreira and Olivia Adel

Sabbath School
Personal Ministries

حق چاپ محفوظ و مخصوص "کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم" میباشد. هیچیک از بخشهای این کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان بدون اجازه قبلی و کتبی از کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم (جنرال کنفرانس) قابل ویرایش، تغییر، اصلاح، اقتباس، ترجمه، تکثیر یا انتشار نیست. دفاتر بخشهای تابعه کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم مجاز هستند تا طبق دستورالعمل ویژه ای ترتیبی اتخاذ نمایند تا کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس مدرسه سبت ویژه بزرگسالان ترجمه گردد. حق طبع و نشر مطالب ترجمه شده و انتشارات آنان متعلق به کنگره عمومی است. عناوین (ادونتیستهای روز هفتم) و (ادونتیست) و آرم شعله گون جزو اسامی و علامت تجاری ثبت شده متعلق به کنگره عمومی ادونتیستهای روز هفتم میباشد و استفاده از آن بدون اجازه قبلی از کنگره عمومی ممنوع است.

انجیل کامل و بی نقص

شبابی کتاب مقدس خود را در مقابل جماعت حاضر در کلیسا بالا گرفت. کتاب او پوسیده و تکه پاره بود. او و هم کلاسی هایش در مدرسه الهیات، تمامی آیات مرتبط با عدالت، فقر، ثروت و ظلم و ستم را در کتاب او مشخص نموده بودند. سپس، با قیچی تمام آن آیات را از کتاب مقدس بریده بودند. با اتمام کار آنها، گوئی که کتاب مقدس از جنگ برگشته بود. در سراسر کلام مقدس این عناوین چنان مهم و اساسی هستند که اگر از کتاب مقدس حذف شوند مقدار زیادی از حجم کتاب مقدس کم میشود. کتاب مقدس تکه پاره شده، با صلابت و با ندای بلند درباره اموری که خدا نسبت بدانها دلنگران است سخن میگوید.

این داستان به ما ادونتیستهای روز هفتم چه میگوید؟ مسلماً حرفهای زیادی باید در میان باشد. پژوهشها نشان می دهد که تقریباً ۳۰ درصد از ادونتیستهای روز هفتم در بر آورده ساختن نیازهای مردم در خارج از کلیسا دخیل هستند. پس ۷۰ درصد دیگر چطور؟ عیسی تمامی کلیساهای آخرالزمان خود را فراخوانده است تا در مسیر مژده انجیل جاودانی زندگی و آنرا بشارت دهند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶).

انجیل در مجموع چه میگوید؟ رسالت و کهنات عیسی که در آیات ۱۶ تا ۲۱ باب ۴ لوقا به تصویر کشیده شد، مجموع انجیل را به عنوان چیزی فراتر از موعظه حقیقت رستگاری به واسطه ایمان توصیف می کند، با این حال شالوده و معیار همه کارها در امور زندگی است. عیسی به ما نشان می دهد که موعظه انجیل نسبت به محبت و شفقت برای فقیران، گرسنگان، بیماران، دل شکستگان، مظلومان، طرد شدگان و زندانیان بطور عملی باید صورت پذیرد و نه در حد شعارهای اخلاقی. عدالت موجود در کتاب مقدس برای بی اثر کردن کارهای شیطان است، این موارد بالا حد اقل کارهایی است که میتوانیم انجام دهیم زیرا که چشم انتظار و مشتاق هستیم تا در پایان زمان، عیسی بر شیطان به پیروزی نهایی دست یابد.

در درس این ثلث کاملیت و بی عیب و نقص بودن انجیل جاودان مورد کنکاش قرار گرفته و نقش کلیسا در موثر واقع شدن انجیل بر جوامع مورد بررسی قرار خواهد گرفت. ما کلیسا را به عنوان جماعتی از مردم که با هم متفق و یکی بوده - که نه برای موجودیت خویش بلکه کسانی که فراخوانده شده اند تا انجیل جاودان را همانگونه که در کهنات عیسی متجلی شد، موعظه کنند. بدین معنی که نه تنها با موعظه انجیل بلکه با انجیل زندگی کردن بواسطه خدمتگزاری برای رفع نیازهای مردم محلی که در آن زندگی میکنیم.

کلیسای محلی شما با تشکیلاتی که از آن بهره مند است، چگونه به نیازمندان خدمت میکند؟ خدمات کلیسا شامل (سلامت، خانواده، جوانان، مدرسه سبت، خادمان و شماسان و غیره) برای رفع نیازهای جامعه و اعضای کلیسا است. واحد ها یا مراکز خدمات جامعه ادونتیست (ACS) تحت نظر کلیسا کار میکنند تا مژده انجیل را متجلی و آنرا منتشر ساخته و راه را برای کلام خدا هموار سازند. در بعضی نقاط جهان، مرکز خدمات جامعه ادونتیست دورکاس (بزبان یونانی) و طبیتا (بزبان عبری) و غزال (بزبان فارسی) - داستان او را در اعمال رسولان ۳۶:۹-۴۱ مطالعه کنید - مردان ادونتیست یا به نامهای دیگر شناخته میشود. آژانس توسعه و امداد ادونتیست (ADRA)، سازمان بشر دوستانه کلیسای ادونتیست روز هفتم که سازمانی غیر دولتی است اما از سوی کلیساهای محلی اداره نمیشود، نقش مهمی را در خدمتسانی به نیازمندان ایفا میکند.

شخصاً چگونه قدردانی خود را برای آنچه که خدا از طریق مسیح برایتان انجام داده است، ابراز میکنید؟ یکی از اعضای کلیسا در خصوص همکاری و همیاری در امور خدا چنین بیان کرد:

دختری دیدم نحیف و بی غذا ... کو همی گفتم کجایی ای خدا؟

لرزه بر اندام ریزش چون بلا ... جامه ای نیکو ندارد پس چرا؟

روی خود زین طفل برگردانده ای؟ ... زین گنه بگذر مگر درمانده ای؟

نی به خشم آمد خدا اندر سکوت ... بر منی چون خیره سر اندر هبوت

وحی آمد بر من آشفته خوی ... از چه نالانی مدد از خود بجوی

گر توانمندی، توان من داده ام ... وین امانت را برت بنهاده ام

آن دو دستت را بدامم بهر تن ... تا که دستی را بگیری بهر من

زان عتابی که میدهد هر روز

عاقبت خوش نماید و بهروز

(متن اصلی توسط ویرایشگر از انگلیسی به شعر فارسی تبدیل گردید. ۱۲/۵/۲۰۱۶)

In Pursuing the Passion of Jesus, Dwight Nelson, (Nampa, Idaho: Pacific Press * Publishing Association, 2005), p. 78.

گاسپار کولون (Gaspar Colón) در حینیکه این کتابچه راهنمای مطالعه کتاب مقدس ویژه بزرگسالان را تألیف میکرد، رئیس دیپارتمان الهیات دانشگاه ادونتیست واشینگتون در تکوما پارک واقع در مریلند آمریکا بود. می الن کولون معاون دیپارتمان مدرسه سبت و خدمات دینی شخصی مجمع عمومی و رئیس مرکز خدمات اجتماعی بین المللی ادونتیست است. آنان به عنوان خدمتگزاران مسیح بمدت نه سال در آفریقا و شوروی سابق فعالیت کردند و دارای دو فرزند و دو نوه میباشند.

“تازه شدن همه چیز”

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷؛ تثنیه باب ۶ آیه ۵؛ پیدایش باب ۳ آیات ۸ تا ۱۹؛ یعقوب باب ۴ آیه ۴؛ غلاطیان باب ۴ آیه ۱۹؛ مرقس باب ۲ آیات ۱ تا ۱۲؛ یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰.

آیه حفظی: “پس خدا انسان را شبیه خود آفرید. ایشان را زن و مرد آفرید” (پیدایش باب ۱ آیه ۲۷).

کاری که همه باید انجام بدهند این است که به جهان اطراف، محله و خود نگاه کنند تا متوجه موضوع بشوند. و موضوع چیست؟ مشکل وحشتناکی وجود دارد. این مشکل سقوط، گناه، طغیان و جدال عظیم نامیده می شود. و با این وجود، خبر خوب این است که این مشکل دائمی نبوده و برای همیشه ادامه نخواهد یافت. عیسی آمد، برای گناهان جهان مُرد و وعده بازگشت دوباره داد. و هنگامی که او بازگردد، چیزی از این جهان باقی نخواهد ماند. در عوض، ملکوتی جدید، پادشاهی ابدی او آغاز خواهد شد. “در زمان آن پادشاهان، خدای آسمان سلطنتی برپا خواهد کرد که هیچ گاه از بین نخواهد رفت. آن سلطنت هرگز مغلوب هیچ ملّتی نخواهد شد، ولی تمام این امپراتوریها را بکلی از بین برده و خود تا به ابد باقی خواهد ماند” (دانیال باب ۲ آیه ۴۴).
و چه نیکوست آن تازه شدن!

ولی ما تا زمان رجعت ثانی او منظور بازسازی منتظر می مانیم. کسانی که در مسیح هستند اینک خلقتی تازه هستند (دوم قرنتیان باب ۵ آیه ۱۷)؛ و حال تقدیر ما چنین است که به شباهت عیسی خود را وفق دهیم (رومیان باب ۸ آیه ۲۹). همچنین، او ما را به عنوان کلیسای خویش فرا خوانده و قدرت می بخشد، تا بتوانیم در تازه شدن و بازپروری دیگران نیز خدمت کنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲ ژوئیه آماده شوید.

تصویر و شباهت خدا

کتاب مقدس می گوید که بشریت در ابتدا به "صورت یا شبیه" خدا خلق شد (پیدایش باب ۱ آیه ۲۷). یک تصویر ممکن است دو بعدی باشد مانند انعکاس آینه یا عکس، و یا سه بعدی باشد مانند یک مجسمه یا هولوگرام. یک تصویر غیر قابل لمس نیز می تواند باشد مانند یک تصویر ذهنی، یا یک اندیشه ای که در سر داریم. منظور کتاب مقدس از صورت و شباهت چیست؟

پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ و ۲۷ را بخوانید. کتاب مقدس چگونه مفهوم خلق شدن در "تصویر یا شباهت" خدا را توضیح می دهد؟ پیدایش باب ۱ آیه ۳۱، تثنیه باب ۶ آیه ۵ و اول تسالونیکیان باب ۵ آیه ۲۳ را نیز ببینید.

خدا در زمان آفرینش والدین نخستین ما، معیار جدیدی برای زندگی بر روی زمین تنظیم نمود: مرد و زن. در میان همه مخلوقات دیگر که در آن زمان آفریده شدند، تنها آنها به شکل و شمایل خدا بودند. آنها تکامل یافته میمون ها نبودند. میمونها و سایر گونه های زنده بر روی زمین اساساً نسبت به انسانها تفاوتی فاحش و آشکار دارند. و هر مذهبی که این تفاوت را کاهش دهد، انسانیت را تنزل داده است.

خدا "آنها را انسان نامید" (پیدایش باب ۵ آیه ۲). یعنی هر دوی آنها، مرد و زن اگر چه موجودات متفاوت و مجزایی بودند اما همچنان یکی بودند. آنها با هم در کمال و تمامیت خویش، نمایان گر تصویر خدا بودند.

ماهیت تصویر خدا جامع است: "وقتی که آدم با دستان خالق آفریده شد، از نظر جسمی، ذهنی و روحانی مانند خالق خود بود." - الن جی. وایت،

Ellen G. White, Education, p. 15.

واژه معادل "تصویر" در زبان عبری tselem است؛ واژه معادل "شباهت" demuth است. کلمات فوق مفاهیم ظاهر (فیزیکی) tselem و باطن demuth را تداعی میکنندکه شامل جنبه های روحانی و ذهنی بشریت می شوند. خانم الن جی. وایت با تشخیص این مطلب می گوید انسان "هم در شباهت ظاهری و هم در صفات" به شکل خدا خلق شد. -

Patriarchs and Prophets, p. 45.

آیه ۵ باب ۶ تثنیه به ابعاد مختلف انسان اشاره می کند: نفس یا جان (روحانی)، قلب (ذهن و روان) و قدرت (بدن جسمانی). الگویی مشابه در آیه ۲۳ باب ۵ از کتاب اول تسالونیکیان وجود دارد. انسانی که در تصویر خدا آفریده شده است طبیعتاً همه این ابعاد را دارا خواهد بود.

اگر چه ایده خلق شدن به “شکل خدا” بسیار فرا تر از اندیشه ماست، کتاب مقدس بوضوح میگوید: انسان ها مخلوقات متمایز و منحصر به فردی بر روی زمین هستند. هیچ مخلوق دیگری شبیه به آنها وجود ندارد. چرا برای ما اهمیت دارد که همیشه این تمایز را در ذهن داشته باشیم؟

دوشنبه

۲۷ ژوئن

سقوط و عواقب پس از آن

کتاب مقدس از مدت زمان میان (پایان خلقت) و (سقوط) مطلبی نگفته است. از روزها، هفته ها و سال ها، چیزی نمیدانیم.

اما چیزی که میدانیم این است که سقوطی وجود داشته است و عواقب آن آنی و آشکار بوده است.

نخستین اشاره به عقوبت، بدلیل تناول از میوه درخت دانش خوب و بد توسط آدم و حوا، این بود که آنان بطور ناگهان از برهنه بودن خویش آگاه گردیدند. (یعنی بواسطه طغیان و گناه، پرده حجاب دریده شد) (پیدایش باب ۳ آیه ۷). و بر آن شدند تا خود از حضور خدا پنهان نمایند. جامه های نور آنان اینک ناپدید شده بود. (کتاب مشایخ و انبیاء صفحه ۵۷ نوشته الن جی وایت را بخوانید). صمیمیت ایشان با خدا به دلیل صمیمیت جدید با شیطان خود محور، از میان رفته بود. سپس خدا در پی آن بر آمد تا برای تعلیم نخستین زوج در زمینه عواقبی که گناه برای ایشان به بار آورده بود، اقدام نماید.

آیات زیر را بخوانید و عواقب آشکار گناه آدم و حوا را مشخص کنید. همچنین، این عواقب امروزه چگونه آشکار شده اند؟

پیدایش باب ۳ آیات ۸ تا ۱۰

پیدایش باب ۳ آیه ۱۲

پیدایش باب ۳ آیه ۱۳

پیدایش باب ۳ آیه ۱۶

پیدایش باب ۳ آیات ۱۷ تا ۱۹

شکی نیست که سقوط در گناه برای نسل بشر، واقعی، دشوار و دارای عواقب وحشتناکی بود. داستان طولانی و غم انگیز تاریخ بشر از ابتدا تا وقایع جاری آشکار کننده عواقب دهشتناک گناه است.

پس ما تا چه حد می توانیم سپاسگزار این وعده باشیم که روزی فاجعه گناه پایان خواهد یافت و دیگر هرگز تکرار نخواهد شد.

ما روزانه به چه روش هایی با عواقب گناهان خود زندگی می کنیم؟

۲۸ ژوئن

سه شنبه

دشمنی و کفاره

آیات ۱۴ و ۱۵ باب ۳ پیدایش را بخوانید. منظور خدا از این سخن به شیطان چه بود: “و عداوت در میان تو و زن، و در میان ذُریت تو و ذریت وی میگذارم” (پیدایش باب ۳ آیه ۱۵)؟ در اینجا چه امیدی برای خود می توانیم به دست آوریم؟

واژه دشمنی در زبان عبری هم ریشه با واژه نفرت و واژه خصومت است. نخستین زوج با خوردن از درخت دانش خوب و بد، خود و همه بشریت را در مقابل دشمنی با خدا قرار دادند (رومیان باب ۵ آیه ۱۰، کولسیان باب ۱ آیه ۲۱، یعقوب باب ۴ آیه ۴ را ببینید). وعده خدا در اینجا بر این دلالت دارد که او نقشه خویش را برای بازگرداندن بشریت بسوی خود عملی خواهد ساخت و در نتیجه آنها را دشمن شیطان خواهد نمود. از این رو، خدا با انتقال دشمنی از خود به شیطان، راهی را به وجود خواهد آورد که از طریق آن بتواند بشریت را نجات دهد در حالی که اصول الهی خود را نقض نکند. این چیزی است که در مفهوم اصلی “فدیه” شناخته می شود، کاری که خدا انجام داده است و می دهد تا چیزی را که در سقوط از دست رفته بود برای همیشه بازگرداند.

آیات زیر درباره فدیه چه چیزی را آشکار می سازند؟ لایوان باب ۱ آیات ۳ و ۴؛ اول قرنیتان باب ۵ آیه ۷؛ اول یوحنا باب ۱ آیه ۹.

کارشناسان الهیات گاهی اوقات از واژه کفاره برای صحبت از اینکه فدیه چگونه انجام میشود استفاده میکنند. ریشه لاتین آن، expiare به معنی “فدیه یا توان بخشیدن برای” کسی است و این اندیشه شامل ترمیم و جبران یک عمل اشتباه میباشد. فردی کار اشتباهی انجام داده و از احکام تخطی نموده است و عدالت حکم میکند که برای کار اشتباهی که مرتکب گردیده مجازات شود. در زبان انگلیسی، گاهی اوقات گفته میشود که فرد مجرم به خاطر خطایی که مرتکب شده، “به جامعه بدهکار است”.

ما گناه کردیم اما نقشه نجات، با کفاره و مرگ فدیة گونه مسیح، ما را از عواقب شرعی آن خطا خلاصی می دهد. در عوض، مسیح بهای گزاف مجازات ما را پرداخت نمود. مجازاتی که از نظر قانونی (آری، ملکوت خدا قانون دارد) به گردن ما بود، در عوض به گردن عیسی افتاد. به این صورت، عدالت رعایت می شود اما عیسی تاوان ما را پرداخت نمود. ما اگر چه گناهکاریم و کارهای اشتباه انجام داده ایم، لیکن از دید او عفوگردیده، آمرزیده شده و تپئه شده ایم. این قدمی مهم و اساسی در ”تازه شدن همه چیز“ است (اعمال رسولان باب ۳ آیه ۲۱).

۲۹ ژوئن

چهارشنبه

تازه شدن در عیسی

”ای فرزندان من بار دیگر در وجود خود برای شما احساس درد میکنم مانند مادری که درد زایمان او را فرا گرفته تا شکل مسیح را به خود بگیرید!“ (غلاطیان باب ۴ آیه ۱۹).

ما در ابتدا به عنوان موجوداتی بی نقص و کامل در جهانی بی نقص و کامل خلق شدیم. متأسفانه، این مکان که پیش از سقوط، پردیس بود بواسطه گناه از دست رفت و جهان را همان طور که می شناسیم از مرگ، خشونت، رنج، ترس و جهل پر ساخت. نقشه نجات به این دلیل به وجود آمد که این جهان را به کمال اصیل آن بازگرداند. مسیح آمد تا آنچه را که در سقوط از بین رفته بود، بازسازی کند.

”در ابتدا خدا انسان را مشابه خود خلق نمود. او را به خصلتهای شریفی مژین نمود. ذهن او کاملاً متعادل بود و تمام نیروهای وجودش موزون بودند. اما سقوط و تأثیرات آن این عطایا را به انحراف کشاند. گناه، تصویر خدا را در انسان خدشه دار و تقریباً محو نموده است. بازسازی باید صورت میگرفت و بدین جهت بود که برنامه نجات و رستگاری تدبیر شد و عفو مشروط و زندگی بمنظور آزمونی دیگر به انسان اعطا گردید“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, p. 595.

اگر چه این بازسازی کامل نخواهد گردید تا اینکه زمین و آسمان جدید آشکار گردد لیکن روند آن پیش از این در ما آغاز شده است!

غلاطیان باب ۴ آیه ۱۹ را بخوانید. فارغ از مشکلات بزرگتری که پولس با آنها مواجه بود او در اینجا به چه نکته روحانی اشاره کرد؟

در آیه ۳ باب ۱ عبرانیان، مسیح به عنوان مظهر وجود خدا نشان داده شده است (مقایسه کنید با یوحنا باب ۱۴ آیه ۹، دوم قرن‌تین باب ۴ آیه ۴ و کولسیان باب ۱ آیه ۱۵) مسیح مشتاق است تا با ما یکی شود، بخاطر اینکه تصویر خدا را در ما بازسازی کند. اگر قبول کنیم، مسیح که همان مظهر و تصویر خداست می تواند در ما متجلی شود: ”مسیح در ما امید پر جلال است“ (کولسیان باب ۱ آیه ۲۷).

تجربه نهایی در تغییر هیئت به شباهت او، در هنگام بازگشت دوباره عیسی اتفاق خواهد افتاد (اول قرن‌تین باب ۱۵ آیه ۴۹ و اول یوحنا اول باب ۳ آیه ۲ را ببینید). با این وجود، وقتی مسیح در ماست و ما در مسیح هستیم روند بازگشت به شباهت خدا در این بخش از ملکوت آغاز می شود. هنگامی که این اتفاق می افتد مشتاق خواهیم بود تا اعضای جامعه را نیز نزد کسی ببریم تا آنان را نیز بازسازی و بازپروری کند.

اگر چه مراحل بازسازی هم اینک در ما آغاز شده است ، چرا باید همیشه به یاد داشته باشیم که بازسازی بطور کامل انجام نخواهد شد تا اینکه عیسی مجدداً بازگردد؟

۳۰ ژوئن

پنجشنبه

نقش کلیسا در ترمیم و بازسازی

همان گونه که دیده ایم، جهان ما اگر چه کامل و بی عیب خلق شد، ولی سقوط نمود و نتایج ویرانگری ببار آورد. اما خدا ما را در سرنوشت نابودی ابدی، رها نکرده است (سرنوشتی که علم می گوید در انتظار ماست). در عوض حتی پیش از شروع جهان، نقشه نجات آماده شده بود (اول پطرس باب ۱ آیه ۲) و عیسی با بهای سنگینی که بر عهده گرفته بود به این جهان آمد، بر روی صلیب رنج کشید و قبل از عروج به آسمان وعده بازگشت دوباره داد. و زمانی که همه چیز پایان یابد و گناه نابود شود جهانی که از دست رفته بود کاملاً تجدید و نوسازی خواهد شد.

اما شگفت انگیز این است که خدا ما را، یعنی کلیسای خویش را فرا می خواند که از همین الان نقشی در راستای این تجدید و نوسازی بعهدہ بگیریم.

مرقس باب ۲ آیات ۱ تا ۱۲، داستان تلاش مصرانه چند دوست برای آوردن مردی فلج به نزد عیسی را بخوانید. این داستان چگونه نقش کلیسا را در شفا و بازپروری مردم به تصویر می کشد؟

خانه شلوغ بود زیرا عیسی در آنجا بود. محبت او نسبت به مردم، جمعیت را به بسوی او می کشاند. آن چهار مرد سوراخ بسیار بزرگی بر بام خانه ایجاد نمودند تا مردی را که از نظر روحانی، ذهنی و جسمی بیمار بود نزد عیسی ببرند. سپس عیسی او را با آزمزیدن گناهان وی شفا داده، و آرامش خاطر عطا نمود و به او دستور داد تا برخیزد و راه برود. عیسی نشان داد که هیچ کس کاملاً شفا نمی یابد مگر آنکه به طور کامل بازسازی و تازه شود.

یوحنا ی رسول چگونه دلیل ظهور مسیح بر روی زمین را توصیف کرد؟ از این وعده ها چه امیدی می توانیم به دست آوریم؟ یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰ و اول یوحنا باب ۳ آیه ۸ را بخوانید.

گفته شده است که آیه ۱۰ باب ۱۰ یوحنا، خلاصه پیام ادونتیستهای روز هفتم است. این پیام به طور حتم بیانیه رسالتها و اهداف مسیح بود. یکی از نقش های اصلی کلیسا که بدن مسیح است، پیروی از الگوهای او و خنثی نمودن کار شیطان از طریق جایگزین نمودن زندگی ابدی به جای مرگ است (اعمال رسولان باب ۱۰ آیه ۳۸ و اول یوحنا باب ۲ آیه ۶ را ببینید). کلیسا فراخوانده شده است تا برای هدایت مردم به منظور بازسازی شدن به شکل خدا از نظر جسمی، ذهنی و روحانی، با مسیح مشارکت کند.

در حال حاضر چه مردمی هستند که به کمک شما نیاز دارند، کمکی که شما به طور خاص برای آن مجهز هستید؟

۱ ژوئیه

جمعه

تفکری فراتر:

آیات زیر را در مورد بازگشتن به شکل خدا ببینید: رومیان باب ۸ آیه ۲۹؛ کولسیان باب ۱ آیه ۱۵، باب ۳ آیات ۹ تا ۱۱؛ دوم قرنتیان باب ۳ آیه ۱۸، باب ۵ آیه ۱۷.

بخشهای معرفی شده از کتابهای الن جی وایت را مطالعه کنید: "آفرینش"، "وسوسه و سقوط" و "برنامه نجات" صفحات ۴۴-۷۰ از کتاب "مشایخ و انبیاء".

ما به عنوان مردم توسط خدا فراخوانده شده ایم که به دیگران خوبی کنیم، خدمت کنیم و وعده های امید و احیا را که در عیسی به ما داده شده اند، به دیگران بشارت بدهیم. راه های متفاوتی وجود دارند که خداوند می تواند برای انجام این کارها از ما استفاده کند. بعضی از کلیساها برنامه ها و خدمات بهداشتی منظور ارتقای سلامت و بهبود جسمی را به مردم جامعه خود ارائه می کنند. همچنین بیمارستان ها و کلینیک های وابسته به کلیسا نیز دارای هدف یکسانی هستند. از طریق برگزاری کلاسهای اصلاحات و تغذیه فکری برای اعضای جامعه، به آنها امکاناتی داده میشود تا نیازهای خویش را برطرف نمایند. کلیساها همچنین ممکن است مدرسه های محلی بسازند و یا آنها را بهبود ببخشند، مهارت های شغلی را تعلیم دهند، خدمت سواد آموزی را مهیا سازند، مشاوره تدریس، تعلیم و روانشناسی و غیره ارائه دهند. در حقیقت این جنبه ای کلیدی در بازگشت به تصویر خداست (افسسیان باب ۴ آیات ۲۲ تا ۲۴). کلیسا به طور خاص از جایگاه بهتری نسبت به سازمان های دنیوی، اجتماعی و سلامتی دیگری قرار دارد، و مجهز به بر طرف کردن نیازهای روحانی است.

سوالاتی برای بحث

۱. برای مردم جامعه از کارهایی که کلیسای شما اکنون در زمینه احیای جسمی، ذهنی و روحانی برای مردم جامعه انجام میدهد، بیان کنید. کلیسای شما در این زمینه چه کاری انجام میدهد؟ ایده های خود در زمینه گسترش خدمات بهبود و احیا توسط کلیسا در اجتماع خود را در کلاس مطرح کنید.

۲. ایده تازه شدن یا احیای جسمی را چگونه درک میکنیم؟ گذشته از کمک به دیگران برای بهبود، اگر خداوند به زندگی ایشان بازنگردد، اکثر آنها در نهایت تسلیم بیماری و یا مشکلاتی خواهند شد که پا به سن گذاشتن را در پی دارد. چرا این موضوع اثباتی بر این نکته است که بازسازی کامل تنها پس از بازگشت عیسی تحقق خواهد یافت؟

۳. این ایده را به بحث بگذارید که شروع بازسازی شدن به شکل خدا در حال حاضر به چه مفهوم است؟ چگونه خواهد بود؟ چگونه میتوانیم بدانیم که در حال پیشرفت هستیم؟ چرا باید تصویری واضح از خدا برای وقوع احیا و تازه شدن داشته باشیم؟ چگونه میتوانیم بیاموزیم که در صورت عدم مشاهده پیشرفت مورد انتظار نباید مایوس و دلسرد شویم؟

احیای حکومت

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸؛ مزامیر باب ۸ آیات ۳ تا ۸؛ پیدایش باب ۲ آیه ۱۵؛ رومیان باب ۸ آیات ۲۰ تا ۲۲؛ خروج باب ۲۰ آیات ۱ تا ۱۷؛ رومیان باب ۱ آیه ۲۵؛ دوم تسالونیکیان باب ۳ آیه ۱۰.

آیه حفظی: ”پس از آن خدا فرمود: اینک انسان را بسازیم. ایشان مثل ما و شبیه ما باشند و بر ماهیان دریا و پرندگان آسمان و همه حیوانات اهلی و وحشی، بزرگ و کوچک و بر تمام زمین حکومت کنند“ (پیدایش باب ۱ آیه ۲۶).

وقتی والدین نخستین ما در گناه سقوط کردند چیزی بیش از تصویر اصلی خدا را از دست دادند. ”نه تنها انسان بلکه زمین نیز به واسطه گناه تحت کنترل اهریمن در آمد و تنها با نقشه خدا رهایی و نجات میسر بود. آدم در بدو آفرینش به عنوان حاکم زمین منصوب گردید. اما با تسلیم شدن در برابر وسوسه، زیر یوغ شیطان قرار گرفت و حاکمیت را نیز به فاتح خود واگذار نمود. از این رو شیطان رئیس این جهان شد. از اینرو شیطان حاکمیت بر زمین را که در ابتدا به آدم سپرده شده بود غصب نمود. اما مسیح با پرداخت مجازات گناه نه تنها انسان را نجات خواهد داد بلکه حاکمیت از دست رفته را نیز باز خواهد گرداند. همه چیزهایی که توسط آدم نخستین از دست رفته بود توسط دومین باز گردانده خواهد شد.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, in *Signs of the Times*, November 4, 1908.

شکی نیست که پس از سقوط، انسان ها چیزهای زیادی از جمله ”حاکمیت“ نخستین را، از دست دادند. این حاکمیت از دست رفته چه بود؟ اگر چه ایده ”حاکمیت“ این روزها بار منفی دارد، ولی به طور حتم در عدن چنین نبود. وقتی که انسان ها برای اولین بار حاکمیت بر زمین را دریافت نمودند، این حاکمیت به چه مفهوم بود؟ و چه کمکی از کلیسا بر می آید تا مردم بعضی از آنچه که پس از سقوط فجیع نخستین والدین ما در عدن از دست دادند را مجدداً بازیابی کنند؟

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۹ ژوئیه آماده شوید.

خلق شده برای حاکمیت

فردی اخیرا مطلب زیر را درباره دوستی که ملحد دو آتشه است نوشت. او گفته بود که گاهی اوقات ”نصف شب از خواب بیدار می شود در حالی که در باره سوال های متعددی عمیقا مضطرب است: ’آیا این جهان حقیقتا محصول انفجار کیهانی بزرگ است که بطور تصادفی بوجود آمده؟ چگونه ممکن است هیچ طرحی و هیچ هدف بزرگی برای وجود ما و کل جهان وجود نداشته باشد؟ آیا ممکن است به این معنا باشد که همه زندگی ها - از جمله زندگی من، همسرم و دو فرزندم - کاملا غیر ضروری و بی معنی باشد؟ آیا زندگی من هیچ معنا و هدفی ندارد؟“

بشر، پس از سقوط، چیزهای زیادی از دست داد. همان طور که داستان سقوط نشان داد، ما نه تنها نسبت به خدا بلکه نسبت به یکدیگر نیز بیگانه شدیم. حتی رابطه ما نسبت به خود زمین هم تغییر یافت. و همان طور که سوال های پرسیده شده توسط آن زن در بالا نشان می دهد، ما در شناخت خود و هدف زندگی نیز دچار مشکل و تردید هستیم. مشکلاتی که برای بسیاری چه بسا بدتر است چرا بر اساس تفکر غالب و رایج، حیات و بوجود آمدن ما بر اثر یک تصادف بوده و نه بواسطه دورانیشی یا هدفی که پروردگار آفرینش مقدر فرموده است.

آیات زیر درباره اهداف خلقت بشر چه می آموزند: پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸؛ مزامیر باب ۸ آیات ۳ تا ۸؛ اشعیا باب ۴۳ آیات ۶ و ۷. ”به جهت جلال خویش آفریده“ در (اشعیا باب ۴۳ آیه ۷) به چه معناست؟ ”جلال [خدای] من“ چگونه به حاکمیت مربوط می شود؟

همان طور که می توانیم در آیات کتاب پیدایش ببینیم، در کنار سایر دلایلی که خدا برای خلقت آدم و حوا داشت، آنها به منظور حاکمیت بر زمین نیز آفریده شدند (پیدایش باب ۱ آیات ۲۶ تا ۲۸). نخستین زوج، هر دو با هم منعکس کننده سرشت و جلال خدا بودند، و مقرر گردیده بود تا پلی ارتباطی برای خدا که در اوج جلال و پادشاهی قرار دارد باشند (مکاشفه یوحنا باب ۱ آیات ۵ و ۶) تا در پرورش و نگهداری از سایر مخلوقات زمینی، به مدیریت بپردازند.

اینک از طریق ایمان به عیسی، و سپردن زندگی خود به او با ایمان، اطاعت و مشارکت، می توانیم با داود همصدا شویم: ”خداوند کار مرا به کمال خواهد رسانید“ (مزامیر باب ۱۳۸ آیه ۸). دانستن اینکه خدا برای هر کدام از ما هدفی دارد، باعث اطمینان و شادی است بخصوص زمانی که ما تسلیم او هستیم تا اراده او در ما کامل شود.

اگر کسی از شما می پرسید، ”بسیار خوب، به عنوان یک مسیحی هدف زندگی را چه می دانید؟“ چه پاسخی می دادید و چرا؟

دوشنبه

۴ ژوئیه

امتیاز حاکمیت

طبق آنچه که در آیات ۲۶ تا ۲۸ باب ۱ پیدایش بیان شده، ”حاکمیتی“ که انسان ها قرار بود بر زمین داشته باشند، چیست؟

واژه کتاب مقدسی حاکمیت از فعل عبری *radah* می آید. این واژه به حق و مسئولیت حکومت کردن اشاره میکند. در زمینه این مبحث، حاکمیت بر وضعیتی دلالت دارد که سلسله مراتب قدرت و اختیار امور به نژاد انسان واگذار گردیده تا بر جهان طبیعت تسلط داشته باشد. در حالی که فعل *radah* همان گونه که در دیگر قسمتهای کتاب عهد قدیم به کار برده شده است، به خودی خود توضیح نمی دهد که این ”حاکمیت“ چگونه باید اعمال شود. خواه خیر اندیشانه یا اینکه بد خواهانه باشد، محتوا و زمینه یک مخلوق بی گناه و سقوط نکرده نشان میدهد که مقصود میبایست خیرخواهانه باشد.

نتایج مشابهی ممکن است درباره تحت سلطه قرار دادن یا مطیع کردن زمین در آیه ۲۸ باب ۱ پیدایش استنباط شود. فعل مطیع کردن که از واژه عبرانی *kavash* می آید نیز ارتباطی سلسله مراتبی را به تصویر می کشد که در آن انسان ها بعنوان مسئول مافوق بر روی زمین منصوب گردیده اند و قدرت و اختیار اداره آن به آنها اعطا شده است. در جای دیگری در عهد قدیم فعل *kavash* حتی بسیار قویتر از *radah* بکار برده شده است که در واقع فعل مطیع سازی و انقیاد است که دیگری را با قوه قهریه مجبور به اطاعت و فرمانبری میسازد. (اعداد باب ۳۲ آیات ۲۲ و ۲۹؛ ارمیا باب ۳۴ آیات ۱۱ و ۱۶؛ استر باب ۷ آیه ۸؛ نحمیا باب ۵ آیه ۵). در بسیاری از این موارد، سو استفاده از قدرت آشکار است و ناخشنودی خدا از این مسئله بیان شده است. اما بار دیگر با در نظر گرفتن متن داستانِ خَلْقِ زوجی معصوم که به شکل خدا آفریده شده اند تا بر زمین مدیریت کنند، مطیع نمودن زمین بدین معنی است که آنان از طرف خدا موظف گردیده اند تا از روی خیرخواهی به مخلوقات خدمت کنند. وظیفه آنان بطور حتم استثمار نبوده است.

در آیه ۱۵ باب ۲ پیدایش بُعد دیگری از مفهوم حاکمیت را می یابیم که بموجب آن خدا آدم را برای مزین نمودن (*abad* - کار کردن، خدمت کرن، کشت کردن) و محافظت کردن (*shamar* - حصاربندی نمودن، نگهداری کردن، حفظ کردن، حضور داشتن، به دقت نگاه کردن،

نظاره کردن، نگهداری کردن، توجه نمودن، ذخیره کردن) در باغ قرار میدهد. (ویرایشگر: تلفظ واژه *abad* همان آباد است که با توضیح بالا همخوانی دارد - یعنی آباد کردن). به یاد داشته باشید که پی بردیم که منظور از حاکمیت، مراقبت، نظارت و مباشرت محبانه است. نخستین والدین ما در قرابتی که با خدا داشتند قرار بود از همه منابع و اختیاراتی که برای اجرای حاکمیت نیاز داشتند منتفع گردند تا محبت الهی را بر مخلوقات وی متجلی سازند.

اگر چه واژه حاکمیت امروزه می تواند (که اغلب چنین است) دارای بار منفی باشد، به طور حتم وقتی برای اولین بار در کتاب مقدس بیان شد، چنین نبود. چه تعداد از اصول را می توانیم از عبارت (پیش از سقوط) برگرفته و بکار گیریم و آن اصول چگونه به هر چیز و هر کس که بر آنها حاکمیت و برتری داریم ربط داده میشود؟

سه شبهه

۵ ژوئیه

مرزها

آیا حاکمیت بشر بر "تمام زمین" (پیدایش باب ۱ آیه ۲۶) بیان کننده این است که هیچ حد و مرزی بر حاکمیت ما وجود ندارد؟ تاریخ کتاب مقدس حاکی است که حاکمیت (که می تواند به عنوان "مباشرت" نیز استنباط شود) باید دارای حد و مرز باشد.

برای مثال خدا به آدم گفت که درخت دانش خوب و بد از محدوده اختیارات آنان خارج است (پیدایش باب ۲ آیات ۱۵ تا ۱۷ را ببینید). سپس نخستین گناه در زمینه مباشرت بود. آدم و حوا پای خود را از حد و مرزی که خدا بر حاکمیت آنها قرار داده بود، فراتر گذاشتند. خلقت همچنان از تجاوز به حد و مرز رنج می برد (رومیان باب ۸ آیات ۲۰ تا ۲۲ را ببینید).

خروج باب ۲۰ آیات ۱ تا ۱۷ را بخوانید. در احکام خدا چه "حد و مرزی" برای ما قرار داده شده است؟ احکام درباره محدودیت های حاکمیت انسان چه چیزی به ما می گوید؟

در طول تاریخ بشریت (برای مثال فرعون در خروج باب های ۱ تا ۱۴ و هیروودیس در باب ۲ متی) تا پایان زمان (باب ۱۳ مکاشفه را ببینید)، انسان های سلطه گر که توسط شیطان اداره می شوند برای گرفتن حاکمیتی که حق در آن ندارند به بدی معروفند. آنها از شیطان که قدرت را غصب نمود و خود را "رئیس این جهان" (یوحنا باب ۱۲ آیه ۳۱) ساخته است، تقلید می کنند. حاکمیتی که منحرف شده و به سلطنت استبدادگر تبدیل می شود.

از سوی دیگر کسانی هستند که از قبول اختیار حاکمیت (یا مسئولیتی) که باید بعده بگیرند سر باز می زنند (متی باب ۲۵ آیات ۱۴ تا ۳۰ و لوقا باب ۱۹ آیات ۱۲ تا ۲۷ را ببینید). اگر چه گناه باعث شد که بشر سطح حاکمیتی را که در خلقت به او داده شده بود ، از دست دهد، لیکن حاکمیت اولیه ما به دلیل گناه به طور کامل از دست نرفت. چیزهای بسیاری در محدوده اختیارات کنونی ما وجود دارند: برای مثال تسلط بر نفس در زندگی که بواسطه مسیح قابلیت آنرا یافته ایم (اول قرنتیان باب ۹ آیات ۲۵ تا ۲۷ و غلاطیان باب ۵ آیات ۲۲ و ۲۳ را ببینید)، و مراقبت از زمین و موجودات و نگهداری از همه چیزهایی که توسط خدا به ما داده شده است. ما به عنوان افراد مسیحی لازم است حد و مرز خود را بشناسیم و سپس تلاش کنیم که مباشران وفاداری در آن حد و مرز باشیم.

برخی از حد و مرز های خاصی که باید در مورد دیگران از جمله خانواده، دوستان و همکاران رعایت کنید، کدامند؟ چه اصولی را می توانیم برای کمک به خود در درک آن حد و مرز بکار ببریم (برای مثال متی باب ۷ آیات ۱ و ۱۲ را ببینید)؟

۶ ژوئیه

چهارشنبه

مراقبت از زمین

”سپس خداوند آدم را در باغ عدن گذاشت تا در آن زراعت کند و آن را نگهداری نماید“ (پیدایش باب ۲ آیه ۱۵). چه اصولی از این آیه میتوان بدست آورد که به مراقبت از سیاره ای که در آن زندگی میکنیم ربط داده شود ؟

پیش از گناه، به آدم و حوا اختیار نظارت بر هر آنچه که خدا به آنها سپرده بود واگذار گردید. آنها بر زمین و حیات وحش تسلط داشتند. با این وجود پس از گناه، به نظر می رسید همه طبیعت به همان اندازه که آنها بر ضد خدا شورش کرده بودند، بر علیه ایشان شورش نمودند. انسان ها خود را در برابر عناصر (آب و هوا، کشاورزی، قلمرو حیوانات) ناتوان دیدند.

”آدم در میان مخلوقات پست تر به عنوان پادشاه ایستاده بود و تا زمانی که به خدا وفادار ماند، همه طبیعت حاکمیت او را به رسمیت می شناختند؛ اما هنگامی که او تخلف نمود، این حاکمیت از دست رفت. روح طغیان که خود او باعث بروزش شده بود، در بین همه حیوانات خلق شده گسترش یافت. از این رو نه تنها زندگی بشر بلکه جانوران طبیعت ، درختان جنگل،

علف های زمین، و هوایی که او تنفس می نمود همگی حاکی از درس غم انگیزی بود که همگی به دام شیطان گرفتار آمده اند.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Education*, pp. 26, 27.

امروزه ما همچنان توسط بلایای طبیعی و زیست محیطی رو به زوال، در بعضی مکان ها در حال ویرانی هستیم. از این رو، بسیار تلاش می کنیم که از فن آوری و صنعت برای محافظت از خود استفاده نماییم. با این وجود اگر چه فن آوری و صنعت ممکن است به ما در محافظت از خود کمک کنند، گاهی اوقات همین فن آوری می تواند به سیاره ما آسیب برساند. محیط زیست مسئله ای اخلاقی، معنوی و وابسته به علوم الهیاتی است بخصوص وقتی که استثمار و ضایع نمودن زمین می تواند برای دیگران محنت و مشقت ایجاد کند.

”ادونتیست های روز هفتم مدافع شیوه زندگی سالم و ساده ای هستند که در آن مردم خود را بدرون چرخ آسیاب مصرفگرایی لجام گسیخته نمی اندازند و بی دلیل کالا و تولیدات غیر ضروری نمیخرند تا به ضایعات اضافه کنند. ما فراخوانده شده ایم تا برای آفرینش حرمت قائل شویم، در سوء استفاده از منابع جهان خود را مهار کنیم، نیازها را مجددا ارزیابی کنیم و کرامت هر ذی حیاتی را دوباره تاکید و تصدیق کنیم.“ اقتباس شده از بیانیه رسمی کلیسای ادونتیستهای روز هفتم در خصوص محیط طبیعی بسال ۱۹۹۵.

آیا میتوانیم در نحوه رفتار خود با زمین (و مخلوقات موجود در آن) تعادل مناسب را رعایت میکنیم و مباشر و حافظی خوب برای خانه ای که هما ارزانی شده است باشیم؟ یا اینکه خود را به خطر انداخته و از زمین و محیط آن بتهایی ساخته و آنها را میپرستیم؟ آیه ۲۵ باب ۱ رومیان چه هشدار می دهد؟

۷ ژوئیه

پنجشنبه

احیای حاکمیت

در نتیجه سقوط، ما انسان ها چیزهای زیادی را از دست داده ایم از جمله نوع حاکمیتی که اولین والدین ما امتیاز آنها را در باغ عدن داشتند. مسیح آمد تا آنچه را که از دست داده بودیم هما بازگرداند.

و به دلیل آنچه که مسیح برایمان انجام داده است، ما نیز توسط خدا فراخوانده شده ایم که دیگران را بشارت دهیم و به ایشان کمک کنیم تا نجات و حاکمیتی که در سقوط از دست رفته را دوباره در مسیح بدست آورند. اگر چه این روند تا زمان بازگشت عیسی و فراتر از آن کامل نخواهد شد، چیزهای بسیاری وجود دارند که ما می توانیم اینک برای بشارت به کسانی که نیازمند، گم شده و بوسیله این دنیا پایمال و درهم شکسته شده اند، انجام دهیم.

خداوند میتواند همین الان ما را بکار گیرد تا برای کار بازسازی به او کمک کنیم در حینی که برای کمک به نیازمندان دست بکار میشویم.

هر کدام از آیات زیر به چه نکته ای برای کمک به دیگران در بدست آوردن بخشی از حاکمیت از دست رفته بواسطه گناه اشاره می کنند؟

- _____ تنبیه باب ۱۵ آیات ۷ تا ۱۲
- _____ لوقا باب ۱۴ آیات ۱۲ تا ۱۴
- _____ اول پطرس باب ۳ آیه ۱۵
- _____ یعقوب باب ۱ آیه ۲۷
- _____ اشعیا باب ۵۸ آیه ۷
- _____ دوم تسالونیکیان باب ۳ آیه ۱۰

به عنوان بدن کلیسا کارهای زیادی وجود دارد که می توانیم و باید انجام بدهیم، چرا که فراخوانده شده ایم تا به افراد نیازمند کمک کنیم. گاهی اوقات این بایدها شامل اساسی ترین کارها از جمله فراهم نمودن غذا، لباس و یا سرپناه برای کسی که نیاز فوری دارد می شود. اگر چه تسکین دادن الزامی است اما گاهی چیزی فراتر از تسکین لازم است که به مردم در بدست آوردن حاکمیت در زندگی آنان کمک کند.

اگر چه باید همواره آماده ارائه دلیل برای امیدی که در وجودمان هست باشیم، باید تا جایی که میتوانیم نیازهای جسمی آنها را بر طرف کنیم و توجه آنها را به راهی بهتر در زندگی جلب نماییم.

اگر چه شرایط و نیازها متفاوت است، خدا ما را فراخوانده است تا نور، منبع شفا و امید برای اجتماعمان باشیم. این بخش مهمی از مفهوم شهادت دادن از خدای با محبت و نجات دهنده ای است که به او خدمت می کنیم. ما باید با تکیه بر قدرت خداوند تمام تلاش خود را نموده تا چراغی درخشان از نور و امید برای نیازمندان باشیم. ما به عنوان افرادی مسیحی نباید کاری کمتر از این انجام دهیم. با کامل نمودن وظیفه خود در خدمتگزاری، به آنها کمک می کنیم تا خدا را بشناسند. و همچنان که برای رفع نیازهای مادی آنها تلاش میکنیم، راه برای راه یابی روح القدس به قلب های ایشان هموار می شود. این کاری است که عیسی انجام داد و همان کاری است که ما نیز به انجام آن فراخوانده شده ایم.

۸ ژوئیه

جمعه

تفکری فراتر:

تالیفات زیر از الن جی وایت را بخوانید: اعتدال و رژیم غذایی صفحات ۲۰۲-۲۰۶؛ انضباط صفحات ۲۸۷-۲۹۰ از کتاب تعلیم و تربیت؛ نیاز به تسلط بر نفس صفحات ۷۳، ۷۴ در مشاوره رژیم

مواد غذایی و خوراک؛ اصول مباشرت صفحات ۱۱۱-۱۱۳؛ به مشارکت گذاردن خوشیهای رهایی صفحات ۳۴۸-۳۵۰ از اندرزهایی در باره مباشرت. امروزه از نقطه نظر ما در جهانی که شدیداً "تنزل یافته و در آن غوطه ور شده ایم، تصور آنچه که در نتیجه سقوط از دست داده ایم بسیار دشوار است. این دنیای شیرین تمام آن چیزی است که ما می‌شناسیم و اگر بخاطر کلام خدا نبود و اینکه کلام چگونه مبداء ما را هما آشکار میکند و نیز خاستگاه گناه و مرگ و اهریمن را، متأسفانه ولی آنها را بسادگی طبیعی در نظر گرفته و بخشی از زندگی میدانیم. با این وجود حقیقت این است که داستان سقوط به ما نشان می‌دهد که، شرایط قرار نبود اینگونه باشد. پیدایش گفت که آدم و حوا باید حاکمان جهان می‌شدند؛ بلافاصله پس از آن مرتکب گناه شدند که در نتیجه بطور ناگهانی رابطه آنها تغییر پیدا کرد و جهان مادی نیز دگرگون شد. ناگهان حاکمیتی که از آن بهره‌جسته بودند از دست رفت و عواقب سنگینی بار آورد. "خار و خس (پیدایش باب ۳ آیات ۱۷ و ۱۸)، عواقب طوفان (پیدایش باب ۷ آیه ۱۲)، صحرا و بیابان، ناله زمین برای رهایی (رومیان باب ۸ آیات ۱۹ تا ۲۲) برخی از عباراتی هستند که کتاب مقدس برای توصیف تأثیرات گناه بر جهان بکار می‌برد." -

Handbook of Seventh-day Adventist Theology (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn.), vol. 12, p. 254.

ما باید برای برنامه رستگاری سپاسگزار باشیم که همه چیزهای از دست رفته را بازخواهد گرداند و به ما وعده آینده‌ای بسیار بهتر از گذشته یا حال خواهد داد.

سوالاتی برای بحث

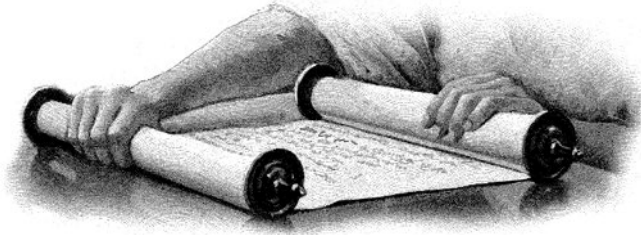
۱. اگر چه چارچوب کلی در آیات (خروج باب ۲۳ آیات ۱۰ تا ۱۲؛ تثنیه باب ۱۱ آیات ۱۱ و ۱۲، باب ۲۰ آیات ۱۹ و ۲۰) ارتباطی با بوم‌شناسی امروزی ندارد، چه اصولی می‌توان از آنها استخراج کرد که به ما کمک میکنند تا درک کنیم که باید مباشرانی خوب برای محیط زیست باشیم؟ همچنین چگونه متوجه می‌شویم که از مرز محافظ محیط زیست بودن عبور کرده و به پرستنده آن مبدل شده ایم؟

۲. به جهان طبیعی آنگونه که اینک می‌شناسیم، بیندیشید. آیا دوست است یا دشمن و چگونه میتوانید پاسخ خود را توجیه نمایید؟

۳. پرسشی که در پایان مطالعه روز یکشنبه درباره معنی و هدف زندگی بشری مطرح شد را مورد بحث بگذارید. شما چه پاسخی به این پرسش خواهید داد؟ پاسخ‌های ما چگونه باید نسبت به کسانی که به خدا و نجات ایمان ندارند متفاوت باشد؟

۴. چگونه می‌توانیم واژه حاکمیت را به گونه‌ای که به بازگرداندن مفهوم ابتدایی‌اش کمک کند، اصلاح کنیم؟ یعنی چگونه حاکمیت در ابتدا چیز خوبی بود؟ چگونه امروز نیز میتواند چنان باشد؟

عدالت و رحمت در عهد قدیم: بخش اول

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: خروج باب ۲۲ آیات ۲۱ تا ۲۳، باب ۲۳ آیات ۲ تا ۹؛ عاموس باب ۸ آیات ۴ تا ۷؛ اشعیا باب ۱ آیات ۱۳ تا ۱۷، باب ۵۸ آیات ۱ تا ۱۴؛ اعمال رسولان باب ۲۰ آیه ۳۵.

آیه حفظی: ”او به فریاد مظلومان میرسد و گرسنگان را سیر میکند و اسیران را آزاد میسازد. خداوند کورها را بینا میسازد، افتادگان را بر میخیزاند، مردم نیکوکار را دوست میدارد. خداوند غریبان را محافظت میکند، و از بیوه زنان و یتیمان مراقبت مینماید. اما شریران را هلاک میسازد“ (مزامیر باب ۱۴۶ آیات ۷ تا ۹).

سال ها پیش در یک روز سرد در شهر نیویورک، پسر بچه ای ده ساله پابرنه و لرزان به ویتزین مغازه کفش فروشی خیره شد. زنی نزد پسر بچه رفت و از او پرسید که چرا چنین حریصانه به ویتزین نگاه می کند؟ او گفت که از خدا می خواست که به او یک جفت کفش بدهد. زن دست او را گرفت و به داخل فروشگاه برد. زن از مغازه دار خواست که شش جفت جوراب بیاورد؛ او همچنین یک لگن آب و حوله نیز درخواست نمود. زن یک جفت را به پای پسرک پوشانید و سپس برای او یک جفت کفش خرید. زن سر او را نوازش نمود و پرسید که آیا اینک احساس راحتی بیشتری می کند. هنگامی که زن خواست برود، پسر بچه حیرت زده دست او را گرفت و با چشمانی اشک آلود پرسید، ”آیا شما همسر خدا هستید؟“

آن پسر بچه بیش از آنچه متوجه باشد حقیقت را گفت. کلیسای خدا عروس اوست، همسر اوست. خلعت او در آیه حفظی بیان شده است. ما به عنوان اعضای متحول شده کلیسای او، باید ذات او را انعکاس دهیم. اگر ما حقیقتاً متعلق به او هستیم، با اشتیاق به مردم فقیر و ضعیف کمک خواهیم نمود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۶ ژوئیه آماده شوید.

رحمت و عدالت: نشان هویت قوم خدا

با نگاهی به پیشینه قوم بنی اسرائیل میتوان دریافت که عدالت اجتماعی تا حد زیادی بخشی از احکام خدا و کمال مطلوب برای امت وی بود. عدالت اجتماعی مقصود اصلی خدا برای جامعه بشری است: جهانی که در آن نیازهای اولیه برآورده شده، مردم رشد می کنند و آرامش حکم فرماست.

آیات زیر را بخوانید و آنچه درباره رحمت و عدالت یا چیزی که گهگاه “عدالت اجتماعی” خوانده می شود، را خلاصه نمایید. خروج باب ۲۲ آیات ۲۱ تا ۲۳، باب ۲۳ آیات ۲ تا ۹؛ لاویان باب ۱۹ آیه ۱۰؛ امثال سلیمان باب ۱۴ آیه ۳۱ باب ۲۹ آیه ۷.

رحمت و عدالت نیز که در احکام سبت به بنی اسرائیل کهن ارزانی شد، برجسته شده اند. خدا سه نوع سبت را مشخص نمود.

اندیشه رحمت و عدالت چگونه در هر کدام از این سبت ها منعکس شده است؟ خروج باب ۲۰ آیات ۸ تا ۱۰، باب ۲۳ آیات ۱۰ و ۱۱؛ لاویان باب ۲۵ آیات ۸ تا ۵۵.

- ۱- دستورالعمل در رعایت روز هفتم سبت شامل فراهم نمودن فرصتی برابر برای همگان به منظور استراحت از جمله خدمت گذاران، حیوانات یا غریبه ها.
- ۲- هر هفت سال یک بار، سال سبت زمانی برای فسخ بدهی ها، برای نشان دادن اهمیت به فقرا و آزاد نمودن بردگان. خدا به امت خود آموخت که حیوانات را در مزایای سال سبت به حساب آورند (لاویان باب ۲۵ آیات ۶ و ۷ را ببینید).
- ۳- سالگرد یوبیل یا شادمانی در پنجاهمین سال پس از هفت سال سبت آمد. ملکی که فروخته شده بود به مالک ابتدایی اش بازگردانده می شد؛ بدهی ها بخشیده می شد؛ و زندانی ها و برده ها آزاد می شدند. یوبیل برابر کننده جامعه بود، راه اندازی مجددی که به همه فرصت شروع جدید را می داد. این سبت یک سپر محافظ بر ضد زیاده طلبی در باره ثروت یا نیاز بود. الن جی. وایت، Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 185.

اینجا در تار و پود جامعه عبری، ما می توانیم ببینیم که عدالت و رحمت چگونه با هم به نفع افراد کم اقبال یا بی بضاعت جامعه کار می کنند.

نگرانیهای جهانی

آیات ۱ تا ۳ باب ۲ پیدایش را بخوانید. این آیات درباره جهانی بودن سبت به ما چه می گویند؟

اگر ما به درستی روز سبت را رعایت کنیم، تنها از استراحت خود (خروج باب ۲۳ آیه ۱۲)، نجات (تثنیه باب ۵ آیات ۱۲ تا ۱۵) و بازسازی شدن نهایی در زمین جدید (اشعیا باب ۶۶ آیات ۲۲ و ۲۳) راضی نخواهیم بود. در حقیقت روز هفتم سبت به ما می گوید که خدا خالق و فراهم کننده آسایش برای همه ساکنان زمین است. جهانی بودن آرامش سبت بر اشتراک در بین همه ما چه غنی و چه فقیر اشاره میکند. خدا بعنوان پدر مشترک یعنی برابری و نگرانی یکسان و مشترک در میان همه نژاد بشر.

همچنین همان طور که دیروز دیدیم، نگرانی عدالت اجتماعی از سبت های هفتگی به سبت های سالی و پنجاه ساله گسترش می یابد. اصول نهفته در سه سبت به تصویر کشیده در باب های ۲۳ و ۲۵ لایوان به مسیحیان نیز تعمیم داده میشود. روز هفتم سبت برای همیشه به (پس) یعنی خلقت، همچنین به (پیش) یعنی صلیب و زمین جدید اشاره میکند. رابطه ما با خالق و نجات دهنده مهربان را قوی خواهد نمود و در نتیجه ما را به کسانی که او عمیقاً دوست می دارد یعنی مردمی که عمیقاً نیازمند، فقیر و یا رنجور هستند، نزدیکتر می کند. لطفاً توجه داشته باشید که سال سبت و جشن سالگرد پنجاهمین سال یا یوبیل، اصول ابدی را بتصویر میکشند اما بدان معنی نیست که ما باید واقعاً این آداب و تشریفات را اکنون رعایت کنیم. این تشریفات، بر خلاف روز هفتم سبت که در خلقت و در جهان پیش از سقوط بوجود آمد، در میان آداب و تشریفات سبتی هستند که ”سایه چیزهای آینده (یا شمه ای از واقعیات مربوط به آینده)“ میباشند (کولسیان باب ۲ آیات ۱۶ و ۱۷)، به کهنات جانسپارانه عیسی که با مرگ او بر روی صلیب خاتمه می یابد، اشاره می کند. در عوض، این سبت های تشریفاتی به اصلی در مورد چگونگی رفتار با دیگران به خصوص با نیازمندان اشاره می کنند. اسرائیل به عنوان قوم نجات یافته، تعهد داشت که نور جهان باشد و رحمت خدا را غیر جانبدارانه و بدون هیچ تعصب قومی به دیگران نشان دهد. آنها با شکر گزاری باید ذات و خلعت خدا را به کسانی که او را نمی شناختند، نشان می دادند.

آیات ۴ تا ۷ باب ۸ عاموس را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی در حال افتادن بود و ما چگونه می توانیم مطمئن باشیم که در برخوردهای خود با دیگران مقصر به انجام کار مشابه نباشیم؟ همچنین چه مفهوم برجسته ای در این متن می یابید که میگوید "مطمئناً هیچ یک از کارهای ایشان را فراموش نخواهم کرد؟"

سه شبهه

۱۲ ژوئیه

صدای نبوی: بخش ۱

"دهان بگشا و از حق کسانی که بی زبان و بیچاره هستند، دفاع کن. دهان خود را باز کن و با عدالت داوری کن و به کمک مردم فقیر و مسکین بشتاب" (امثال سلیمان باب ۳۱ آیات ۸ و ۹).

چگونه می توانیم اصول موجود در این آیه را امروزه بکار ببریم؟

این هفته تاکنون متوجه شده ایم که خدا از امت خویش می خواهد تا خصوصیات رحمت و عدالت او را به عنوان بخشی از رفتار کمال مطلوب خودمتجلی سازند. انبیاء عبرانی اغلب برای حاجتمندان سخن می گفتند و قوم خدا را به توبه و استغفار فرا میخواندند چرا که نگرانی های خدا بخاطر ضعیفان و مظلومان را بد جلوه داده بودند. در حقیقت خدا رفتار نجات بخش فداکارانه را با عبادت حقیقی برابر می داند.

آیات ۱۳ تا ۱۷ باب ۱ اشعیا را بخوانید. این اعلامیه رسمی در خصوص تعریف عبادت راستین چه میگوید؟ چگونه می توانیم متن چارچوب را امروزه برای خود بکار ببریم؟ یعنی بایسته های این آیات چه چیزی را به ما گوشزد میکنند؟

اگر چه بدون شک، بسیاری از انبیاء در عهد قدیم به وقایعی فراتر از مدت زمان زندگی خود اشاره کرده اند، لیکن آنها شدیداً بر روی اصلاحات روحانی و اخلاقی و خدمت فداکارانه برای زمان حاضر نیز تاکید داشته اند. صدای نبوی خادمان خدا بلندتر میشد هنگامی که قوم او در حد افراط عبادت می کردند اما شفقت و دلسوزی خدا برای رنج دیدگان اطراف خود را انعکاس می دادند. چه تصویری بدتر از این است که عابدان جاهل و افراطگرا فرصتی برای برای کمک به حاجتمندان نداشته باشند. آیا خدمت به همونوع "عبادت" نیست؟

صدای نبوی: بخش ۲

باب ۵۸ اشعیا، پیام نبوی خاصی از باب نکوهش و امید بخشی به قوم خدا هم در زمان اشعیا و هم برای امروز ما دارد.

خدا پس از ابراز ناخشنودی از قوم خویش (اشعیا باب ۵۸ آیه ۱ را ببینید)، چگونه مخاطبان خود را توصیف می کند؟ اشعیا باب ۵۸ آیه ۲ را بخوانید.

اگر چه ما لحن صدای دقیقی که در اینجا بیان شده است را نمی دانیم، ولی مشخص است که خداوند ایشان را بخاطر عبادت تصنعی و تظاهر به داشتن تقوا و ایمان محکوم می کند، زیرا از رفتار ریاکارانه و دروغین آنها آگاه است: ”آنها هر روز برای عبادت به نزد من می آیند و میگویند که مشتاقند راهها و تعالیم مرا بدانند. آنها هر روز مرا عبادت میکنند و وانمود میکنند که مایلند احکام مرا بدانند و اوامر مرا اجرا کنند. میگویند که هرگز احکام عادلانه مرا زیر پا نگذاشته اند و همیشه از پرستش من لذت برده اند“ (اشعیا باب ۵۸ آیه ۲).

اشعیا باب ۵۸ آیات ۳ تا ۱۴ را بخوانید. خداوند چه چیز دیگری درباره اشکالات روش و شیوه مذهبی این مردم می گوید (در مورد روزه گرفتن)؟ مشکل بزرگتر در اینجا چیست؟

به نکته ای بسیار مهم در اینجا توجه کنید: اغلب عبادت کردن می تواند توجه و تمرکز به خود باشد: خداوند، این کار و آن کار را برای من انجام بده. و به طور حتم زمان و مکانی برای تقاضای نیازهای شخصی از خداوند وجود دارد. اما آنچه که خداوند در اینجا می گوید این است که عبادت حقیقی شامل توجه به گرسنگان، مصیبت دیدگان و فقرا است. اما شگفت آور این است که چنین خدمتی به دیگران نه تنها دریافت کننده کمک را برکت می دهد بلکه به کمک کنندگان نیز برکت می بخشد. آیات مربوط به مددکاران و اجرای که نصیب آنان میشود را مطالعه کنید. در خدمت کردن و بخشیدن به دیگران برکتی حاصل میشود. آیا کسی وجود دارد که به نوعی واقعیت این وعده های خدا را تجربه نکرده باشد؟ آیا کسی وجود دارد که شادی، رضایت و امیدی که کمک کنندگان به نیازمندان تجربه می کنند را ندیده باشد؟ تصور راهی بهتر از این برای انعکاس شخصیت مسیح به جهان دشوار است.

آیه ۳۵ باب ۲۰ اعمال رسولان را بخوانید. چگونه واقعیت این کلام را در خدمت به دیگران تجربه کرده اید؟

۱۴ ژوئیه

پنجشنبه

نیروی برای خوبی و خیرخواهی

دانستن حقیقت هر چقدر فوق العاده باشد، کافی نیست. در باب ۵۸ اشعیا، قوم خدا در اجرای آداب و مناسک مذهبی خود پر شور بودند ولی در عین حال در بکار بستن ایمان در شیوه های ممارستی خویش ضعیف بودند. خدا کلیسای امروزه خود را فرا می خواند که نیرویی برای خوبی و خیرخواهی باشد و فراخوانی انبیاء عهد قدیم را برای متجلی ساختن حقیقت ذات او انعکاس دهد.

آیات زیر را بخوانید. به عنوان کلیسای محلی و بعنوان کلیسای جهانی باید در پی انجام چه کاری باشیم که خدا در این منطقه فراخوان آن را داده است؟

مزامیر باب ۸۲ آیه ۳

اشعیا باب ۱ آیه ۱۷

یک کلیسا در محله ای از شهر دچار بلای خشونت مسلحانه شده است. در سال ۲۰۱۱ صدای نبوی شبان این کلیسا در خلال برگزاری یک کنگره خدمات کلیسایی شهری در این شهر بزرگ بلند شد. در اینجا پاره ای از نظرات مطرح شده در سخنرانی را میخوانیم: ”مسیحیان باید تشییع جنازه ها را متوقف کنند“ که اشاره به داستانی از کتاب مقدس دارد که عیسی جلوی تشییع جنازه برای خاکسپاری بیوه پسر نائین را گرفت. (لوقا باب ۷ آیات ۱۱ تا ۱۷). او توضیح داد که چرا نباید کلیسا در برابر افزایش خشونت در جامعه در سکوت و سستی باشد. او از حضار پرسید، ”آیا ما حقیقتاً کلیسایی هستیم که فقط برای ستایش و مدیحه سرایی به پا می خیزد؟ در عوض لازم است از خود بپرسیم که آیا ماکلیسایی هستیم که برای از بین بردن رنج و مصیبت تلاش میکنیم.“

این کلیسا در پیشرفت جامعه نیز بسیار فعال است. گروه سرود این کلیسا به مدت هفت سال به خیابان های محله خود می رفتند. آنها سرود می خواندند، بروشور پخش میکردند و خدمات کلیسا را به کسانی که نیازمند بودند معرفی میکردند. کلیسا بواسطه برقراری ارتباط با اجتماع، به روش های متعدد به کسانی که محتاج بودند تا حد زیادی فایده رساند. کلیسا از طریق برنامه های متعدد و بسیار، تغییرات شگرفی در اجتماع بوجود آورد.

این کلیسا تنها یک نمونه از روش های بسیاری است که ما، به عنوان بدن کلیسا، می توانیم نیرویی خدمتگزار و شفا دهنده در جوامع خود باشیم.

کلیسای شما برای کمک به نیازمندان اجتماعتان، چه کاری می تواند انجام دهد؟

جمعه

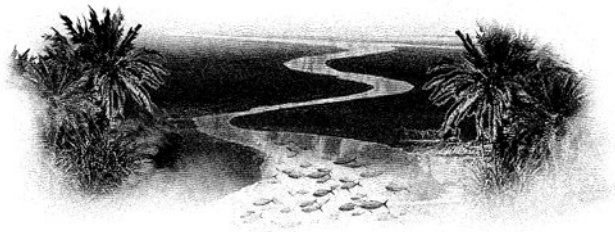
۱۵ ژوئیه

تفکری فراتر:

مطالب فوق از تالیفات الن جی وایت را مطالعه کنید: "احکام سپرده شده به بنی اسرائیل" صفحات ۳۰۷-۳۱۴؛ "خداوند به فقرا عنایت دارد" صفحات ۵۳۰-۵۳۶ از کتاب "مشایخ و انبیاء".

مفاهیم عدالت و رحمت در سرتاسر کتاب عهد قدیم دیده می شوند. برای مثال به آیات ۱۰ تا ۲۲ باب ۲۴ تثنیه توجه کنید. به دستور العمل خاصی که در این موارد داده شده است، توجه کنید. ما می توانیم به وضوح نگرانی خداوند نسبت به فقرا، کارگران و بدهکاران را ببینیم. این نگرانی صرفاً بعنوان سخنی رسمی و زبانی شیوا برای غمخواری از بی بضاعتان بیان نشده بلکه در عوض، دست کم در اینجا، به عنوان صورت دستورالعمل هایی واقعی و عملی درباره باید و نباید های مواردی خاص از جمله در مورد افراد بدهکار و یا کارگران فقیر، بیان گردیده است. مفاهیم عدل و رحمت بسیار فراتر از اندیشه و درک افراد هستند. همچنین توجه کنید که خداوند چگونه آنها را به جایی که قبلاً در آن بودند ارجاع میدهد و به زمانی که به طور حتم در میان بی بضاعتان بودند. "و بیاد آور که در زمین مصر غلام بودی. بنابراین تو را امر میفرمایم که این کار را معمول داری" (تثنیه باب ۲۴ آیه ۲۲). ما به عنوان مسیحیان باید بدون در نظر گرفتن شرایط مالی خود، همواره به یاد داشته باشیم که فیض و لطفی شامل حال ما شده که سزاوار آن نبوده ایم. از این رو، لازم است بواسطه ثروت و کمالی که در مسیح داریم (افسسیان باب ۳ آیه ۱۹، کولسیان باب ۲ آیه ۱۰)، آماده خدمت و کمک به نیازمندان باشیم.

عدالت و رحمت در عهد قدیم: بخش ۲

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: حزقیال باب ۳۷ آیات ۱ تا ۱۴؛ افسسیان باب ۲ آیه ۱۰؛ حزقیال باب ۴۷ آیات ۱ تا ۸؛ متی باب ۵ آیه ۱۶؛ مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیات ۱ و ۲؛ اشعیاء باب ۶۱ آیات ۱ تا ۱۱.

آیه حفظی: «هر ذی حیاتِ خزنده ای در هر جایی که آن نهر داخل شود، زنده خواهد گشت و ماهیان از حدّ زیاده پیدا خواهد شد، زیرا چون این آبها به آنجا میرسد، آن شفا خواهد یافت و هر جایی که نهر جاری میشود، همه چیز زنده میگردد» (حزقیال باب ۴۷ آیه ۹).

محلّه ای که در دهه ۵۰ و اوایل دهه ۶۰ میلادی رونق گرفت، در اواخر دهه ۶۰ و اوایل دهه ۷۰، به مانند منطقه جنگی شده بود. اکثر خانواده ها آنجا را ترک کردند و آثاری از ساختمانهای متروک، خرابه و سوخته برجای گذاشتند. کسبه از آنجا خارج و مواد مخدر و جرم و جنایت به آنجا وارد شد و در نتیجه محلّه به مکانی ناخوشایند مبدل شد.

در سال ۱۹۸۶، خانواده ای مسیحی خانه راحت خود را در حومه شهر رها کردند و به این محلّه غم افزا نقل مکان کردند. شبانی از شهری دیگر به ایشان پیوست. آنها دو ساختمان سوخته را بازسازی نمودند و به عنوان خانه خود استفاده کردند. دو خانواده در خیابانها وقت گذراندند، با گروههای اجتماع ملاقات نمودند و با کسانی که در منطقه باقی مانده بودند، ارتباط برقرار کردند. این دو خانواده عامل شتاب دهنده ای بودند که خدا برای شروع کلیسایی که شفا و تغییر را به این اجتماع مرده آورد، استفاده نمود. کار و تأثیر ایشان تا به امروز ادامه دارد، و در زندگی بسیاری افراد آن منطقه تغییرات بزرگی ایجاد نموده است.

خدا درباره نقش کلیسای خویش در چنین موقعیتهای «نومید کننده ای»، سخن دارد. درس این هفته با «گوش دادن» به نوای نغمه سرایان عهد قدیم که قوم خدا را به آشکار نمودن سرشت خیرخواهانه خدا به جهان فرا میخواند، ادامه می یابد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۳ ژوئیه آماده شوید.

زنده در مسیح

فیض خدا که برای مردگان در گناه و عصیان، حیات را به همراه دارد، در باب ۳۷ حزقیال مصور گردیده است. حزقیال نبی در رؤیا توسط روح القدس به دره ای پر از استخوانهای مرده، خشک و پراکنده برده شد. این استخوانها، نشان دهنده جمیع اهل بیت اسرائیل هستند. خدا میپرسد، "ای پسر انسان آیا میشود که این استخوانها زنده گردد؟" (حزقیال باب ۳۷ آیه ۳).

پاسخ به این سؤال در نبوت نبی به استخوانها، آشکار میشود.

حزقیال باب ۳۷ آیات ۱ تا ۱۴ را بخوانید. خدا میخواست برای قومش چه کاری انجام دهد؟

ماحصل پیامی که در باره استخوانهای خشکیده داده شد، این است که (۱) آنها "زنده گشته، بر پایهای خود لشکر بی نهایت عظیمی ایستادند" (حزقیال باب ۳۷ آیه ۱۰)؛ (۲) خدا قومش را در سرزمین ایشان ساکن خواهد نمود (حزقیال باب ۳۷ آیه ۱۴)؛ (۳) و آنها خواهند دانست که خدا این کار را انجام داده است (حزقیال باب ۳۷ آیه ۱۴). اما احیاء شدن کافی نیست. قوم خدا برای مأموریت و هدفی احیاء شده اند. اسرائیل باید نور هدایتی برای ملتها میشد.

افسیان باب ۲ آیه ۱۰ را بخوانید. چرا ما که زنده ایم بطور روحانی در مسیح از نو آفریده شدیم؟

"به طور حتم ما تنها از طریق فرزند محبوب خدا، نزد او پذیرفته میشویم و اعمال نیک تنها نتیجه محبت او از روی بخشش گناهان است. کارهای خوب اعتبار برای ما نیستند و ما چیزی از خود برای کارهای خویمان نداریم که بواسطه آنها سهم جان خود از نجات را تقاضا کنیم. نجات، هدیه رایگان خدا به ایماندار است که تنها به خاطر مسیح عطا میشود. جان پر تلاطم ممکن است از طریق ایمان به مسیح آرامش بیابد و آرامش آن وابسته به میزان ایمان و اعتمادی است که دارد. او نمیتواند کارهای خوبش را به عنوان دادخواستی برای نجات جان خویش، ارائه دهد.

اما آیا کارهای خوب هیچ ارزش واقعی ندارند؟ آیا گناهکاری که هر روز بدون طلب عفو مرتکب گناه میشود، در نظر خدا با کسی که از طریق ایمان به مسیح در کمال خود خدمت میکند، یکسان مورد لطف قرار میگیرد؟ کتاب مقدس پاسخ میدهد، 'صنعت او هستیم،

آفریده شده در مسیح عیسی برای کارهای نیکو که خدا قبل مهیا نمود تا در آنها سلوک نماییم. با نظم الهی او و بواسطه لطف و مرحمتی که انسان لایق آن نبوده، پروردگار مقدر فرموده تا اعمال نیک اجر داشته باشند. ما تنها از طریق شایستگی عیسی است که پذیرفته می‌شویم؛ و اعمال رحیمانه، و کردار خیر خواهانه ای که بجا می آوریم، ثمرات ایمان هستند.“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Selected Messages*, book 3, pp. 199, 200.

۱۸ ژوئیه

دوشنبه

نهر جاری

آیات ۱ تا ۸ باب ۴۷ حزقیال را بخوانید. حزقیال در باره معبد در رؤیای خویش چه دید؟

به نظر میرسد که در معبد تراوشی ایجاد میشود. ممکن است تعجب کنید که آیا لوله ای شکسته است یا خیر؟ در این مورد، نشتی چیز خوبی بود. آبی که از معبد به بیرون روان بود به ”سمت شرق“ میرفت. در شرق اورشلیم دریای نمک (که به دریای مرده یا بحر میت نیز معروف بود)، در پائین ترین سطح از سطح دریاهای روی زمین، قرار داشت. بین اورشلیم و دریای نمک حدود ۳۴ کیلومتر منطقه کویری بزرگی وجود داشت که شامل وادی عربیه که گودی (یا تو رفتگی) اردن و دریای مرده نیز نامیده میشد، بود. آب آن دریا چنان شور است که هیچ موجودی نمیتواند در آن زندگی کند. با این وجود، وقتی که آب معبد به آن میرسد، آبهای مرده دریا ”شفا“ می یابند. این میتواند بطور نمادین بعنوان کلیسای خدا باشد، معبدی (پطرس اول باب ۲ آیات ۴ و ۵) که تبدیل به منبع سلامتی و شفا برای کسانی که در تخلف و گناه مرده اند میشود.

متی باب ۵ آیه ۱۶ را بخوانید. عیسی در اینجا درباره اینکه چگونه باید او را به جهان معرفی کنیم، چه میگوید؟

رودخانه زامبیزی در کشور زامبیا که در قاره آفریقا واقع است، از جریانی کم عمق که از زیر درختی بیرون میآید، شروع میشود. همانطور که به سمت آبشار ویکتوریا میرود، از جریانی کم (با عمقی تا ۳ پا) به جریانی با عمق زانو، کمر و سپس نهری که آنقدر عمیق است که میتوان در آن شنا کرد، تبدیل میشود. به همین ترتیب، نهر جاری شده از معبد که در ابتدا کوچک بود، در حرکت و اثر افزایش یافت و تبدیل به نهری شد که ”در آن میشود شنا کرد، نهری که از آن عبور نتوان کرد“ (حزقیال باب ۴۷ آیه ۵).

تأثیر شفا بخش کلیسای شما ممکن است در ابتدا کم باشد، اما میتواند آنقدر رشد کند که جامعه را تغییر دهد! ”کار ما در ابتدا مثل نهري کوچک، بسيار کوچک به من سپرده شد.“ – الن جی. وایت، Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 7, p. 171.

نور و آب – هر دو تصاویری هستند که برای بیان آنچه خدا میتواند از طریق ما برای کمک به دیگران انجام دهد، بکار برده شده اند. ما چگونه میتوانیم کانال و مجرایي بهتر برای خدمت به نیازمندان باشیم؟

سه شنبه

۱۹ ژوئیه

کلیسا: منبع زندگی

”هر ذی حیاتِ خزنده ای در هر جایی که آن نهر داخل شود، زنده خواهد گشت و ماهیان از حدّ زیاده پیدا خواهد شد... هر جایی که نهر جاری میشود، همه چیز زنده میگردد“ (حزقیال باب ۴۷ آیه ۹)

نبوت حزقیال نشان میدهد در هر کجا که نهر کلیسای خدا جاری میشود، زندگی وجود دارد. حزقیال باب ۴۷ آیه ۱۰ به شگفتی آن میافزاید. چه منظره عجیبی خواهد بود: آبهایی که بدون ماهی شناخته میشدند، زیرا چیزی نمیتوانست در آنها زندگی کند، ناگهان به مکانی تبدیل میشود که ماهیگیران تورهای خود را در آن می اندازند و ماهیهای بسیاری صید میکنند. نکته کلی این است که امت خدا بواسطه قدرت وی در مکانی که قبلا ذی حیاتي وجود نداشته، موجب حیات بخشی میشوند.

”در جایی که خدا کار میکند اوضاع مایوس کننده نیست. هیچ قومی آنقدر بد نیست که رستگار نشود. میراث شومی که از گذشتگان باعث محکومیت ما در آینده شده، به نا امیدی مبدل نخواهد شد. (در نا امیدی بسی امید است. پایان شب سیه سپید است).“ –

The Interpreter's Bible, (Nashville: Abingdon Press, 1956), vol. 6, p. 328.

فیض شگفت انگیز خدا، برای هر کسی که آن را بپذیرد، کارهای شگفت انگیزی انجام میدهد. بار دیگر در اینجا، پیام مژده انجیل را داریم. خدا از طریق ما میتواند به کسانی که از نظر جسمانی و روحانی نا امید، محزون، تکیده و در حال مرگ هستند، امید بدهد.

حزقیال باب ۴۷ آیه ۱۲ را با مکاشفه یوحنا باب ۲۲ آیات ۱ و ۲، مقایسه کنید. این آیات درباره سرنوشت نهایی آنهایی که توسط عیسی از طریق کلیسای وی شفا و حیات تازه یافته اند به ما چه می گویند؟

روزی قوم خدا - شامل اعضای جامعه ای که خدا از طریق از خود گذشتگی اعضای کلیسا التیام بخشیده است - بر روی زمین جدید خواهند بود، جایی که نهري دیگر که از عرش خدا جاری است، وجود دارد. هیچ کویر، خشکی و مرگی در آنجا وجود نخواهد داشت.

در همین حال - مادامی که ما منتظر آن واقعیت پر برکت هستیم - خدا میخواهد که کلیسای وی مکانی باشد که از آنجا شفا و وفور زندگی به اجتماع جاری شود. او میخواهد از طریق ما کار کند تا بیابان ها دگرديسي شده و دوباره زنده شوند و درياهای راکد و مرده در مرز و بوم ما احيا گردیده و در عیسی سرزنده شوند. (یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰)، که این مطلب خلاصه پیام جامع ادونتیست است.

عاموس نبی تصویری مشابه را در باب ۴۷ حزقیال ارائه میدهد. آیه ۲۴ باب ۵ عاموس را بخوانید. این تصویر چگونه با نقش کلیسای شما در اجتماعتان مقایسه میشود؟ آیا کلیسای شما با نهري که از آن جاری است شفا بخش است؟

چهارشنبه

۲۰ ژوئیه

وعده های شادمانی

عهد قدیم مملو از ایده ای است که کسانی که از نظر روحانی و مادی برکت یافته اند، به دیگران که نیازمندند، کمک خواهند نمود.

آیات ۱ تا ۱۱ باب ۶۱ اشعیا را بخوانید. خدا در اینجا به قوم خویش چه میگوید و چگونه میتوانیم آنرا برای فراخوان کار خدا بکار بندیم؟ لوقا باب ۴ آیه ۱۸ را نیز ببینید.

باب ۶۱ اشعیا با این بیانیه آغاز میشود که روح خداوند از طریق فرد انتخاب شده برای رساندن مژده خوش به فقرا، التیام شکسته دلان، انتشار آزادی برای بردگان و آزادی زندانیان نا امید از تاریکی، کار میکند (اشعیا باب ۶۱ آیه ۱). همه اجزاء این وعده در "سال مورد علاقه خداوند" تحقق می یابند. "سال مورد علاقه خداوند" اشاره به سال یوبیل دارد و هم اکنون دیدیم که مملو از مضامینی است که ضرورت خدمت برای رفع حاجات بی بضاعتان را یادآوری میکند.

از این رو سوگوارانی که تسلی یافته اند، دردمندانی که که کمک و توشه یافته اند، کسانی که "زیبایی را به عوض خاکستر" و "روغن شادمانی را به عوض نوحه گری" دریافت می کنند و کسانی که "ردای تسبیح را به جای روح کدورت" می پوشند (اشعیا باب ۶۱ آیه ۳)، همان کسانی هستند که خرابه های کهن را باز سازی خواهند نمود و مکان هایی که بسیار پیش از آن ویران شده بودند

را مرمت خواهند نمود. کسانی که به واسطه شادی مسیحایی برکت داده شدند، به تغییر دهندگان جامعه تبدیل شده و شهر های ویران را نوسازی میکنند. (اشعیا باب ۶۱ آیه ۴). خدمتگزاران خدا، کاهن و کشیش خوانده شده اند و بواسطه تمول و دارایی قوم های اطراف حمایت گردیده اند. (اشعیا باب ۶۱ آیات ۵ و ۶).

تصویری که از آن یگانه مسح شده در باب ۶۱ اشعیا می یابیم قومهای اطراف را بواسطه کامیابی کسانی که با او عهد بسته اند متبدل خواهند نمود. (اشعیا باب ۶۱ آیات ۸ و ۹) و برای فراخوانده شدگان و بشارت دهندگان جامعه جهانی دوران کنونی، اعمال می شود. آیا نباید تأثیر متحول کننده مشابه از این نبوت احساس شود، خصوصا وقتی که در خداوند بسیار محظوظ هستیم، در خدایمان شادی می کنیم و به جامه نجات و عدالت ملبس و در میان جامعه ایستاده ایم؟ (اشعیا باب ۶۱ آیات ۱۰ و ۱۱).

اشعیا باب ۶۱ آیه ۹ را بخوانید. این مطلب شهادت قدرتمندی است از کاری که خدا می تواند در قوم خویش انجام دهد. آیا چیزی مشابه آن می تواند امروزه در مورد ما گفته شود؟ چرا؟ یا چرا نه؟

۲۱ ژوئیه

پنجشنبه

کلیسا - عامل تغییر دهنده

باب ۶ میکا را بخوانید. خداوند در اینجا بر ضد چه چیزی سخن می گوید؟

میکا به دیگر انبیا عهد قدیم می پیوندد. او تاکید میکند که اشکال ظاهری دین که فاقد مظهر و نیت عدل و رحمت هستند، هرگز مورد قبول خدای عادل و مهربان واقع نخواهند شد.

پیام قاطع آیه ۸ باب ۶ میکا چیست؟

”دین حقیقی عملی است. مطمئنا، شامل مراسم و آداب کلیسا هم میشود اما... این موضوع که از غذا خوردن پرهیز کنید تا شریک دل گرسنگان باشید بی معنی است بلکه گرسنه را باید اطعام نمود. دینداری عملی تنها نوع مذهب شناخته شده در دادگاه عدل الهی است (متی باب ۲۵ آیات ۳۴ تا ۴۶).“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 306.

خداوند همچنان دین ظاهری را کفر تلقی میکند که از عبادت عملی آنگونه که در آیه ۸ باب ۶ میکا بیان شد برخوردار نیست. اشکال مذهبی ما ختم به خود نمیشوند، بلکه در ختم آنها هدف و منظوری نهفته است و ختم آن مسیح است که باید در ما هویدا شود.

در مقدمه درس این هفته، با دو خانواده آشنا شدیم که به اجتماعی ناامید نقل مکان کردند تا برای رفع نیازهای ایشان خدمت کنند. این دو خانواده گروهی کوچک از افراد محلی را در اتاق های نشیمن خود تشکیل دادند. اعضای این گروه کوچک در حال رشد با اشتیاق دعا کردند که خدا به ایشان راه احیای اجتماع خود را نشان دهد. آنها با سازمان توسعه مسیحیان همکاری نمودند و شروع به استخدام داوطلبین برای پیوستن به آنها در بازسازی ساختمان های خرابه اطراف کردند.

اگر شما امروزه از این اجتماع بازدید نمایید، یک اجتماع رونق یافته جدیدی خواهید دید که بسیار از گذشته موفق تر است. این رویا به واقعیت تبدیل شد زیرا یک کلیسای کوچک تصمیم به نشان دادن محبت مسیح به روش عملی گرفت، که اجتماعشان را تغییر داد.

اگر چه خدا با قوم خویش به طور کلی سخن گفته بود، در آیه ۸ "شما" به شکل مفرد بود. خدا با تک تک افراد سخن میگفت. شخصاً تا چه میزان به خوبی میتوانید آنچه را که خداوند در اینجا "نیکو" گفته است آشکار میکنید؟

۲۲ ژوئیه

جمعه

تفکری فراتر:

ارمیا باب ۲۲ آیات ۱ تا ۱۶؛ حزقیال باب ۱۶ آیه ۴۹؛ زکریا باب ۷ آیات ۹ و ۱۰ را بخوانید. "نظرات الن جی وایت صفحات ۱۱۶۵، ۱۱۶۶ در تفسیر کتاب مقدس ادونتیستهای روز هفتم جلد چهارم بخوانید؛" طرح خدا برای آسایشگاههای ما صفحات ۲۲۷، ۲۲۸ در شهادتهایی برای کلیسا جلد ششم را مطالعه کنید.

"ای مرد از آنچه نیکو است تو را اخبار نموده است؛ و خداوند از تو چه چیز را میطلبد غیر از اینکه انصاف را بجا آوری و رحمت را دوست بداری و در حضور خدای خویش با فروتنی سلوک نمایی؟" (میکا باب ۶ آیه ۸). خداوند در خصوص آنچه که از قوم خویش میطلبد، چقدر میتواند شفافتر باشد؟ خدا به ما نشان داده است "نیکوئی" چیست و این "نیکوئی" واژه یکسانی است که بارها و بارها در باب اول کتاب پیدایش بکار برده شد که به آفرینش پیش از سقوط در گناه اشاره داشت. از این رو، به طور ضمنی، توجه ما به ایده آل جلب شده است و چیزی که خدا از ابتدا برای ما داشت و در نهایت چیزی که پس از بازگشت عیسی ما را به آن

باز خواهد گرداند. عبارت ترجمه شده “ملزم هستید” میتوانست همچنین به عنوان “از شما خواسته میشود” ترجمه شود. یعنی، خدا از ما، قوم نجات یافته که با فیض مسیح تحت پوشش قرار گرفته است، چه چیزی “میخواهد”؟ پاسخ در چگونگی ارتباط ما با یکدیگر و با خدا نشان داده شده است. نخست، باید عادلانه عمل کنیم. موضوع داده شده در این ثلث بسیار مناسب و در خور توجه است، که چگونه میتوانیم به کسانی که اغلب قربانیان درمانده نا عدالتی هستند کمک کنیم. دوم اینکه، ما باید ترحم و مهربانی کردن را دوست داشته باشیم. ما در جهانی زندگی میکنیم که گاهی میتواند بسیار بی رحم باشد. ما چه شاهدان قدرتمندی میتوانیم باشیم که به مهربانی اهمیت داده و آن محبت را با آشکار نمودن آن نسبت به دیگران از طریق زندگی خود نشان دهیم. در وهله سوم، باید با فروتنی در مقابل خدا قدم برداریم. اگر خداوند در آیه ۴ باب ۶ میکا توجه آنها را به نجاتشان از مصر به عنوان دلیلی برای فروتنی و وفاداریشان جلب میکند، این موضوع چه حد بیشتر از این باید در مورد ما کاربرد داشته باشد که با خون عیسی نجات یافته ایم؟ واقعیت صلیب و بهای نجات ما باید همواره ما را در برابر خدایمان فروتن نگاه دارد.

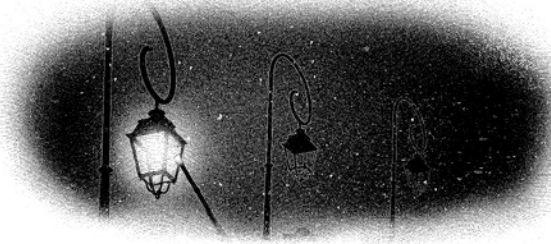
سوالاتی برای بحث

۱. چه آیات دیگری را از عهد قدیم درباره مسئولیت در برابر نیازمندان میتوانید بیابید؟

۲. در باب ۵ عاموس، بخصوص آیات ۲۱ تا ۲۴، کلام قدرتمندی درباره مردم مذهبی در زمان عاموس مبینیم که با ظاهر سازی واغود میکردند که به خدا احترام میگذارند. خداوند بیش از شعائر مذهبی ظاهری علاقمند است تا ببیند که مردم با یکدیگر و یا دیگران چگونه رفتار میکنند. آیات فوق بما میگویند که باید بر چه چیزی تاکید و تمرکز کنیم؟

۳. در برآورده ساختن نیازهای مادی مردم خطری وجود دارد که نسبت به نیازهای روحانی آنان ممکن است غفلت ورزیده شود. چگونه میتوانیم از افتادن در دام این خطر جلوگیری کنیم؟ در مسیر اشتیاق خود برای خدمت به مردم کم بضاعت و تهیدستی که در میان ما هستند چگونه میتوانیم تعادل را برقرار کنیم؟ (منظور تعادل در رفع حاجتهای مادی و معنوی است).

عیسی به جامعه کمک میکرد

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: لوقا باب ۴ آیات ۱۶ تا ۱۹، باب ۱۰ آیات ۲۵ تا ۳۷؛ متی باب ۵ آیه ۱۳؛ اشعیا باب ۲ آیه ۸؛ یوحنا باب ۴ آیات ۳۵ تا ۳۸؛ متی باب ۱۳ آیات ۳ تا ۹.

آیه حفظی: “عیسی در تمام جلیل میگشت، در کنیسه های آنها تعلیم میداد و مژده پادشاهی خدا را اعلام میکرد و بیمارها و ناخوشهای مردم را شفا مبخشید” (متی باب ۴ آیه ۲۳).

رابرت لوئیس استیونسون (Robert Louis Stevenson) که برای داستان ماجراجویانه جزیره گنج شهرت دارد، پسری بیمار بود که نمیتوانست بطور مرتب به مدرسه برود. در نهایت والدینش معلمی استخدام نمودند که به او آموزش دهد و پرستار بچه ای را به کار گماردند تا در هنگام نیاز به او کمک کند. یک شب که پرستار بچه قبل از اینکه او بخوابد به او سر زد، او در تخت خواب نبود و دستها و بینی خود را به پنجره چسبانده بودند. پرستار با جدیت از او خواست تا قبل از اینکه سرما بخورد، به تخت خواب خود برگردد. رابرت به او گفت، “بیا پشت پنجره و چیزی را که من میبینم ببین.” پرستار آمد که ببیند. در پایین خیابان مردی بود که با مشعل چراغهای نفتی خیابان را روشن میکرد. رابرت گفت، “نگاه کن، آن مرد دارد در تاریکی خبر خوش میدهد” – ویرایشگر: در قدیم در خیابانها چراغهای نفتی وجود داشت و سر شب، فردی وظیفه داشت با شمعک بلندی که در دست داشت، چراغها را روشن کند. در عین حال برای خاطر جمع کردن مردم ندایی سر میداد و میگفت آسوده بخوابید که شهر در امن و امان است و به نوعی در تاریکی به مردم خبر خوش میداد. این خبر خوش در اینجا اشاره دارد به اشعیا ۵۲: ۷، ۸.

Margaret Davis, Fear Not! Is There Anything Too Hard for God? (Aspect Books, 2011), p. 332.

در باره آنچه که کتاب عهد قدیم در باره کمک به حاجتمندان گفته است کمی مطالعه کرده ایم. اکنون میخواهیم به آنچه عهد جدید میگوید، نگاهی بیندازیم و چه چیزی بهتر از اینکه با عیسی شروع کنیم. و یکی از معروفترین تعالیم عیسی این است که ما باید “نور این جهان” باشیم (متی باب ۵ آیه ۱۴). با این کار، ما عیسی، نور حقیقی جهان را انعکاس میدهیم (یوحنا باب ۸ آیه ۱۲). تعالیم عیسی که برای رسالت و کهنات در زمین تدبیر نمود، دستورالعملهای قدرتمندی ارائه نمود که بواسطه او بتوانیم با شمعک چراغ های خیابان را روشن کنیم و آرامش و خوشی را جار بزنیم.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۳۰ ژوئیه آماده شوید.

بیانیه رسالت عیسی

عیسی، معلم یهودی جوان اهل ناصره، در منطقه جلیل بسیار معروف شده بود (لوقا باب ۴ آیه ۱۵). وقتی او سر سخن را باز نمود "جماعتی که به سخنان عیسی گوش میدادند از موعظه عالی او مات و مبهوت شدند زیرا با قدرت به ایشان تعلیم میداد نه مانند علمای یهود". (متی باب ۷ آیات ۲۸ و ۲۹). یک روز سبت، وقتی که طومار کلام اشعیاء به عیسی داده شد، او دو آیه نخست باب ۶۱ اشعیاء را خواند، و در میان جمله قبل از عبارت "روز غضب خداوند ما" سکوت نمود (اشعیاء باب ۶۱ آیه ۲).

لوقا باب ۴ آیات ۱۶ تا ۱۹ را بخوانید. این کلمات را قبلاً در کجا شنیده ایم؟ (اشعیاء باب ۶۱ آیات ۱ و ۲ را ببینید) عیسی با خواندن این دو آیه چه چیزی را اعلام نمود؟

همانطور که پیش از این دیدیم، عبارت "سال پسندیده خداوند" به عنوان سال شادمانی شناخته میشود (باب ۲۵ لایوان را ببینید). عیسی در بازدید خود از شهر ناصره، نقل قولی از کتاب مقدس را در باره مسایاح (ماشیاخ یا مسح مقدس) بیان میکند و به شنوندگانش اطمینان میدهد که "امروز این نوشته به انجام رسید" (لوقا باب ۴ آیه ۲۱). او در این موعظه، خود را به عنوان آن یگانه مسح شده هویدا میسازد فقیران را مژده، اسیران را آزادی، کوران را بینایی، مظلومان را رهایی و تازه شدن را بشارت میدهد. این فهرست به خوبی رسالت وی در زمین را توصیف میکند که بر تعلیم، شفا و امداد روحانی بخصوص برای نیازمندان تمرکز داشت.

چرا عیسی آیه ۲ باب ۶۱ اشعیاء را بطور کامل بیان نکرد؟

شاید علت مکث کوتاه عیسی در بیان عبارت "روز غضب خداوند ما" این بود که نمیخواست کهانت او با مفهومی که زبازد شده بود مرتبط گردد مبنی بر اینکه مسایاح برای رهبری لشکریان خواهد آمد تا دشمنان اسرائیل را مغلوب سازد و ایشان را تحت سلطه اسرائیل در آورد. این برداشتی اشتباه بود که متأسفانه مانع از دیدار او با بسیاری از هموطنان وی میگردد زیرا که ماموریت و رسالت او برای امر دیگری بود. او در عوض، برغم شرایط سیاسی آن دوره کار خود را بر روی کمک به نیازمندان متمرکز نمود.

عیسی با معرفی رسالت و نوع خدمت خویش، چه چیزی به ما میگوید؟ با تأکید او مبنی بر اینکه باید اهل عمل باشیم و نه اهل حرف، چه چیزی برداشت میکنیم؟

دوشنبه

۲۵ ژوئیه

همسایه خود را دوست بدارید

”خدای خود را با تمام دل و تمام جان و تمام قدرت و تمام ذهن خود دوست بدار و همسایه ات را مانند جان خود دوست بدار“ (لوقا باب ۱۰ آیه ۲۷).

آیات ۲۵ تا ۳۷ باب ۱۰ لوقا را بخوانید. در اینجا در مورد درخواست برای کمک به نیازمندان، چه پیامی به ما داده شده است؟

کسی که از قانون سر رشته دارد درک میکند که همه احکام حول این محور میچرخد که خدا را با تمامی وجود دوست داشته و همسایه را مانند خود دوست داشته و محبت نمائیم. پرسشی که بی پاسخ ماند این بود که، ”همسایه من کیست؟“

با توجه به اینکه در زمان مسیح و در میان بنی اسرائیل اندیشه ای رایج بود که همسایه را همکیشان مورد لطف و تفقد معرفی مینمود و همه افراد طبقات دیگر را بعنوان بیگانه تلقی میکرد، فردی که احکام را بخوبی میشناخت (یا همان حاکم شرع) از عیسی در خواست نمود تا این موضوع را روشن سازد. تمثیلی که عیسی بیان میکند، نقطه نظر کاملاً متفاوتی را آشکار میسازد. همسایه ما هر فرد نیازمندی است که با او روبرو میشویم. کاهن و مرد لاوی بیشتر نگران حرمت و جایگاه خود و مراقب تکالیف دینی بودند که مَلَوْتُ و آلوده نشود. این شیوه زینده ای نبود که مذهب را بعنوان دستاویزی قرار دهند تا به کسیکه با احتمال زیاد هرگز قادر به جبران نیست کمک نکنند.

در مقابل، مرد سامری این ”بیگانه“ و ”دشمن“ زخمی را به عنوان همسایه خود دید، و با ترحم نیازهای او را به جای نیازهای خود، برآورده نمود. نکته این است که ما به جای اینکه بپرسیم ”همسایه من چه کسی است؟“ باید بپرسیم، ”چه کسی همسایه ستمدیده و مظلوم است؟“ اهمیتی ندارد آن فرد چه کسی است: فرد نیازمند کسی است که ما باید به او کمک کنیم و این ختم کلام است.

”خداوند بین هیچ ملیت، نژاد، یا قبیله ای تفاوت قائل نیست. او خالق همه بشریت است. همه انسانها در خلقت یک خانواده هستند و راه نجات برای همه یکی است. مسیح

برای تخریب دیوار جدایی آمد تا همه قسمت‌های معبد را باز کند که همه جان‌ها آزادانه به خدا دسترسی داشته باشند. محبت او چنان گسترده، عمیق و کامل است که به همه جا نفوذ میکند. – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, p. 386.

چه تعصباتی ممکن است مانع بشود تا آنطور که باید و شاید همسایه خوبی نباشید؟

۲۶ ژوئیه

سه شنبه

دستور طبخ بی عیب

”شما نمک جهان هستید“ (متی باب ۵ آیه ۱۳).

عیسی در این آیه پیروان خود را فرا میخواند تا ”نمک“ باشند که عاملی دگرگون کننده است. کلیسا یک ”نمکدان“ است که ”نمک زمین را در بر دارد.“ ما، این ”نمک“، باید با چه چیزی و چه کسی مخلوط شویم؟ تنها با خودمان یا با موادی متفاوت از خود؟ میتوانیم پاسخ این پرسش را بهتر متوجه بشوید اگر یک قالب پخت نان را فقط با نمک پرکنید و قالب دیگر را با خمیری که در آن نمک بعنوان یکی از مواد لازم برای پخت نان پر کنید. در قالب اول نمک فقط بعنوان دستور طبخ است و نمیتوان از آن بعنوان غذا استفاده کرد. در قالب دوم، نمک بخشی از دستور طبخ است و با موادی متفاوت از خود مخلوط شده است. و به این ترتیب، یک قرص نان بی مزه را به نانی خوشمزه تغییر میدهد. نمک وقتی که با عناصری متفاوت از خود مخلوط شود، سودمند تر است. در مورد مسیحیان نیز چنین صادق است. اگر ما در آسایش و راحتی خود که کلیسا یا همان ”نمکدان“ است باقی بمانیم، تغییری حاصل نمیشود.

از این رو، نکته ای در اینجا وجود دارد که نباید از دست بدهیم. از آنجایی که ما سیگار نمیکشیم، مشروب نمیخوریم، عیاشی و قماربازی نمیکنیم و جرمی مرتکب نمیشویم، به هر طریقی میتوانیم نمونه و الگوی اخلاقی خوبی برای دیگران باشیم. همه آنها مهم هستند. اما پرسش این نیست که ما چه کار بدی انجام نمیدهیم. بلکه، این است که چه کاری انجام نمیدهیم؟ یعنی، چه کاری برای کمک به اجتماع خود و برای نیازمندان انجام نمیدهیم؟

بار دیگر متی باب ۵ آیه ۱۳ را بخوانید و بر ادامه آیه تمرکز کنید. نمک چگونه میتواند مزه خود را از دست بدهد؟

”اما اگر نمک مزه خود را از دست بدهد؛ اگر تنها عبادت پیشگی بدون محبت مسیح وجود داشته باشد، هیچ نیرویی برای نیکوکاری وجود ندارد. زندگی نمیتواند هیچ تأثیر رستگار کننده ای بر جهان اعمال کند.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 439. 17

به نماد دستورالعمل طبخ باز رجوع کنید. همانطور که دیدیم، اگر تنها نمک داشته باشیم، به هیچ وجه خوب نیست. در حقیقت، مقدار نمک زیاد در برنامه غذایی میتواند سمی باشد. (در عمل شاید بتوان آنرا با افراطگرایی مقایسه نمود). نمک باید با چیزهای متفاوت مخلوط شود. بنابراین، اگر ما مانند جهان باشیم، هیچ تغییری در آن بوجود نخواهیم آورد. چیزی برای ارائه دادن نخواهیم داشت. نمک دیگر سودی نخواهد داشت. و سپس عیسی میگوید که چه اتفاقی برای آن نمک می افتد؟

به هر حال، با اثر طعم محبت مسیح، تمایل پیدا خواهیم کرد که با ”غریبه ها“، ”خودمانی“ بشویم، و عامل دگرگون کننده ای برای دیگران شده، و زندگی آنان را دستخوش تغییر مثبت بنمائیم و با تعمیم آن میتوانیم دیگران را به سوی آنچه که واقعاً در زندگی اهمیت دارد هدایت کنیم. و آن موضوع مهم رستگاری و نجات در عیسی است.

تثنيه باب ۱۲ آیه ۳۰، باب ۳۱ آیه ۲۰ و اشعيا باب ۲ آیه ۸ را بخوانید. این آیات درباره چه چیزی هشدار میدهند و چگونه میتوانیم مراقب باشیم که به تله نیفتیم؟

۲۷ ژوئیه

چهارشنبه

موضوعی در خصوص کشاورز بودن

آیات ۳۵ تا ۳۸ باب ۴ یوحنا را بخوانید. عیسی میگوید که برای نجات جانها چه قدمهای متفاوتی نیاز است برداشته شود؟

کار یک کشاورز چند وجهی است. کارهای متنوع دیگری در حرفه کشاورزی باید پیش از برداشت انجام شوند تا اینکه محصول فراوان بار بیاید. (متی باب ۹ آیات ۳۵ تا ۳۸). برای برداشت محصول مزرعه خداوند تنها به دروگر نیاز نیست. آیا میتوانید کشاورزی را تصور کنید که در زمان برداشت به کارگران خود بگوید، ”زمان برداشت رسیده است، پس ما باید بذرها را بکاریم؟“ درو تنها وقتی صورت میپذیرد که در تمام طول زمان کارهای کشاورزی انجام شده باشد.

کشاورزی شامل آماده کردن بستر خاک میشود، زیرا همه زمینها در ابتدا مناسب نیستند. (متی باب ۱۳ آیات ۳ تا ۹ را ببینید.) کلیسای شما چه کاری میتواند در اجتماع انجام دهد تا "زمین سخت" را نرم کند و "سنگها" و "خارها" را از میان برداشته شود؟

کارگران کارهای بسیار دشوار کشاورزی را قبل از برداشت انجام داده‌اند و سایر کارگران محصول تلاش خود را برداشت میکنند. گاهی اوقات راهکارهای بشارتی بیشتر به جای تمرکز بر کار آماده سازی برای کشاورزی، بر درو کردن تأکید دارند. اما نباید اینگونه باشد. خاک باید بسیار قبل از اینکه مبشر بیاید و موعظه را با امید به برداشت محصول آغاز کند، آماده شود. ما باید به کار کردن در زمین برداشت به عنوان یک فرآیند نگاه کنیم: آزمایش خاک، آماده کردن، شخم زنی کاشت، آبیاری، کود دهی، آفت زدایی، انتظار درو یا برداشت محصول انبار کردن.

برداشت محصول تنها یکی از بخشهای فرآیند است. در کلیسا، فرآیند "کشاورزی" میتواند شامل فعالیتهای آزمودن خاک، از جمله ارزیابی نیازهای اجتماع، جمعیت شناسی و مصاحبه با رهبران اجتماع باشد. فعالیتهای آماده کردن خاک شامل برآورده کردن نیازهای اجتماع که در ارزیابی مشخص شده اند؛ فعالیتهای کاشت بذر، از جمله سمینارها، مطالعات کتاب مقدس و تشکیل گروههای کوچک؛ و دعا برای باران - روح القدس. تنها عده کمی از مردم با یکبار بشارت به مسیح ایمان می‌آورند. لازم است که ما آنها را با فرآیند بشارتهای متعدد، پرورش دهیم و احتمال آماده بودن آنها برای برداشت را افزایش دهیم. اگر تنها به رویدادهای پراکنده تکیه کنیم، احتمال اینکه گیاهان جدید تا زمان درو باقی بمانند، کم است.

در فرآیند جامع تسخیر جانها، علاوه بر نقشی که اینک (اگر) دارید، چه نقشی باید ایفا کنید؟

۲۸ ژوئن

پنجشنبه

تشکیل کلیسا

آیات ۵ تا ۱۰ باب ۱۰ متی را بخوانید. چرا عیسی حواریون خود را بدون هیچ امکاناتی به شهرها و روستاهای اطراف فرستاد؟

عجیب به نظر میرسد که حواریون عیسی دستور مستقیم داشته باشند که با حد اقل امکانات وارد محدوده خدمت خود بشوند و دوام بیاورند. ظاهراً عیسی حواریون خود را در این موقعیت قرار داد تا به آنها توکل به خدا و همچنین اهمیت ایجاد دوستی از طریق خدمت به ساکنان محلی را تعلیم دهد. این ساکنان محلی سپس برای خدمات ایشان باندازه کافی ارزش قائل شده و از خدماتشان حمایت میکردند.

یک شورای محلی از شبانی بنام فرانک تقاضا کردند که در بخشی از شهر بزرگ که تقریباً هیچ ادونتستی وجود نداشت، کلیسایی برپا کند. در ابتدا او هیچ بودجه ای برای این کار نداشت. او نقشه را بررسی کرد و حد و مرز آن منطقه را مشخص نمود و اطلاعات جمعیتی مردم آنجا را مطالعه نمود. سپس اتومبیل خود را در نزدیکی شلوغترین مکان پارک نمود و مغازه به مغازه از وضعیت زندگی در آن منطقه، تحقیقات خود را شروع کرد. او با رهبران نمایندههای سیاسی، تجاری و اجتماعی ملاقات نمود و از ایشان درباره بزرگترین نیازهای اجتماع سؤال نمود. او با بعضی از ساکنان منطقه دوست شد که او را دعوت نمودند تا به باشگاه شهرداری بپیوندد. در آن مجموعه او با رهبران دیگری آشنا شد که راه را برای اجاره ساختمان کلیسای محلی پروتستان باز نمودند. اعضای باشگاه شهرداری پول اولیه برای خرید رنگ و لوازم همیزکاری برای بازسازی ساختمان را تهیه کردند تا برای خدمات اجتماعی مورد استفاده قرار بگیرد. مصاحبه با ریش سفیدان اجتماع نشان داد که سلامتی و بهداشت برای جامعه نیاز بود. بنابراین، شبان فرانک گروهی از داوطلبان را گرد هم آورد تا برنامه های آزمایشی سلامتی و بهداشت را براه بیندازند و جلسات را در ساختمان ضمیمه با ساکنان مقیم محله پیگیری کنند. کسانی که از برنامه ها و خدمات بهداشتی بهره مند میشدند مبلغ متوسطی پرداخت مینمودند که به پرداخت هزینه ها کمک میکرد. بزودی شعبه ای از مدرسه سبت آغاز بکار کرد و بعضی از ساکنین شروع به شرکت کردن نمودند. شبان فرانک خیلی زود متوجه شد که یکی از بهترین راههای برپایی کلیسا این است که ابتدا خدماتی برقرار گردد که نیازهای اجتماع را پوشش دهد - و سپس بواسطه آن خدمات، کلیسا رشد یابد. این خدمات کلیسایی که بنیان آن مبتنی برفعاليتها و کمکهای جامعه است کلیسای ادونتستهای روز هفتم را با بیش از ۱۴۰ عضو پایه ریزی نمود.

روایت شبان فرانک، برآیند حاصله تبعیت از آموزه های عیسی در باره جذب اجتماع را بتصویر میکشد. عیسی چگونه تعالیم خویش را درباره خدمت عملی مینمود؟ هفته آینده شروع به بررسی روش خدمت عیسی خواهیم نمود که ”در بشارت به مردم موفقیت حقیقی وجود خواهد داشت.“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 143.

۲۹ ژوئیه

جمعه

تفکری فراتر:

تعالیم عیسی که نقش شما و کلیسایتان را در اجتماع مشخص میکنند، بخوانید: متی باب ۷ آیه ۱۲، باب ۲۳ آیه ۲۳، باب ۲۵ آیات ۳۱ تا ۴۶؛ مرقس باب ۴ آیات ۱ تا ۳۴، باب ۶ آیات ۱ تا ۱۳؛ لوقا

باب ۶ آیه ۳۶، باب ۱۱ آیه ۴۲، باب ۱۲ آیات ۱۳ تا ۲۱، باب ۱۴ آیات ۱۶ تا ۲۴، باب ۱۶ آیه ۱۳، باب ۱۸ آیات ۱۸ تا ۲۷، باب ۱۹ آیات ۱ تا ۱۰؛ یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰، باب ۱۲ آیه ۸، باب ۱۷ آیات ۱۳ تا ۱۸. از کتابهای الن جی وایت مطالعه کنید: کوچکترین برادران من صفحات ۶۳۷-۶۴۱ از کتاب آرزوهای اعصار؛ الگوهای خدمتی در نشانه های زمان بتاریخ ۱۹ مارس ۱۸۹۴.

”اگر کلیسا نور جهان نباشد، تاریکی است.“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, in *Signs of the Times*, September 11, 1893.

این اندیشه نیرومندی است. ما را به یاد سخنان عیسی می اندازد، ”هر که با من نیست، برخلاف من است و هر که با من جمع نکند، پراکنده سازد“ (متی باب ۱۲ آیه ۳۰). عیسی این مطلب را روشن میسازد: هیچ منطقه بیطرفی در نبرد بزرگ وجود ندارد. ما یا در جبهه مسیح هستیم و یا در جبهه شیطان. اگر نور بزرگ به ما داده شود و از آن استفاده نکنیم در واقع به این معنی است که بر ضد آن عمل می کنیم. ما فراخوانده شده ایم که نور این جهان باشیم؛ اگر نور نباشیم، پس تاریکی هستیم. اگرچه مفهوم ابتدایی متفاوت است، ولی اصل آن یکی است: ”پس اگر نوری که در تو است ظلمت باشد، چه ظلمت عظیمی است!“ (متی باب ۶ آیه ۲۳). شاید همه اینها بتوانند در این کلمات خلاصه شوند: ”و به هر کسی که عطا زیاده شود، از وی مطالبه زیادتر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند، از او بازخواست زیادتر خواهند کرد“ (لوقا باب ۱۲ آیه ۴۸).

سوالاتی برای بحث

۱. درباره چگونگی معاشرت با جهان به منظور بشارت به دیگران، بحث کنید. در اینجا چگونه تعادل درست را برقرار میکنیم؛ یعنی، چگونه یا به چه روشی میتوانیم به دیگران نیکوکاری کنیم در حینیکه در دنیا هستیم ولی در تله دنیا نیفتیم و در عوض حل مشکل تبدیل به خود مشکل نشویم؟
۲. اغلب اوقات، اگر در اجتماعمان نقش داشته باشیم، پرسش سیاست بوجود میآید. گذشته از هرچیز، بسیاری از مسائلی که ما میخواهیم در آنها نقش کمکی داشته باشیم از جمله فقر، تحصیلات، سلامت و غیره - بخشی از مناظرات سیاسی هستند. چگونه میتوانیم مراقب باشیم که تضادهای سیاسی که اجتناب ناپذیر هستند، کار مورد نظر را آلوده نسازند؟ بعضی از درگیرهای سیاسی به نظر غیر قابل اجتناب می آیند، بنابراین چگونه میتوانیم خود را در شرایطی قرار دهیم که تا حد امکان از نزاع سیاسی بر حذر باشیم؟
۳. یا از طرف دیگر، آیا موقعیتهایی وجود دارند که لازم باشد به منظور خدمت به اجتماع، خود را در عرصه سیاسی قرار بدهیم؟ اگر چنین است، این موقعیتهای چه هستند و ما به روشهایی باید اکتفا کنیم تا مأموریت خود برای رساندن مژده انجیل را به خطر نیندازیم؟

عیسی با مردم معاشرت مینمود

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: متی باب ۱ آیات ۲۲ و ۲۳؛ یوحنا باب ۱ آیه ۱۴؛ لوقا باب ۱۵ آیات ۳ تا ۲۴؛ متی باب ۹ آیات ۱۰ تا ۱۳؛ مزامیر باب ۱۵ آیه ۱۷؛ اول یوحنا باب ۲ آیه ۱۶؛ فیلیپیان باب ۲ آیات ۱۳ تا ۱۵.

آیه حفظی: ”در این هنگام باجگیران و خطاکاران ازدحام کرده بودند تا به سخنان او گوش دهند. فریسیان و علما غروند کنان گفتند: این مرد اشخاص بی سر و بی پا را با خوشرویی میپذیرد و با آنان غذا میخورد“ (لوقا باب ۱۵ آیات ۱ و ۲).

یک خادم (شَّمَّاس) کلیسای محلی با خودروی ون خود جوانان را به خانه سالمندان میبرد که هر ماه در آن مراسم عبادت برگزار میشد. در هفته نخست، درحالی که جوانان در حال برگزاری مراسم بودند، مرد سالخورده ای که بر روی صندلی چرخدار نشسته بود دست خادم (شَّمَّاس) را گرفت و در طول مدت مراسم دست او را در دست خود نگاه داشت. هر ماه این اتفاق می افتاد. یکبار، وقتی گروه جوانان آمدند، مرد روی صندلی چرخدار آنجا نبود. کارکنان آنجا گفتند که احتمالاً او شب را به صبح نخواهد رساند. خادم به اتاقی رفت که او در آنجا خوابیده بود و ظاهراً بیهوش بود. خادم دست مرد سالخورده را گرفت و دعا کرد که خداوند به او حیات ابدی ببخشد. مردی که به نظر بیهوش می آمد، دست خادم را محکم فشرد و خادم دانست که دعایش شنیده شده است. او با چشمانی اشکبار، تلوتلو خوران از اتاق بیرون رفت و به زنی برخورد کرد که گفت، ”من دختر او هستم. او منتظر شما بوده است. پدرم گفت، ’ماهی یکبار عیسی می آید و دست مرا میگیرد. و من نمیخواهم تا وقتی که بار دیگر فرصت گرفتن دست عیسی را نیافتم، بمیرم.“ – برگرفته شده از:

The Least of These, a video produced by Old Fashioned Pictures (2004). Used by permission.

مسیحیت یعنی برای کسی ”عیسی“ شدن. چند درس آینده بر روی جنبه های روش خدمت عیسی و اینکه چگونه کلیسای او میتواند رسالت او را به پیش برد متمرکز خواهد بود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۶ اوت آماده شوید.

تنها شیوه مسیح

الن جی. وایت در پاراگرافی که اغلب نقل قول میشود، کاری که عیسی به منظور دعوت مردم به نجات انجام داد را خلاصه میکند. (متی باب ۹ آیه ۳۵ و ۳۶ را نیز ببینید.)
 ”تنها، شیوه مسیح در جذب انسانهاست که توفیق حقیقی دربر خواهد داشت. منجی که خیرخواه مردم بود با ایشان مراودت مینمود. او نسبت به ایشان دلسوزی نشان میداد، نیازهایشان را برآورده میکرد و اعتمادشان را جذب مینمود. سپس به ایشان میفرمود: ’از من پیروی کنید.‘ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 143.

بیاید این موضوع را کمی را تحلیل کنیم.

۱- عیسی به عنوان کسی که خیریت مردم را میخواست، با ایشان معاشرت نمود. (راههای ارتباطی برقرار نمود.)

۲- عیسی با مردم همدردی مینمود. (علاقه و وابستگی ایجاد نمود.)

۳- عیسی نیازهایشان را برآورده می کرد. (این نیز علاقه و وابستگی ایجاد نمود.)

۴- وقتی او قاعده اول و دوم و سوم را بهم در آمیخت توانست اعتماد مردم را جلب نماید.

۵- ”سپس از ایشان دعوت نمود، ’از من پیروی کنید.‘ (برای شاگرد شدن).

چیزی که در اینجا میبینم مدلی کامل و جامع از انجیل است. این روش خدمتی، ما را در اعلام کاملتر مژده انجیل راهنمایی خواهد نمود. عیسی جنبه های اجتماعی را از هم مجزا ننمود (اعداد بابهای ۱ تا ۴) بخاطر اینکه از مردم دعوت شود تا از او پیروی کنند (اعداد باب ۵) و ما نیز نباید چنین کنیم. در صورتی که تمام مرحله ها با هم انجام شوند، ”موفقیت حقیقی“ واقع خواهد شد. این درس بر روی اولین مرحله روش عیسی تمرکز خواهد داشت. درسهای ۷ تا ۱۱ به سایر مراحل خواهند پرداخت.

آیات مقابل درباره معاشرت خدای پسر با ما چه میگویند؟ متی باب ۱ آیات ۲۲ و ۲۳؛ یوحنا باب ۱ آیه ۱۴.

همه ما عمیقاً بواسطه گناه آسیب دیده ایم. خداوند اینچنین مقرر فرمود تا همه اموری که بخاطر گناه ضایع گشته و براه ناثواب رفته اند بواسطه کفایت عیسی که بر روی زمین بر خود جسم انسانی پوشید مورد عنایت قرار گرفته و با شفاعت او بین خالق و مخلوق آشتی صورت پذیرد. او با افراد و با همه قشرها و نژادهای بشری معاشرت مینمود و خیرخواه آنان بود. حتی نیازهای کسانی که در آن فرهنگ ”بدترین“ تلقی میشدند را برآورده میکرد.

درباره این حقیقت شگفت انگیز که کسی که همه مخلوقات را آفرید (یوحنا باب ۱ آیه ۳)، یعنی عیسی، جسم بشری پوشید و با بشر سقوط کرده معاشرت نمود و نیازهایشان را برآورده ساخت. چگونه این حقیقت شگفت انگیز که سرشار از امید است، میتواند بر نحوه معاشرت و خدمت ما به دیگران تأثیر بگذارد؟

دوشنبه

۱ اوت

گمشده و پیدا شده

عیسی، در پاسخ به اتهام فریسیان و تعلیم دهندگان احکام که میگفتند "عیسی با مردم پست نشست و برخاست نموده و با آنان غذا میخورد" (لوقا ۱۵)، سه تمثیل بیان میکند (لوقا باب ۱۵ آیه ۲).

آیات زیر را بخوانید و جوهر کلام پاسخ عیسی به این اتهامات را یادداشت کنید.

لوقا باب ۱۵ آیات ۳ تا ۷

لوقا باب ۱۵ آیات ۸ تا ۱۰

لوقا باب ۱۵ آیات ۱۱ تا ۲۴

هر تمثیل با گم شدن چیزی آغاز و با جشنی برای پیدا شدن خاتمه می یابد. این ابراز محبت خدا برای ما و علاقه ژرف او برای رستگاری ماست.

شبابی به مدرسه مکاتباتی دروس کتاب مقدس کمک میکرد و کاشف بعمل آمد که کل یک خانواده علاقمند به فراگیری دروس کتاب مقدس هستند. پدر و مادر و یک دختر نوجوان مسیح را پذیرفته و مشتاق بودند تا بطور منظم با یک کشیش دیدار داشته باشند. پسر ارشد خانواده بر علیه مسیحیت برخاسته بود و نمیخواست کاری با آن داشته باشد. هر شبی که شبان به خانه ایشان میرفت، مرد جوان اتاق را ترک میکرد و در مطالعه دروس شرکت نمی جست. پس از شش هفته مطالعه صمیمانه و پربار کتاب مقدس، شبان جوان سه نفری را که با او مطالعه مینمودند دعوت نمود تا تعمید را در نظر بگیرند. هر کدام بهانه خاصی ارائه نمودند که برای تصمیم گیری به چند ماه زمان نیاز دارند. بر خلاف انتظار، مرد جوان وارد اتاقی شد که جلسات مطالعه در آن جریان داشت، و اعلام نمود که هر وقت شبان تایید کند او آماده تعمید گرفتن است و یکماه بعد نیز بقیه خانواده تصمیم خود را برای تعمید گرفتن اعلام نمودند.

با در نظر گرفتن آنچه که در تمثیل‌ها خواندیم میتوان شادی ملکوتی را بخاطر آن تصمیم مبارک متصور شد.

عیسی عمداً خود را در تماس با چنین افرادی قرار داد. در حالیکه بعضی افراد که خود را چنان مقدس میپندارند که حضور دیگران را بر نمی‌تابند و آنان را شایسته خود نمی‌بینند همچون زن سامری بر سر چاه، یوزباشی رومی، زن “گناهکاری” که روغن سنبل که بهایی معادل حقوق یک سال کارمزد داشت را بر پای او ریخت و افراد بیشمار دیگری که وصف حال آنان نگاشته نشده است.

آیا تا بحال به دلیل اینکه فردی مناسب کلیسای شما نیست، از شهادت دادن به او اجتناب نموده اید؟ چه چیزی برای شما و کلیسایتان لازم است تا فیض کافی برای پذیرفتن “گناهکاران” را بیابید؟

۲ اوت

سه شنبه

غذا خوردن با گناهکاران

آیات ۱۰ تا ۱۳ باب ۹ متی را بخوانید. ما باید از پاسخ عیسی به منتقدانش چه پیام بسیار مهمی دریافت کنیم؟ هوشع باب ۶ آیه ۶ را بخوانید.

عیسی بر میز خمیده بود، جایی که او با افرادی که از نظر جامعه “نا مطلوب” هستند، همنشینی و غذا میخورد.

فرهنگ شما چه نوع افرادی را “نا مطلوب” میدانند؟

عیسی در پاسخ به پرسش فریسیان درباره نا مناسب بودن معاشرت عیسی با چنین مردم نامطلوبی، آنها را به چالش میکشد که معنی رحیم بودن در مقابل قربانی کردن را بیاموزند. “لکن رفته، این را دریافت کنید که رحمت میخواهم نه قربانی، زیرا نیامده ام تا عادلان را بلکه گناهکاران را به توبه دعوت نمایم” (متی باب ۹ آیه ۱۳). چه ناراحت کننده است که عیسی باید به رهبران دینی بگوید که باید یکی از مهمترین حقایق ایمان خویش را بیاموزند. نکته: طبق آیین یهود فریسیان برای قرب الهی قربانی میکردند و عیسی آنان را سرزنش مینماید که در عوض قربانی کردن کمی محبت و رحم و انصاف یاد بگیرند. (ویرایشگر)

در اینجا ما بار دیگر مشکل مشابه آنچه در زمان عهد قدیم اتفاق افتاد را میبینیم، که آداب و تشریفات و مناسک دینی در ذهن مردم مهمتر از نحوه رفتارشان با دیگران میشود. در اینجا نقل قول او از کتاب عهد عتیق جالب است (هوشع باب ۶ آیه ۶) تا بتواند نکته ای را که در نظر دارد گوشزد نماید.

”هزاران نفر مرتکب همان اشتباهی میشوند که مسیح در ضیافت اشاره شده توسط متی، فریسیان را بدان خاطر نکوهش نمود. بجای دست برداشتن از بعضی از ایده های نادرست که در ذهن مورد علاقه واقع شده، یا دست کشیدن از مکتبها و عقاید دروغین، بسیاری از افراد آن حقیقت راستین را که از عرش برین بر ما نازل شده است نمیپذیرند. آنها به نفس خویششان اعتماد ورزیده و بر خرد خود تکیه میکنند و ضعف و فقر روحانی خود را درک نمیکنند.... روزه گرفتن یا دعایی که از روح "از خود راضی بودن" و "خود را عادل پنداشتن" نشأت میگیرد، در نظر خدا کریه و شنیع است.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 280.

بکار بردن سلیقه شخصی بعنوان معیار و استاندارد برای قضاوت اعمال دیگران کار آسانی است. ما باید بیاموزیم که فروتنانه خودخواهی را کنار گذاشته و اجازه دهیم تا روح القدس بتواند رحمت را بجای نکوهش در اذهان جایگزین سازد.

آیه ۱۷ باب ۵۱ مزامیر به همه ما چه میگوید؟ آگاهی ما از نفس گناهکارمان چگونه باید به ما در درک بهتر معنای این آیه کمک کند؟

۳ اوت

چهارشنبه

معاشرت خردمندان

یک سخنان از گروهی خواست که بگویند چه تعداد ”دوست غیر ادونتیست“ دارند. مردی در انتهای اتاق برخاست و فاتحانه گفت، ”من میتوانم با افتخار بگویم هیچ!“ آن مرد احتمالاً منظور خوبی داشته است، اما کلماتش چه چیزی در باره نور جهان میگفت؟ آیا او نوری بود که میبایست بر جهان بتاید؟

همانطور که پیش از این دیدیم، آیه ۱۳ باب ۵ متی میگوید ما نمک زمین هستیم، اما این نمک میتواند طعم و مزه خود را از دست بدهد. تاجری در صیدون در زیر سایبانی بر روی زمین بی هیچ پوششی نمک انبار کرده بود. از آنجایی که نمک در تماس مستقیم با زمین بود، طعم و مزه خود را از داد. این نمک دور ریخته شد و برای کف جاده ها استفاده شد. به همین صورت، ما باید در معاشرت با جهان مراقب باشیم: آیا اجازه می دهیم جهان طعم و مزه منحصر بفرد ما را از ما برباید؟ آیا ارزشهای ما با ارزشهای جهان یکی هستند؟

ما از این روایات در مورد چگونگی معاشرت نکردن با جهان، چه چیزی میتوانیم بیاموزیم؟ پیدایش باب ۱۳ آیات ۵ تا ۱۳، باب ۱۹ آیات ۱۲ تا ۲۶؛ اعداد باب ۲۵ آیات ۱ تا ۳؛ همچنین اول یوحنا باب ۲ آیه ۱۶ را نیز ببینید.

این مثالهای کتاب مقدس ضرورت دقت و مراقبت در معاشرت با مردمی که با ارزشهای دنیوی - که در آیه ۱۶ باب ۲ اول یوحنا فهرست شده اند، را به تصویر میکشند. اگر فکر کنیم که نباید مراقب باشیم یا اینکه خطری در گرفتارشدن با اصول منحط این جهان وجود ندارد، خود را فریب داده ایم. همزمان، اگر خود را به منظور جلوگیری از تأثیر منفی روشهای دیگران، از ایشان پنهان سازیم، چه خیریتی میتوانیم در حق آنها داشته باشیم؟ به این نصیحت مناسب و خردمندانه توجه کنید: ”اینک آیا باید اظهار شود که مسیحیان از همکاری با غیر مسیحیان بر حذر باشند و در پی این باشند که هیچ ارتباطی با ایشان نداشته باشند؟ خیر، باید با آنها در دنیا باشند ولی دنیوی نباشند و در راههای ایشان شریک نگردیده و تحت تأثیرشان قرار نگیرند و دل به آداب و رسوم آنها نسپارند. همکاری آنها باید به هدف جذب ایشان به سوی مسیح باشد.“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Selected Messages*, book 3, p. 231.

شما چه تعداد دوست غیر ادونتیست دارید؟ نوع یا ماهیت ارتباط شما با آنها چیست؟ چه کسی بیشتر بر دیگری تأثیر میگذارد، شما بر ایشان یا آنها بر شما؟

۴ اوت

پنجشنبه

در میان نسل نادرست

شکی نیست که جهان به آنچه که مسیح به ما ارزانی داشته نیاز دارد. ما از خود چیزی نداریم که به آن ببالیم. بلکه، تنها به فضل آنچه که از مسیح یافتیم ملزم میشویم تا دیگران را نیز بیاییم. ”مفت یافته اید، مفت بدهید“ (متی باب ۱۰ آیه ۸).

آیات ۱۳ تا ۱۵ باب ۲ فیلیپیان را بخوانید. در اینجا به ما چه چیزی گفته شده است و چگونه با فراخوان ما برای بشارت دادن به دیگران بدون اینکه خود سقوط کنیم، در ارتباط است؟

باید در این باره مراقب باشیم که طوری از خود در برابر جهان محافظت نکنیم که باعث شود با مردم ارتباط نداشته باشیم. بسیار آسان است که در محدوده آسایش روحانی و دینی خود باقی بمانیم و روحانی درونگرا بشویم. چنین درونگراییهایی میتوانند به مذاهب خود محور تبدیل شوند. برای مثال، هر چند وقت یکبار کلیساهای محلی به جای جذب افراد در جهان رو به موت، انرژی بیشتری صرف شیوه های عبادتی و یا اصول تعلیماتی میکنند؟

رابرت لینتیکام (Robert Linthicum)، در کتابش به نام توانمند ساختن فقرا (Empowering the Poor) سه نوع کلیسا را توصیف میکند. (۱) کلیسا در شهر (اجتماع). این کلیسا تقریباً هیچ ارتباطی با اجتماع ندارد. تأکید عمده کلیسا بر رفع نیازهای اعضایش میباشد. (۲) کلیسا برای شهر (اجتماع). این کلیسا میداند که باید درگیر خدمت در اجتماع بشود. بدون مشاوره با اجتماعی که به آن خدمت میکند، نیازهای آن را حدس میزنند. سپس برنامه هایی برای جامعه ارائه میدهد. خدمات کلیسایی آن با خطراتی مواجه است چرا که جامعه در آن نقشی بازی نمیکند. (۳) کلیسا با شهر (اجتماع). این کلیسا تحلیل جمعیت شناسی میکند تا کسانی که به ایشان خدمت میکند را بشناسد. اعضا با رهبران و ساکنین جامعه معاشرت میکنند و از ایشان درباره نیازهای واقعی آنها سؤال میکنند. خدمات آنها به اجتماع احتمالاً مناسب تر است و از آن استقبال میشود زیرا جامعه در آن دخیل گردیده و به پیشرفت تدریجی آن اطمینان دارد. این کلیسا با جامعه در دغدغه های آن شریک میشود تا ببینند که جامعه چه هدفی دارد و به همراه آن جامعه در مسیر درک آن هدف سهیم میشوند. این قبیل کلیسا با نهادهای اجتماعی همراه میشود و میتواند در صورت فقدان خدمات مورد نیاز کمک نماید. مالکیت دو طرفه و سهم در این شراکت وجود دارد تا به نیازهای واقعی رسیدگی شود.

۵ اوت

جمعه

تفکری فراتر:

کتابهای ذیل از تالیفات الن جی وایت را مطالعه کنید: "الگوی ما" صفحات ۱۷-۲۸، از کتاب "خدمات کلیسایی بهبود و شفا"؛ "متای لاوی" صفحه ۲۷۲-۲۸۰؛ از کتاب "آرزوهای اعصار". مأموریت کلیسا برای جهان است نه فقط برای خودش. کلیسا برای خدمت به دیگران سازماندهی شده است. کلیسای محله ای با اعتقادات متفاوت، یک علامت در انتهای راه ورودی داشت. درست قبل از ورودی به محله در مقابل کلیسا. بر روی این نشان چنین نوشته شده بود: "ورودی خادم". این مطلب گویای همه چیز است، اینطور نیست؟

"هیچکس بدون سپری کردن زمان با افراد گمراه، نمیتواند به ایشان نزدیک بشود." عیسی معاشرت کننده خوبی بود و الن وایت تأکید میکند که کلیسای امروزی خدا نیز باید چنین باشد. اعضا نمک کلیسا هستند و باید به جامعه طعم بدهند.

”ما فراخوانده نشده ایم تا بخواهیم و قرار نیست که به خرگوشهای بیابان بشارت بدهیم. در اینجا دعوتی فوق العاده توسط نبی خداوند داده شده است که مانند عیسی، با افراد نا محبوب، فقیر و گمراه معاشرت کنید. عیسی با گناهکاران دوست بود. در مهمانیهای ایشان شرکت میکرد - و در هر کجا که بودند، با ایشان ملاقات میکرد. عیسی هرگز ایمان خود را در معرض خطر قرار نداد، اما دوست داشت به مکانهایی برود که گناهکاران در آنجا بودند. افرادی که بیشترین احساس راحتی را در کنار عیسی داشتند، گناهکاران بودند، در حالی که افرادی که کمترین احساس راحتی در کنار او داشتند، به اصطلاح مقدسین بودند. اما عیسی به این اهمیتی نمیداد، زیرا اولویتهایش مشخص بودند. او برای نجات گناهکاران آمد. این مأموریت او بود و باید مأموریت ما نیز باشد، حتی اگر باعث شود ما برخی از مقدسین را ناراحت کنیم...”

ادونتیستها برای مدت طولانی خود را در پناهگاهها و محله های یهودی نشین امن از سایرین جدا ساختند، گویی که سایر جهان وجود نداشت. آن زمان به پایان رسیده است. ما نمیتوانیم و نباید دیگر در ارتداد زندگی کنیم. وقت آن است که به صورت انفرادی و بعنوان کلیسا وارد جامعه بشویم.“ -

Russell Burrill, *How to Grow an Adventist Church* (Fallbrook, Calif.: Hart Books, 2009), p. 50.

سوالاتی برای بحث

۱. درباره موضوع بیان شده در بالا که با جدا ساختن خود ”در خطر ارتداد“ هستیم، بحث کنید. آیا فکر میکنید که کاربرد کلمه ارتداد خیلی شدید اللحن است یا اینکه بُب مطلب را میرساند. اگر چنین است، از کتاب مقدس برای پاسخ خود چه توجیهی دارید؟

۲. اگرچه لازم است برای بشارت دادن، معاشرت کنیم، چرا حمایت خانواده کلیسا و پاسخگو بودن به آن عامل مهمی است که نباید نادیده بگیریم؟ ما به عنوان بدن کلیسا چگونه میتوانیم به یکدیگر کمک کنیم تا به جهان خدمت کنیم ولی در آن سقوط نکنیم؟

۳. در باره این نظریه که کلیساها انرژی بیشتری صرف رفع نمودن مسائل داخلی میکنند تا بشارت دادن، به بحث بپردازید. چگونه میتوانیم از افتادن در این تله مرگبار پرهیز کنیم؟

عیسی خیریت آنها را میخواست

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۳ آیه ۴ و باب ۴ آیه ۶؛ لوقا باب ۱۹ آیات ۳۸ تا ۴۲؛ متی باب ۵ آیات ۴۳ تا ۴۷؛ اول قرنتیان باب ۱۳؛ مرقس باب ۸ آیات ۲۲ تا ۲۵؛ فیلیپیان باب ۲ آیات ۳ تا ۵؛ یعقوب باب ۲ آیات ۱۴ تا ۱۷.

آیه حفظی: ”ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای شهری که انبیا را به قتل رسانیدی و رسولانی را که به نزد تو فرستاده شدند سنگسار کردی! چه بسیار اوقاتی که آرزو کردم مانند مرغی که جوجه های خود را به زیر پر و بال خود جمع میکند فرزندان تو را به دور خود جمع کنم اما تو نخواستی“ (متی باب ۲۳ آیه ۳۷).

در صبح روز سبت و در حین مدرسه سبت و مراسم عبادت اغلب اسکیت مورد بازها دیده می شوند که از مقابل درهای یکی از کلیساهای ادونتیست روز هفتم عبور می کنند.

چرا؟ زیرا این کلیسا در مرکز تسهیلات محلی جوانان درست در کنار پارک اسکیت مورد قرار دارد. و اگر شما فکر کردید این اسکیت مورد بازها وقت و بی وقت موجب آزار و اذیت میشوند، باید گفت که چنین نیست. در عوض، دولت در آن شهر در تلاش برای تحت کنترل در آوردن افزایش میزان جرائم جوانان، این پارک را ساخت تا جایی را برای تفریح سالم آنها فراهم کند. هنگامی که مرکز جوانان و پارک اسکیت مورد ساخته شد، دولت تقاضا نمود که جماعت کلیسا مراسم عبادت را در مرکز اجتماع جوانان انجام دهد. ریش سفیدان آن محله چنین احساس نمودند که حضور یک کلیسا، تاثیر معنوی مثبتی بر جوانان در آن پارک خواهد داشت. آنها از کلیساهای مختلفی از فرقه های گوناگون دعوت نمودند، اما تنها یکی از آنها پذیرفته شد، کلیسایی که مدرسه سبت و عبادت را در صبح شنبه انجام می داد. اعضای این کلیسای ادونتیست از نقل مکان به مرکزی که اسکیت مورد بازها جزو گروهی بودند که آنها قرار بود به ایشان خدمت کنند، هیجان زده بودند. تعریف کلیسای محلی از کلیسا این است: کلیسا جماعتی است که تنها به خود تعلق ندارد (بلکه متعلق به دیگران نیز هست). این باید تعریفی برای همه کلیساهای ما نیز باشد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۳ اوت آماده شوید.

یونس در نینوا

یونس باب ۳ آیه ۴ و باب ۴ آیه ۶ را بخوانید. مشکل جدی دیدگاه این نبی در چه بود؟

یونس نبی طبق باب ۴ یونس، در شرق شهر بزرگ نینوا می نشیند. او پیام مجازاتی را که خدا به او سپرده بود ابلاغ کرده بود. او بر سرگذشت سفر خویش تامل می کند: بی رغبتی برای رفتن به نینوا، تاکتیکهای فرار از سفر، اصرار خدا به بازگرداندن یونس به ماموریت محوله، سه روز عزلت در شکم ماهی و سفر طولانی از ساحل به نینوا. و اینها برای چه بود؟ آیا به دلیل اینکه نظر خدا عوض شود و فیض خود را به این مردم پست نشان دهد؟ مردم توبه و استغفار کردند اما یونس احساس می کند که به او خیانت شده است. او احساس می کند که روسیاه شده و مورد سواستفاده قرار گرفته است. یونس امیدوار بود که این شهر ۱۲۰ هزار نفری مُلحد نابود شده، و خدا امت برگزیده خویش را در ارجحیت قرار داده و از نفرت یونس نسبت به اهالی نینوا حمایت کند.

آیات ۳۸ تا ۴۲ باب ۱۹ لوقا را بخوانید. در اینجا چه اتفاقی رخ می دهد و دیدگاه عیسی نسبت به شهر اورشلیم چیست؟

هشتصد سال پس از یونس، عیسی سوار بر یک قاطر از بالای تپه ای مشرف به اورشلیم می گذرد. فریادهای حمد و خوش آمد گویی شنیده میشد که میگفت: ”مبارک باد آن پادشاهی که می آید به نام خداوند؛ سلامتی در آسمان و جلال در اعلیٰ علین باد“ (لوقا باب ۱۹ آیه ۳۸). عیسی در میانه این ورود فاتحانه همان طور که به شهر نزدیک می شد، توقف می کند، اشک می ریزد و می گوید: ”کاش که تو، حتی تو، در این روز تشخیص میدادی که چه چیز برای صلح و سلامت به ارمغان میآورد. اما افسوس که از چشمانت پنهان گشته است“ (لوقا باب ۱۹ آیه ۴۲).

به این قیاس توجه کنید. یونس با بی میلی فرمان خدا را اطاعت نمود، در حالی که نسبت به عاقبت بخیری ساکنان نینوا کمترین توجه را داشت. ولی عیسی با دلنگرانی به اورشلیم نزدیک شد و آنهم این بود که با بهای سنگینی که میپردازد بتواند آنها را رستگار کند.

دو شهر: نینوا و اورشلیم. دو پیامبر: یونس و عیسی. تفاوت آشکار است. عیسی نمونه از خودگذشتگی است، رفتاری دلسوزانه که میخواهد مردم عاقبت بخیر شوند. باشد که ما از طریق فیض خدا همان رفتاری که عیسی در برابر گمگشتگان داشت، از خود نشان دهیم.

خودخواهی چگونه ممکن است به رفتاری تبدیل شود که فرد را نسبت به نجات دیگران بی اعتنا کند؟

دوشنبه

۸ اوت

اصل “در هر صورت”

یک جذامی به عیسی نزدیک می شود و برای شفا التماس می کند. عقل بطور عرفی می گوید که این مرد باید در مکانی جدا از مردم باشد. عیسی، آن یگانه مطهر، وی را لمس نموده و در هر صورت او را شفا می بخشد (متی باب ۸ آیات ۱ تا ۴). پطرس در خلال محاکمه، سه بار عیسی را انکار میکند (یوحنا باب ۱۸). عیسی پس از قیام از مرگ، قلب پطرس را تفتیش کرده، در هر صورت او را دوباره در خدمت خویش بکار میگمارد (یوحنا باب ۲۱). کلیسای خدا در قرنس اختیارات و اعتباری که به پولس داده شده رانمیپذیرد. پولس در هر صورت به آنها خدمت می کند (دوم قرنتیان باب ۱۲ آیات ۱۴ و ۱۵).

اصل “در هر صورت” یا “با این وجود”، برای آشکار نمودن شخصیت کسی که خیریت ایشان را می خواهد، بسیار مهم است.

”میلیون ها میلیون جان بشری که در شرف هلاکت و اسارت در زنجیر جهل و گناه هستند در حد لازم از محبتی که مسیح نسبت به ایشان دارد سخنی نشنیده اند. اگر شرایط ما با آنها عوض میشد، از آنها توقع داشتیم چه کاری برای ما انجام بدهند؟ با همه اینها تا حدی که به ما توان و اختیار داده شده، التزام جدی داریم که پیام محبت مسیح را در قول و فعل به آنها برسانیم. قانون زندگی مسیح که هر کدام از ما باید به آن قائم و ملزم بوده یا در غیر اینصورت تحت داوری قرار بگیریم این است، آنچه که می خواهید دیگران نسبت به شما انجام بدهند، شما نیز نسبت به ایشان انجام بدهید.“ متی باب ۷ آیه ۲ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 640.

این قانون طلایی برای خدمتگزاران باید بعنوان یک بنیاد طرز فکری و چارچوب تلقی شود که بجای نفع خود نخست خیریت دیگران در نظر گرفته شود.

آیات ۴۳ تا ۴۷ باب ۵ متی، لوقا باب ۶ آیات ۲۷ و ۳۵ و باب ۲۳ آیه ۳۴ را بخوانید. عیسی در اینجا چه نکته بسیار مهمی را درباره رفتار ما نسبت به طبقه خاصی از مردم، بیان می کند؟

"با وجود اینکه" ممکن است مردم در واقع از شما متنفر بوده و یا با شما خصومت ورزی کنند، به مردم محبت کنید و با ایشان مهربان باشید. همچنین توجه کنید که عیسی این اعمال و رفتار را با سرشت و ذات خدا مرتبط می سازد "بلکه دشمنان خود را محبت نمایید و احسان کنید و بدون امید عوض، قرض دهید زیرا که اجر شما عظیم خواهد بود و پسران حضرت اعلی خواهید بود چونکه او با ناسپاسان و بدکاران مهربان است" (لوقا باب ۶ آیه ۳۵).

ما چگونه این اندیشه را درک میکنیم که خدا "نسبت به شیران و ناسپاسان مهربان است"؟ برای این سوال که "چرا گاهی اوقات شیران ثروتمند میشوند؟" چه پاسخی وجود دارد؟ آیه ۴ باب ۲ رومیان نیز چه نقشی را در این تصویر بازی میکند؟

سه شبهه

۹ اوت

محبت هرگز شکست نمیخورد

بر اساس گفته عیسی، مهمترین فرمانها محبت به خدا و محبت به همسایه هستند (لوقا باب ۱۰ آیات ۲۷ و ۲۸). او همچنین به ما نشان داد که منظور از همسایه هایمان چه کسانی هستند (لوقا باب ۱۰ آیات ۲۹ تا ۳۷). همچنین شکی نیست که زندگی عیسی از ابتدا تا انتها، اظهاری از محبت ناب خدا که او خود محبت است، بود (اول یوحنا باب ۴ آیه ۱۶). از این رو، اگر بخواهیم خصلت خدا را انعکاس داده و واقعیت خدا و ماهیت او را برای دیگران آشکار کنیم، باید محبت بورزیم.

روی دیگر سکه نشان میدهد که یکی از بزرگترین "بهانه های" مردم برای رد کردن عیسی و به طور کل مسیحیت، خودِ مسیحیانِ مدّعی بوده اند..

در طول تاریخ و حتی در حال حاضر برخی از مسیحیان و یا حد اقل کسانی که نام مسیح را بر دوش کشیده اند بنام مسیحیت و حتی بنام عیسی مرتکب اعمال وحشتناکی شده اند، آیا میتوانید از تاریخ گذشته یا حتی تاریخ معاصر مثالهایی را بیابید؟ آیا کتاب دانیال (دانیال باب ۷ آیات ۲۴ و ۲۵ یا رومیان باب ۲ آیه ۲۴) در این باره هشدار نمیدهد؟

جای تعجب نیست که مردم بسیاری در طی عصرها و حتی امروزه در کل از مسیحیت دلسرد شده اند. بنابراین ضروری است تا عیسی را با سبک زندگی و نوع

عملکرد خود به دیگران معرفی کنیم. و هیچ چیزی قوی تر از همان محبتی نیست که او در زندگی ما متجلی نموده است.

باب ۱۳ از کتاب اول قرن‌تیان را بخوانید. پولس در باره محبت چه میگوید؟ او میگوید محبت چه چیزی نیست؟ او میگوید محبت چه کاری انجام میدهد؟ او میگوید محبت چه کاری انجام نمیدهد؟ به طور خلاصه، محبت باید چگونه در زندگی ما به عنوان انسانهای مسیحی ابراز شود و محبت ما چه شهادتی به اجتماع میدهد؟ مهمتر اینکه، به منظور آشکار نمودن چنین محبتی، چه تغییراتی باید انجام دهیم؟

۱۰ اوت

چهارشنبه

دومین لمس

آیات ۲۲ تا ۲۵ باب ۸ مرقس را بخوانید. از اینکه در واقع اولین لمس شفا دهنده عیسی مرد نا بینا را بطور کامل شفا نداد، چه درس روحانی میآموزیم؟

پس از آنکه عیسی آب دهان خود را بر چشمان مرد گذارد، او را لمس نمود و پرسید، ”آیا چیزی ببینی؟“ (مرقس باب ۸ آیه ۲۳). چرا عیسی بر چشمان او آب دهان خود را گذاشت؟ ادبیات باستان نمونه هایی از کاربرد بزاق دهان توسط طبیبان را بیان میکند. این معجزه تا حدی مشابه به شفای نا شنوا و لال کمی پیش از آن در دکاپولیس است. (مرقس باب ۷ آیات ۳۱ تا ۳۷ را بخوانید). با این وجود، بر خلاف سایر معجزات شفای ثبت شده عیسی، علاج مرد نا بینا در دو مرحله انجام شد.

آیات ۲۳ و ۲۴ باب ۸ مرقس را بخوانید. پاسخ آن مرد به پرسش، ”آیا چیزی می بینی؟“ را چگونه درک میکنید؟

”او به بالا نگاه کرد و گفت: مردم را مثل درختهایی ببینم که حرکت میکنند“ (مرقس باب ۸ آیه ۲۴). یعنی، او تنها از طریق حرکت مردم بود که میتواندست فرق ایشان را از درختان تشخیص بدهد. در مفهومی روحانی، ما چگونه میتوانیم این واقعه را در زندگی خود اعمال کنیم؟ احتمالاً اینگونه خواهد بود که پیش از اینکه عیسی به ما دید روحانی ندهد، کاملاً بازسازی و احیا نشده ایم. ممکن است مردم را مانند ”درخت“ و اشیاء ببینیم. این موضوع میتواند به این معنا باشد که ما همچنان آنها به عنوان مردم واقعی نمیبینیم و نسبت

به نیازهای واقعی آنان نا بینا هستیم. آنها اقلام، اعداد و اشیائی هستند که ما میخواهیم عضو کلیسا بشوند، شاید تعداد تعמידها را بالا ببرند و یا ما را خوب جلوه بدهند. با چنین رفتاری ما به آنان خدمت نکرده ایم بلکه به خود خدمت کرده ایم و احتمال اینکه آنها در چنین کلیسایی باقی نمانند، زیاد است.

آیه ۲۵ باب ۸ مرقس را بخوانید. در این مورد، چرا ممکن است عیسی عمداً مرد را در دو مرحله شفا داده باشد؟

محتوا و شرایط پیرامونی این روایت این است که درست قبل از این معجزه شفا، عیسی با نوع دیگری از نا بینایی دست و پنجه نرم میکرد: حواریونش معنای این گفته او، ”با خبر باشید و از خمیرمایه فریسیان و خمیرمایه هیروودیس احتیاط کنید“ را درک نکردند (مرقس باب ۸ آیه ۱۵). آنها فکر کردند شاید بدین دلیل است که برای قایقرانی نان کافی نداشته اند. عیسی ایشان را نابینا خواند: ”آیا چشم داشته نمیبینید؟“ (مرقس باب ۸ آیه ۱۸).

نه تنها مردم در خارج از کلیسا به لمس شفا دهنده عیسی نیاز دارند بلکه در داخل کلیسا نیز نابینایی وجود دارد. اعضای کم بینای کلیسا که مردم را به عنوان اعداد و اشیاء میبینند، توجه و اهمیتی به این نخواهند داد که بسیاری از نوباوگان مسیح از در پستی کلیسا به بیرون سر میخورند. آنها به لمس دوم عیسی نیاز دارند تا همه چیز را واضحتر ببینند و همچون عیسی دیگران را محبت کنند.

۱۱ اوت

پنجشنبه

کلیسای ناموزون

”هیچ عملی را از روی هم چشمی و خود خواهی انجام ندهید، بلکه با فروتنی، دیگران را از خود بهتر بدانید. به نفع دیگران فکر کنید و تنها در فکر خود نباشید. طرز تفکر شما درباره زندگی باید مانند طرز تفکر مسیح عیسی باشد“ (فیلیپیان باب ۲ آیات ۳ تا ۵).

اصول قید شده در اینجا چگونه باید زندگی ما را اداره کنند و چگونه باید بر ارتباط ما نه تنها با اعضای کلیسا، بلکه با اجتماعمان تأثیر بگذارد؟

عیسی زمانی که بر روی زمین بود به خود نمی اندیشید. اولویت او خیرخواهی برای دیگران بود. بخش بسیاری از خدمت او شامل پاسخ دادن به وقفه ها بود، مانند زمانی که یایروس از عیسی درخواست نمود تا شتابان به خانه او برود و دختر در حال مرگ او را

شفا دهد، وقفه ایجاد نمود. سپس در این وقفه توسط زنی که به مدت ۱۲ سال خونریزی داشت، وقفه ایجاد شد. (مرقس باب ۵ آیات ۲۱ تا ۴۳ را بخوانید.)

کلیسای مسیح قلب و دستان او بر روی زمین است. عیسی مردم را بیش از هر چیز دیگری محبت مینمود و کلیسایی که حقیقتاً متعلق به او باشد نیز همان کار را انجام خواهد داد. کلیساها اهداف و دستورالعملهایی دارند و این خوب است. محبتی بی قید و شرط نسبت به انسانها، گاهی اوقات ما را به خارج از برنامه های از پیش تعیین شده خواهد برد، بخصوص اگر آن برنامه ها از ابراز محبت خدا به دیگران منحرف شوند. برای بسیاری از کلیساها، غسلهای تعمید در اولویت برنامه های آنها قرار دارند. غسل تعمید فوق العاده است. تعمید موضوع آیه ۱۹ باب ۲۸ متی را تحقق میبخشد. اما انگیزه کلیسای شما برای غسلهای تعمید چیست؟ آیا برای سود داخلی هستند؟ آیا برای خوب جلوه دادن کلیسا و آوردن تمجید برای شبان آن هستند؟ یا به این دلیل است که کلیسای شما واقعاً میخواهد مردم اجتماع از زندگی پر برکتی که در پذیرش مسیح (یوحنا باب ۱۰ آیه ۱۰) بدست می آورند، لذت ببرند و همه آنچه را که او ارائه می دهد، بپذیرند، زیرا شما بهترین را برای آنها آرزو دارید؟ کلیسایی برنامه اطعام را در منطقه ای از شهر که واقعا محروم بود اداره میکرد. شبان شنید که کسی می گفت، "ما باید این برنامه اطعام را تعطیل کنیم زیرا هیچ تعمیدی از آن حاصل نمیشود." جماعت دیگری به تازگی ساختمان کلیسای جدید ساخته بود. آنها بسیار به آن می بالیدند. وقتی که شبان پیشنهاد داد که ساکنین اجتماع را برای برنامه هایی از قبیل مدرسه سبت یا بهداشت و سلامتی دعوت کنند تا مردم تحت تاثیر فضای کلیسا قرار بگیرند، اولین نگرانی ترس از کثیف یا پاره شدن فرش کلیسا بود. و اینکه سرویس بهداشتی جدید ممکن بود خراب بشود. این دو کلیسا را با کلیسایی که در پارک اسکیت بوردهاها برگزار میشد، مقایسه نمایید.

آیات امروز را بار دیگر بخوانید. آن آیات تا چه حد منعکس کننده رفتار و طرز برخورد شما نسبت به دیگران است؟ چگونه میتوانیم بیاموزیم که خود انکاری برای آشکار نمودن این خصوصیات در زندگی لازم است؟

۱۲ اوت

جمعه

تفکری فراتر:

صفحات فوق از تالیفات الن جی وایت را مطالعه کنید: "الگوی ما" صفحه ۱۷-۲۸ از کتاب "خدمات کلیسایی برای بهبود و شفا". "چیزی را کم دارید" صفحات ۵۱۸-۵۲۳ از کتاب "آرزوهای اعصار". "زندگی اجتماعی" صفحات ۱۸۶-۱۸۸، ۱۹۰-۱۹۲، ۱۹۴-۱۹۶ از کتاب "زندگی امروز من". "برای بشارت به همه طبقات

جامعه باید آنها را در هما جا که هستند ملاقات کنیم؛ زیرا آنها به ندرت از روی دلخواه ما را جستجو میکنند. تنها از طریق منبر قلبهای مردان و زنان با حقیقت الهی لمس نمیشود. مسیح با رفتن در میان آنها به عنوان کسی که خیرخواه آنان بود، در آنان ایجاد علاقه نمود. او آنها را در حینی که مشغول فعالیتهای روزمره بودند جستجو میکرد و علاقه حقیقی خود به امور دنیوی آنها را آشکار نمود.“ – الن جی. وایت، Ellen G. White, *My Life Today*, p. 186.

چقدر درست است که بسیاری از مردم امروزه به دلایل متعددی “به ندرت به خواسته خود به دنبال ما می آیند.” درست همانطور که عیسی به زمین آمد و همانجا که هستیم ما را جست، ما نیز لازم است همین کار را نسبت به دیگران انجام دهیم. از یک نظر، این کار نباید چنان دشوار باشد. مردم بسیاری در جهان با نیازهای متفاوتی وجود دارند. جهان مکانی آسیب دیده و رنج دیده با مردمی آسیب دیده و رنج دیده است که در بعضی موارد، تنها مشتاق کسی هستند که به حرفهایش گوش بدهد، کسی که با او صحبت کنند و کسی که به آنها اهمیت بدهد. و بطور حتم ما، به عنوان کلیسای امروزی، باید بتوانیم تا حد ممکن در رفع نیازهای آنها کمک کنیم. لازم است مراقب باشیم تا نسبت به آنچه که یعقوب هشدار داد، احساس تقصیر نکنیم: ایمان بدون عمل. جالب توجه این که او این هشدار را در زمینه رژیم غذایی، لباس یا طرز رفتار کسی بیان نکرد بلکه در زمینه کمک به نیازمندان بود که آن مطلب را عنوان نمود. (یعقوب باب ۲ آیات ۱۴ تا ۱۷ را ببینید.) هر کسی میتواند بگوید که ایمان دارد. چگونگی رفتار با همسایه ای که در مجاور او هستیم سنجش حقیقی آن ایمان است.

سوالاتی برای بحث

۱. آیات ۱۴ تا ۱۷ باب ۲ یعقوب را بخوانید. چگونه میتوانید به کلیسایان کمک کنید که مطمئن باشید که نسبت به انجام آنچه یعقوب در اینجا به آن هشدار داد مقصر نباشد؟

۲. درباره بعضی از مردم در کتاب مقدس که در خدمت خود از خود گذشتگی و دلسوزی نشان دادند، بیندیشید. برای مثال: “و در یافا، تلمیذه ای طابیتا نام بود که وی از اعمال صالحه و صدقاتی که میکرد، پر بود” (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۳۶). کلیسای شما برای کمک به دیگران در یافای امروزی، چه کاری انجام میدهد؟

۳. انجام کارهای خوب که با هلهله و غریو تحسین و ستایش همراه باشد خوب است یا انجام امور خیر و نیکوکاری بدون این که کسی چیزی از آنها بداند و در سکوت انجام شود؟ (احتمالاً به غیر از کسانی که کمک را دریافت میکنند)، نظر شما چیست؟

۴. فردی از یک مسیحی پرسید، “هدف زندگی شما چیست؟” او پاسخ داد، “بخشیدن و انتظار جبران نداشتن.” این پاسخ تا چه حد، رفتار را ما به عنوان یک مسیحی تشریح میکند؟

ابراز همدردی عیسی

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم پادشاهان باب ۱۳ آیه ۲۳؛ خروج باب ۲ آیات ۲۳ تا ۲۵؛ لوقا باب ۷ آیات ۱۱ تا ۱۶؛ اول یوحنا باب ۳ آیه ۱۷؛ یوحنا باب ۱۱ آیه ۳۵؛ رومیان باب ۱۲ آیه ۱۵؛ دوم قرنتیان باب ۱ آیات ۳ و ۴.

آیه حفظی: ”همین که عیسی به ساحل رسید جمعیت زیادی را دید و دلش به حال آنها سوخت و مریضان آنان را شفا داد“ (متی باب ۱۴ آیه ۱۴).

چقدر غم انگیز است؟ دختر ۱۷ ساله ای با مشکلی که اکثر دختران این سن با آن مواجهند دست و پنجه نرم میکند، با این تفاوت که مشکلات او بیشتر بود تا اینکه خودکشی نمود. چه کسی میتواندست حال خراب والدین را تصور کند؟

شبان به خانه ایشان آمد. در اتاق نشیمن در کنارشان نشست و برای مدتی طولانی چیزی نگفت. او فقط با آنها غمگساری کرد. سپس شبان نیز به همراه آنان گریست. او آنقدر گریست تا دیگر اشکی در چشمانش نماند. سپس بدون گفتن کلمه ای، برخاست و آنجا را ترک نمود.

بعدها، پدر آن دختر به شبان گفت که تا چه حد از کاری که او انجام داده بود، سپاس گزار بود. در آن زمان، او و همسرش به کلمات، وعده ها و سخنان از روی همدردی نیازی نداشتند. تمام چیزی که آنها در آنجا و در آن لحظه نیاز داشتند، یک همدردی ساده بود.

او به خادم خدا گفت، ”منی توانم به شما بگویم که تا چه حد همدردی شما برای ما بسیار با معنا و ارزشمند بود.“

همدردی یعنی حس ترحم و ترحم وابسته به رحم، مهربانی یا غم و اندوه است. یعنی با عمق وجود و احساس با کسی بودن. همدردی نشان دادن نسبت به غم و غصه های دیگران، معاشرت نمودن با دیگران را به سطحی کاملاً جدید می برد.

حس همدردی نیز یکی از راه های کلیدی بود که عیسی بواسطه آن مردم را جذب می نمود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۰ اوت آماده شوید.

شنیدن ناله ها

جهان می تواند مکانی بسیار ترسناک بنظر برسد: پهناور، سرد و بسیار بزرگ که ما بی اهمیتی و بی معنی بودن خود را در میان آن احساس می کنیم. علوم مدرن حتی بر این ترس افزوده است. تلسکوپ های غول پیکر کهکشان ها را عظیم تر و گسترده تر از آنچه که تصورات ما بتوانند بسادگی درک کنند آشکار نموده است. مضاف بر آن ادعاهای عجیب و غیر معمول مکتب داروین که در معروفترین تفسیرهایش نظریه یک آفریننده را رد می کند، قابل درک است که مردم با نوعی حس نومی در میان خلقتی پهناور که به نظر می رسد هیچ اهمیتی به ما نمی دهد دست و پنجه نرم می کند. به طور حتم کتاب مقدس در باره جایگاه انسان در خلقت، نظری متفاوت ارائه میکند.

آیات زیر درباره دلسوزی خدا نسبت به خلقت سقوط کرده و آسیب دیده او بر روی زمین، چه چیزی می آموزند؟

داوران باب ۲ آیات ۱۶ تا ۱۸

دوم پادشاهان باب ۱۳ آیه ۲۳

اشعیا باب ۵۴ آیات ۷، ۸، ۱۰

مغایر با پنداشت عمومی از خدای عهد قدیم به عنوان خدایی سخت گیر، یعنی بی رحم و نامهربان بخصوص در مقایسه با عیسی و این که چگونه در عهد جدید نشان داده شده است، این آیات تنها تعداد کمی از آیات بیشمار از کتاب عهد قدیم هستند که شفقت خدا را نسبت به بشریت آشکار می سازند.

آیات ۲۳ تا ۲۵ باب ۲ خروج درباره نحوه رفتار خدا نسبت به رنج دیدگان چه چیزی به ما می آموزند؟

خدا غمخوار مردم است و به آنان توجه دارد (یعقوب باب ۵ آیه ۱۱ را ببینید). این موضوعی است که در سراسر کتاب مقدس دیده می شود.

”مصیبت های ما قلب رئوف او را تحت تاثیر قرار داده است حتی با مرثیه و آوای غم انگیز ما... هر چیزی که آرامش ما را بهم بریزد حتی اگر اندک باشد مورد توجه اوست... هر مصیبتی که بر حقیرترین فرزندان او واقع گردد... اینگونه نیست که پدر آسمانی نسبت بدانها حساس نبوده یا اینکه توجه آنی به آنها نداشته باشد.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Steps to Christ*, p. 100

درد و ناله های جامعه شما چیست و خدا چگونه می تواند از شما برای ابراز همدردی و کمک به رنجدیدگان، استفاده کند؟

دوشنبه

۱۵ اوت

منجی دلسوز ما

همان طور که عیسی در طول کهنات زمینی خویش با مردم معاشرت می نمود، با موقعیت هایی مواجه می شد که همدردی و دلسوزی خود را نسبت به ایشان آشکار می نمود. ”پس عیسی بیرون آمده، گروهی بسیار دیده، بر ایشان رحم فرمود و بیماران ایشان را شفا داد“ (متی باب ۱۴ آیه ۱۴).

متی باب ۹ آیات ۳۵ و ۳۶ و لوقا باب ۷ آیات ۱۱ تا ۱۶ را بخوانید. این آیات درباره نشان دادن حس ترحم و همدردی چه می آموزند؟

واژه همدردی کلمات مشابه دیگری را نیز همچون همدلی و ترحم در خاطر تداعی میکند. بر طبق واژه نامه های مختلف، دلسوزی همان ترحم، همدردی و یکدلی است. ترحم، حس غمگساری برای رنج های یک فرد است. همدلی توانایی درک یا سهیم شدن در احساسات دیگران است.

دلسوزی و همدردی نشان می دهند که ما نه تنها آنچه دیگران از آن رنج می برند را درک می کنیم بلکه می خواهیم در کاهش و درمان رنجشان کمک کنیم.

هنگامی که میشنوید اتفاقات ناراحت کننده ای برای مردم جامعه اتفاق افتاده است، از قبیل سوختن خانه آنها در یک آتش سوزی یا مرگ یکی از اعضای خانواده آنها، چه عکس العملی از خود نشان خواهید داد؟ آیا فقط زیر لب می گوئید این بسیار غم انگیز است و سپس از آن می گذرید، که انجامش بسیار آسان است؟ یا حس همدردی شما برانگیخته شده تا برای آنها دلسوزی کنید؟ در عمل، دلسوزی واقعی، شما را به سوی تسلی دادن دوستان و یا غریبه ها سوق میدهد. خواه با ارسال یک نامه و یا کارت ابراز همدردی یا بطور عمقی تر با ملاقات و کمک به رفع نیازهای فوری و مهرورزی، اینها بوضوح نتیجه همدردی واقعی است.

خوشبختانه مردم و سازمانهای امداد، با مهربانی و شفقت به مصیبتهای بزرگ واکنش نشان میدهند. هر چند گاهی توجه قابل سزائی به مصیبتها و رویدادهای ناگوار کوچکتر افرادی که به بلا گرفتار شده اند نمیکنیم.

عیسی تنها همدردی نمی‌کرد بلکه آنرا در حد بالاتری در نظر میگرفت که همانا غمخواری توام با عمل بود. البته ما نیز به چنین عملی فرا خوانده شده ایم. هر کسی میتواند برای بد اقبالی دیگران احساس ناراحتی و همدردی کند. سوال این است که همدردی ما را به انجام چه کاری سوق میدهد؟

مردی در حال صبحانه خوردن بود و همسرش خبری فاجعه آمیز در باره کشته شدن هزاران نفر در کشوری را برای وی بازگو میکرد. او پس از چند دقیقه صحبت کردن درباره اینکه آن فاجعه چقدر وحشتناک بوده، ناگهان موضوع گفتگو را تغییر داد و پرسید که آیا تیم فوتبال محلی شب گذشته مسابقه را برده است یا خیر. آیا ما نیز به نحوی از موارد متشابه کوتاهی و قصور می‌ورزیم؟ و اگر چنین است، چه کاری می‌توانیم درباره آن انجام دهیم؟

سه شنبه

۱۶ اوت

اگر بجای آنها بودید

کولسیان باب ۳ آیه ۱۲، اول پطرس باب ۳ آیه ۸ و اول یوحنا باب ۳ آیه ۱۷ را بخوانید. این آیات به ما چه چیزی می‌گویند و چگونه می‌توانیم این دلسوزی را در زندگی خود نشان دهیم؟

شفقت از واژه لاتین *compati* می‌آید که به معنی ”رنج بردن همراه با کسی“ است. همان طور که خودمان رنج کشیده ایم، می‌توانیم رنج های دیگران را نیز درک کنیم؛ و شکی نیست که درست همان طور که اغلب مشتاق شفقت و همدردی در رنج های خود هستیم، باید بخواهیم همین کار را برای دیگران در هنگام نیازهایشان انجام بدهیم. در یکی از درس های گذشته روایت سامری نیکوکار را دیدیم. عیسی در حالی که الگو و مثال مرد سامری را برجسته می‌کند، می‌گوید: ”لیکن شخصی سامری که مسافر بود، نزد وی آمده، چون او را بدید، دلش بر وی بسوخت“ (لوقا باب ۱۰ آیه ۳۳). این ترحم یا شفقت، مسافر سامری را بر آن داشت که خود را به جای قربانی زخمی فرض کند. کاهن و لاوی احتمالا از خود پرسیدند، اگر من به این مرد کمک کنم چه اتفاقی برایم خواهد افتاد؟ مرد سامری احتمالا از خود پرسیده است، اگر به این مرد کمک نکنم، چه اتفاقی برای او خواهد افتاد؟ در این روایت مرد سامری با از خودگذشتگی، می‌اندیشد که چه بلایی بر سر قربانی

خواهد آمد و سپس وارد عمل می شود. او امنیت و ثروت خود را برای یک بیگانه به خطر انداخت. به عبارت دیگر، گاهی اوقات مسیحی بودن شامل خطراتی می باشد و به طور بالقوه می تواند بهای سنگینی در پی داشته باشد.

به روایت پسر ولخرج نیز از این منظر نگاه کنید (لوقا باب ۱۵ آیات ۲۰ تا ۳۲). پدر آن پسر ولخرج چه کاری انجام می دهد که او را در برابر انتقاد و نزاع خانوادگی آسیب پذیر می کند؟ آغوش مهربان، جامه تعلقات، حلقه اعتماد، کفشهای آزادی و دعوت به جشن، شادی بی غل و غش پدری را منعکس میکند که می خواهد همه چیز را به خاطر بازگشت پسر اسراف کار خود فدا کند. اسراف کاری به معنی هدر دادن، بی ملاحظگی، غیر معقول بودن و افسارگسیخته بودن است. این نوع رفتار به طور حتم مسلک پسر را در این داستان توصیف می کند. کمی در باره بازگشت پسر اسرافکار تأمل کنید. می توان ادعا کرد که پدر در این داستان همه کرامت خود را کنار گذاشته و با بی پروایی هر آنچه دارد را به پسر پریشانحال خود ببخشد. پدر از نظر برادر بزرگتر، کاری بیهوده، غیر معقول و خارج از عرف میکند. پدر در نظر پسر توبه کارش ولخرج می شود و قلب پر از ترحمش هر آنچه که در توان دارد را برای بازپروری او در طبق اخلاص میگذارد.

این سطح از همدردی و شفقت شامل خودانکاری می شود و ما را نسبت به هر آنچه پیش آید آسیب پذیر می کند در عین حالی که با فردی همرنج میشویم و تلاش میکنیم تا آنها را بحال اول برگردانیم. به طور خلاصه، شفقت و همدردی حقیقی ممکن است بهایی به همراه باشد.

چهارشنبه

۱۷ اوت

عیسی گریست

”عیسی گریست“ (یوحنا باب ۱۱ آیه ۳۵). این آیه تنها درباره بشر بودن عیسی سخن میان می آورد. لیکن او چگونه با هیئت بشری با رنجهای دیگران شریک میشد؟ رومیان باب ۱۲ آیه ۱۵ را نیز ببینید.

در آیه ۳۵ باب ۱۱ یوحنا، عیسی از صمیم قلب همدردی، همدلی و ترحم خود را نشان می دهد. اگر چه او در قیام دادن ایلعاذر از مرگ بود، اندوه خانواده ای که با آنها بسیار نزدیک بود از نظر جسمی و احساسی او را تحت تأثیر قرار داد.

با این وجود عیسی تنها برای مرگ یک دوست عزیز نمی گریست. او به تصویری بسیار بزرگتر نگاه می کرد که همانا رنج کشیدن کل بشر بدلیل قدرت ویران کننده گناه بود. ”بار اندوه دوران بر روی دوش او سنگینی میکرد. او تأثیرات وحشتناک سرپیچی از احکام خدا را دید. او دید که در تاریخ جهان، که با مرگ هابیل توأم بود، جنگ میان خیر و شر پایان

ناپذیر بود. او با مشاهده سال های پیش رو سهم آینده بشر را چیزی جز اندوه و غصه، اشک و مرگ نمیدید. قلب او با درد نسل بشر در اعصار و همه سرزمین ها شکافته شده بود. غم و اندوه نسل گناهکار بر جان او سنگینی می کرد و اشک های او زمانی که خواست تمام پریشانی های آنها را کاهش بدهد، همچون چشمه ای جوشید.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 534.

به سخنان الن وایت بیندیشید: عیسی بگونه ای که هیچیک از ما هرگز قادر نخواهد بود "درد نسل بشر را در همه اعصار و ممالک دید".

خود ما به سختی می توانیم دردهای کسانی را که با آنها آشنا هستیم یا به آنها نزدیکیم تحمل کنیم. سپس آنچه درباره درد دیگران در اخبار می خوانیم را به آن اضافه کنید. و با این حال، در اینجا خداوند را داریم که به روش های مخصوص خود همه چیز را می داند، و برای اندوه کل بشر می گیرد. تنها خدا میزان کامل پریشانی ها و غم های بشر را می داند. ما تا چه حد باید سپاسگزار باشیم که تنها جزیی ضعیف از آن اندوه را داریم و گاهی اوقات حتی مقدار آن زیاد به نظر می رسد. سعی کنید آنچه که در آن زمان قلب عیسی را تکان داد، تصور کنید.

ژنرال ویلیام بوث، موسس سپاه نجات گفت ”اگر نمی توانید برای شهر گریه کنید، ما نمی توانیم از شما استفاده کنیم.“

Roger S. Greenway and Timothy M. Monsma, *Cities: Missions' New Frontier* (Grand Rapids, Mich.: Baker Pub. Group, 2000) p. 246.

این کلمات به هر کدام از ما چه چیزی میگویند؟

۱۸ اوت

پنجشنبه

نوع دیگری از تسلی بخشی

"چقدر باید خدا را شکر کنیم خدایی که پدر خداوند ما عیسی مسیح است خدایی که سرچشمه لطف و مهربانی است و در زحمات ما را تسلی و قوت قلب میبخشد. بلی او ما را تسلی میدهد تا ما نیز همین تسلی را به کسانی بدهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند." (دوم قرنیتان باب ۱ آیات ۳ و ۴). پولس در اینجا درباره اینکه چگونه رنج های خودمان می توانند در نشان دادن حس همدردی و تسلی به اطرافیان موثر واقع شوند، چه می گوید؟ چگونه واقعیت این کلمات را در زندگی خود (اگر داشته اید) تجربه کرده اید؟

واژه تسلی یا قوت قلب از ریشه لاتین com (با هم، با یکدیگر) بعلاوه fortis (قوت، قوی) برگرفته شده است. همانگونه که مسیح ما را در مصیبتها قوت میبخشد مانیز میتوانیم آن قوت را بدیگران انتقال دهیم. همان طور که از اندوه خودمان درس گرفته ایم، می توانیم موثرتر در اندوه دیگران، به ایشان خدمت کنیم.

کلیساهای عموماً اعضایی دارند که رنج می کشند و اعضایی که آرامش می دهند. این ترکیب می تواند کلیسای شما را به یک "خانه امن" - شهر پناهگاه - (باب ۳۵ اعداد را ببینید) همچنین به نهری شفا بخش (حزقیال باب ۴۷ آیات ۱ تا ۱۲ را ببینید) که در جامعه جاری است، تبدیل کند.

نشان دادن همدردی و تسلی دادن یک هنر است. در اینجا چند پیشنهاد وجود دارد:

- قابل اعتماد باشید. بیشتر از حرف زدن گوش بدهید. مطمئن باشید که زبان حرکات بدن شما (یا ایما و اشاره)، تلاش شما را برای همدردی و تسلی دادن تقویت کند.

- از روی شخصیت فردی خود همدردی نشان دهید. بعضی از مردم با گریه آرام به همراه شخصی که دچار رنج گردیده، همدردی خود را نشان می دهند. دیگران گریه نمی کنند اما چیزی را برنامه ریزی می کنند که برای شخص سوگوار آرامش دهنده است.

- حضور داشتن اغلب مهمتر از صحبت کردن و یا انجام کاری است.
- بگذارید تا مردم به شیوه خود سوگواری کنند.
- با مراحل سوگواری مردم، آشنا شوید.
- در مورد گفتن "من می دانم چه احساسی دارید"، مراقب باشید. این احتمال وجود دارد که چنین نباشد.

- مکانی برای مشاوره حرفه ای وجود دارد.
- نگویید، "برای شما دعا خواهم کرد"، مگر اینکه واقعاً چنین قصدی داشته باشید. هنگامی که امکانش وجود دارد همراه با افراد غصه دار، دعا کنید، بدون عجله از آنها دیدن کنید و وعده های تشویق کننده کتاب مقدس را با ایشان در میان بگذارید.
- گروه های حمایتی در کلیسا یا اجتماعات تشکیل بدهید.

۱۹ اوت

جمعه

تفکری فراتر:

تثنيه باب ۲۴ آیات ۱۰ تا ۲۲؛ یونس باب ۳؛ ملاکی باب ۳ آیه ۱۷؛ متی باب ۱۵ آیات ۳۲ تا ۳۸؛ مرقس باب ۶ آیات ۳۴ تا ۴۴؛ غلاطیان باب ۶ آیه ۲؛ عبرانیان باب ۱۰ آیات ۳۲ تا ۳۴ را بخوانید. تالیفات الن جی وایت را مطالعه کنید: "برای همه انسانها همدردی کنید" صفحه ۱۸۹ و "باملاحظه و اندیشناک بودن برای دیگران" صفحه ۱۹۳ و در کتاب "گامهایی بسوی مسیح" فصل "این دین ناب است" است و فصل "تمثیل سامری نیکو" و فصلهای ۴ و ۵ از کتاب "خدمات کلیسایی برای نیکوکاری".

چند خانواده در طی تعطیلات دور هم جمع شده و با فرزندان خردسالشان بسته هایی از مواد غذایی و بهداشتی تهیه کرده تا به بی خانمان های شهرشان بدهند. آنها پس از چند ساعت کار، سوار ماشین هایشان

شدند، به مرکز شهر رفتند و در حدود نیم ساعت، بسته ها را پخش کردند. آنها سپس به یک موزه و پس از آن برای خوردن شام به یک رستوران رفتند. وقتی که به ماشین هایشان باز می گشتند، یکی از آنها گفت من خوشحالم که ما این کار را انجام دادیم. اما می دانید که بیشتر کسانی که ما به ایشان غذا دادیم، احتمالا اینک باز گرسنه هستند؟ شکی نیست مردم بسیار زیادی وجود دارند که نیازمند آرامش، همدردی و کمکی هستند که می تواند طاقت فرسا به نظر برسد، تا جایی که میتوان اندیشید: اصلا کار ما معنی داشت؟ ما تنها توانستیم یک چاله کوچک را پر کنیم. اگر چه این طرز فکر مشکلات بسیاری دارد. ابتدا، اگر همه چنین فکر می کردند هیچ کس به کسی کمک نمی کرد و نیازها همان قدر که بسیار هستند، حتی بیشتر هم می شدند. از طرف دیگر، اگر همه کسانی که می توانستند به دیگران کمک کنند، چنین می کردند، آن وقت نیاز ها و مشکلات به این بدی نمیشد. دوم اینکه در کتاب مقدس هرگز به ما گفته نشده است که درد و رنج و اهریمن در این قسمت از ملکوت زدوده خواهند شد. در واقع، خلاف آن به ما گفته شده است. حتی عیسی زمانی که در اینجا بود، تمام رنج های بشری را پایان نبخشید. او هر کاری که از دستش بر می آمد، انجام داد. ما نیز باید همان کار را انجام دهیم: به کسانی که می توانیم آرامش، همدردی و کمک بدهیم.

سوالاتی برای بحث

۱. کلیسای شما چگونه می تواند به مکانی امن و شفا بخش برای دل شکستگان تبدیل بشود؟

۲. نقل قول مقابل را در کلاس به بحث بگذارید: بسیاری در تعجب هستند که چرا خدا هیچ کاری انجام نمی دهد. خدا متعجب است که چرا بسیاری از مردمش اهمیتی نمی دهند

care. —Dwight Nelson, *Pursuing the Passion of Jesus* (Nampa, 20 Idaho: Pacific Press Publishing Association, 2005)

آیا شما با این قیاس چالش برانگیز موافقید؟ اگر چنین است، ما برای تغییر چه کاری می توانیم انجام بدهیم؟

۳. به این نقل قول از الن جی. وایت توجه کنید: زمزمه محبت آمیز و توجه به چیزهایی که کوچک بنظر میرسند میتوانند ابرهای تردید و دو دلی را از دل های مردم نسبت به محبت خدا پاک کنند. با تمامی قلب و وجود همچون مسیح همدردی نمودن میتواند قلبهایی را که تشنه روح لطیف مسیح هستند سیراب سازد. - الن جی. وایت

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 30.

این مطلب در باره قدرت بی بدیل نیکی و خیرخواهی که بموجب آن میتوان با مهربانی و همدردی در کمک به غمدیدگان اثر بخش بود چه میگوید؟

کهنات عیسی برای رفع نیازهای مردم

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: مرقس باب ۵ آیات ۲۲ تا ۴۳، باب ۱۰ آیات ۴۶ تا ۵۲؛ یوحنا باب ۵ آیات ۱ تا ۹؛ مزامیر باب ۱۳۹ آیات ۱ تا ۱۳؛ مرقس اول باب ۲ آیات ۱ تا ۱۲؛ اعمال رسولان باب ۹ آیات ۳۶ تا ۴۲.

آیه حفظی: “عیسی در تمام شهرها و دهات میگشت و در کنیسه ها تعلیم میداد و مژده پادشاهی خدا را اعلام میکرد و هر نوع ناخوشی و بیماری را شفا میداد” (متی باب ۹ آیه ۳۵).

بانویی از کلیسای ادونتیستهای روز هفتم در کشوری آفریقایی خدمت میکرد و تمایلی به توقف خدمات کلیسایی خود بعد از بازنشستگی نداشت. جامعه اطراف او به دلیل بلای بیماری ایدز به شفا و بهبود محتاج بودند. ضروریترین نیاز این بود که یتیمهای ایدز تغذیه کافی نداشتند. در سال ۲۰۰۲، او و کلیسا تغذیه وعده غذایی سالم کودکان آن جامعه را که شش روز در هفته بود، آغاز نمودند. تغذیه با ۵۰ کودک شروع شد و از سال ۲۰۱۲ به بعد، ۳۰۰ کودک هر روز وعده غذایی دریافت میکردند. این کار منجر به تاسیس یک پیش دبستانی گردید که اینک ۴۵ نفر از آن کودکان در آن حضور دارند. سایر خدمات شامل پخش لباس از طریق ادرا (ADRA آژانس توسعه و امداد ادونتیست)، توزیع سبزیجات و ذرت از مزرعه ای که آنها اداره میکنند و مراقبت از بیماران میشود. آنها یک برنامه پیشرفت مهارت برای زنان راه اندازی کردند که مهارتها را به یکدیگر می آموختند تا کمکی برای تأمین مخارج آنان باشد. این بتصور کشیدن محبت عیسی، مولدکلیسایی جدید شد. این کلیسا در ابتدا پنج عضو داشت و در سال ۲۰۱۲، به ۱۶۰ عضو رسید. خدا امکانات ساختن یک یتیمخانه و کلیسایی جدید را در سال ۲۰۱۲ فراهم نمود.

این کار نمونه ای عالی و عملی است از اینکه بر طرف کردن نیازهای اجتماع برای مسیحیان بسیار اهمیت دارد.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۷ اوت آماده شوید.

توقف برای خدمت

عیسی از قایق قدم بر ساحلی در نزدیکی کفرناحوم میگذارد. (باب ۵ مرقس را ببینید). حواریون همچنان از برخورد دلخراش با مرد دیو زده در دکا پولیس حیرت زده بودند. مانند همیشه، جمعیتی برای دیدن او در آنجا منتظر بودند. مردم که با اشتیاق برای دیدن او ازدحام کرده بودند، برای نزدیک شدن به عیسی به یکدیگر تنه میزنند. بطور ناگهانی از او طلب استمداد میشود، این بار توسط رهبر یک کنیسه.

آیات ۲۲ تا ۴۳ باب ۵ مرقس را بخوانید. زمانی که عیسی برای کمک به درخواست این رهبر کنیسه در راه بود، چه وقفه ای پیش آمد و او چگونه به این وقفه پاسخ داد؟ مهمتر اینکه چه درسهایی باید از این روایت بگیریم و زمانی که در خدمتمان وقفه می افتد، چگونه باید واکنش نشان بدهیم؟

بیایید رو راست باشیم، هیچ کدام از ما وقفه را دوست نداریم، چنین نیست؟ سرمان شلوغ است و کارهایی برای انجام دادن داریم، جاهایی برای رفتن و کارهایی برای تمام کردن داریم. برای خود هدفهایی تعیین میکنیم و میخواهیم که به آنها برسیم، گاهی اوقات در یک دوره زمانی خاص، وقفه ای پیش می آید. به همین دلیل است که اگر کسی در زمان نامناسب با حاجتی و یا طلب کمک بیاید، میتواند آزار دهنده باشد. بعضی وقتها نمیتوانید کاری که در حال انجام آن هستید را رها کنید. در همین حال، هر چند وقت یکبار میتوانیم کار خود را رها کرده و به کمک دیگران بشتابیم، اما این کار را انجام نمیدهیم زیرا در واقع نمیخواهیم؟

با این حال، اغلب موقعیتهای بزرگتر برای خدمت کردن به مردم نیازمند از طریق پیشامدها و وقفه ها ایجاد میشود. اکثر ما تلاش میکنیم که از وقفه ها جلوگیری کنیم و وقتی برنامه هایمان به هم میریزند، ناراحت میشویم. اگر به طریقه خدمت عیسی نگاه کنیم، متوجه میشویم که بعضی از نیازهایی که او به آنها اهمیت میداد، از طریق وقفه ها پیش می آمدند که او نیز با محبت به آن حاجتها رسیدگی میکرد. اگر ببیندیشیم، متوجه خواهیم شد که بیشتر موقعیتهایی که برای خدمت بدست می آوریم از طریق وقفه پیش میآیند. پیش از این به داستان سامری نیکوکار توجه کردیم. چه کسی میداند زمانی که او به آنجا رسید، به کجا میرفت و چه کاری قرار بود انجام دهد؟ اما او در هر صورت توقف نمود تا خدمت کند.

آخرین باری که کسی شما را با یک نیاز و درخواست برای کمک متوقف نمود، چه زمانی بود؟ شما چگونه پاسخ دادید؟

دوشنبه

۲۲ اوت

چگونه میتوانم به شما کمک کنم؟

مرقس باب ۱۰ آیات ۴۶ تا ۵۲ و یوحنا باب ۵ آیات ۱ تا ۹ را بخوانید. در هر دو مورد، عیسی پرسشهایی مطرح نمود. چرا او این کار را انجام داد؟

توجه کنید که در هر دو مورد عیسی از آنها پرسید که چه میخواهند، حتی با وجود اینکه مشخص بود آنها چه میخواستند. و حتی اگر چنین نبود، عیسی در هر صورت میدانست آن نیاز ها چه بودند.

با این وجود، عیسی با پرسیدن این سوالات، به آن مردان احترام خود را نشان داد. او نشان داد که به سخنان ایشان گوش میدهد و با گوش کردن، به مشکل و دغدغه های آنها اهمیت میدهد. در خیلی از موارد مردم شاید بیش از هر چیز دیگر همین را میخواهند با کسی فقط حرف بزنند و کسی به حرف آنها گوش بدهد. (شاید دلتنگ شده باشند). گاهی اوقات تنها صحبت کردن درباره مشکل میتواند به فرد کمک کند تا احساس بهتری پیدا کند.

لحظه ای را در نظر بگیرید که چه احساس پیدا خواهید کرد اگر وارد مطب پزشکی بشوید و پزشک نگاهی به شما بیندازد و برای شما نسخه ای بنویسد و شما را به خانه بفرستد. مطمئناً شک خواهید کرد که آیا اصلاً این فرد میداند شما به چه چیزی نیاز دارید. ممکن است بگویید، این ”پزشک از من نپرسید که حامل چگونه است و یا به صدای قلبم گوش نکرد یا فشار خون مرا بررسی نکرد یا ...“ یکی از قوانین اصلی در کار پزشکی که ”تشخیص دادن پیش از درمان است“ را رعایت ننمود.

همین مفهوم برای کار خدمات پزشکی کلیسایی نیز استعمال میگردد که بر روی بهداشت و سلامت مردم و رفع نیازهای کلی ایشان متمرکز دارد. خیلی از کلیساها فکر میکنند که هم اکنون میدانند یا حدس میزنند که چه کاری برای خدمت به دیگران در اجتماعشان ضروری است. هنگامی که ابتدا سعی در مطرح نمودن این مطلب را داریم که میخواهیم با مردم درباره نیازهایشان و یا نیازهای اجتماع صحبت کنیم، این قضیه باعث میشود تا آنها بدانند که ما برای ایشان اهمیت قائل هستیم و ما را از چگونگی خدمت به روشهایی که قابل قدردانی باشد، آگاه میسازد. همچنین، دوستان جدید هم پیدا خواهیم کرد.

”به یاد داشته باشید که شما میتوانید سخت ترین مخالفتها را با نشان دادن علاقه شخصی نسبت به مردمی که ملاقات میکنید، در هم بشکنید. عیسی در طول مدت زندگی بر روی زمین، علاقه شخصی خود را نسبت به زندگی مردان و زنان نشان داد. هر کجا که میرفت، خادم شفابخش بود. ما نیز باید حتی مانند او خوبی کنیم. به ما سفارش شده است تا به گرسنگان غذا، به بی جامگان لباس و به غم دیدگان آرامش بدهیم.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Welfare Ministry*, p. 162.

بیشتر ما در بیان نظراتمان مشکلی نداریم. چگونه میتوانیم پیاموزیم که شنوندگان بهتری باشیم؟

۲۳ اوت

سه شنبه

نیازهای عمیقتر

عیسی به عنوان خداوند، بیشتر از خود مردم، درباره آنها میدانست. روایات بسیاری در انجیل وجود دارند که در آنها عیسی نشان داد که نه تنها میدانست مردم در آن لحظه به چه می اندیشد (مرقس باب ۲ آیه ۸ را ببینید) – بلکه از گذشته آنان را نیز آگاه بود (یوحنا باب ۴ آیه ۱۸).

آیات ۱ تا ۱۳ باب ۱۳۹ مزامیر را بخوانید. کلام خدا در اینجا به ما چه میگوید؟

همانطور که در درس روز گذشته دیدیم، عیسی نیازهای مردم را میدانست و آنها را بر طرف مینمود. در حقیقت، او حتی نیازهایی که عمقی تر بودند را نیز میدانست. این واقعیت در داستان مرد فلج دیده میشود. اگرچه در ظاهر نیاز او به شفا عیان بود، ولی مشکلی عمیقتر وجود داشت و به همین دلیل بود که حتی پیش از اینکه عیسی به او بگوید که بسترش را بردارد و راه برود، گفت، ”ای فرزند، گناهان تو آمرزیده شد“ (مرقس باب ۲ آیه ۵).

آیات ۱ تا ۱۲ باب ۲ مرقس را بخوانید. در مورد این مرد چه چیزی نهان بود؟ نیاز عمقی تر در اصل ممکن است یک مشکل باشد و در مورد افرادی که در طلب خدمت به آنان هستیم به چه شکلی است؟

عیسی میدانست که موضوع در اینجا فراتر از مشکل جسمی بود. ”با این حال، این شفای جسمی نبود که او برای رهایی از بار گناه میطلبید. اگر او میتوانست عیسی را ببیند، و اطمینان از نجات و آرامش در آسمان را دریافت کند، او راضی بود که بر طبق اراده خدا زندگی کند یا بمیرد.“ – الن جی. وایت، آرزوی اعصار صفحه ۲۶۷

مطمئناً ما قادر نخواهیم بود که مانند عیسی به موارد عمقی پی ببریم. اما میتوانیم مطمئن باشیم که به هر کس که خدمت میکنیم، ایشان مخلوقات آسیب دیده از گناه هستند. یعنی، در کنار هر نیاز غیر ظاهری که ممکن است داشته باشند، همچنین نیازمند فیض، اطمینان و آگاهی از وجود خدایی هستند که به ایشان عشق ورزید، برای ایشان جان داد و تنها خیرخواه آنان است.

به این بیندیشید که تا چه حد مشتاق اطمینان از نجات هستید و این آگاهی که خدا شما را دوست دارد. چگونه میتوانید با کمک به دیگران اطمینان و محبتی مشابه را تجربه کنند؟

چهارشنبه

۲۴ اوت

طبیّا در یافا

آیات ۳۶ تا ۴۲ باب ۹ اعمال رسولان را بخوانید. وقتی طبیّا در یافا متوجه نیازهای اطرافیانش شد چه کاری انجام داد؟ عبارت ”مقدسان و خصوصاً بیوه زنان“ در آیه ۴۱ باب ۹ اعمال رسولان به چه چیزی اشاره دارد؟

طبیّا شاگرد عمل بود. ”در یافا یکی از ایمانداران که زنی به نام طبیّا بود زندگی میکرد“ (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۳۶). آیا میتوانید بگوئید: (در شهری که شما زندگی میکنید) پیروانی از مسیح وجود دارند (نام کلیسای خود را بنویسید) که به نیکوکاری و اعمال صالحه میپرداختند؟ (اعمال رسولان باب ۹ آیه ۳۶)

”ایمانداران“ اعضای مسیحی کلیسا هستند؛ ”بیوه ها“ ممکن است شامل اعضای کلیسا و غیر عضو ها باشند. طبیّا احتمالاً به هر دو گروه خدمت میکرد. ”یافای“ شما باید خارج و داخل کلیسایان باشد. توجه مداوم برای افراد داخل کلیسایان نیز راهکار بشارتی قدرتمندی است (اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۲ تا ۴۷). مردم خارج از کلیسا سپس میتوانند بگویند، ”بینید چگونه این ادونتیستهای روز هفتم به یکدیگر محبت و دلسوزی میکنند!“

یوحنا باب ۱۳ آیات ۳۴ و ۳۵ و باب ۱۵ آیه ۱۲ را بخوانید. پیام مشترک موجود در سه آیه چیست و چرا برای ما به عنوان کلیسا اهمیت دارد که از آن تبعیت کنیم؟ با این وجود، چرا گاهی اوقات پیروی از آن میتواند دشوار باشد؟

زمانی که برنامه ریزی میکنید که به مردم خارج از کلیسایتان خدمت کنید، باید روش و شیوه خود را در نظر بگیرید.

ایمی شرمن (Amy Sherman) سه شیوه را تشریح میکند که کلیسا میتواند در خدمت به جامعه بکار برد: (۱) شیوه مقیم محلی که در رفع نیازهای جامعه اطراف کلیسا تمرکز دارد. بانویی که با خدمت به مبتلایان به ایدز، جامعه اطراف محله اش را به عنوان “یافای” خود انتخاب کرد. (۲) شیوه باغبان یعنی توسعه رابطه خدمتگزاری با همسایگان خارج از محیط اطراف کلیسایتان، همانطور که باغبانها باغهای خود را مانند ضمیمه ای افزوده به خانه های خود میبینند. گاهی اوقات چندین کلیسا برای برپایی مرکز خدمات اجتماعی خارج از جامعه خود با هم همکاری میکنند. در یک شهر، کلیساهای مختلفی فروشگاه مواد غذایی بهداشتی و سالم دارند که از آن کلیسایی جدید بوجود آمد. (۳) شیوه شبان که سبک خدمت کردن به یک جمعیت مورد هدف است به جای اینکه یک منطقه جغرافیایی خاص را در نظر بگیرد. - بر گرفته از:

Ronald J. Sider et al., *Churches That Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works* (Grand Rapids, Mich.: Baker Books, 2002), p. 146.

۲۵ اوت

پنجشنبه

کلیسا در کار

”نقشه های خود را به دست خداوند بسپار، آنگاه در کارهایت موفق خواهی شد“ (امثال سلیمان باب ۱۶ آیه ۳).

وقتی کلیسایتان چشم انداز و برنامه ای شفاف از اینکه چگونه میتواند به اجتماع خدمت کند، داشته باشد، مهم است که برنامه ای توسعه ارائه دهد که به موجب آن همه بخشهای کلیسا بتوانند برای تحقق آن چشم انداز با هم همکاری کنند. اگر چه ممکن است خود را در کلیسا یک “راهبر” یا راهنما ندانید ولی میتوانید مشارکت و همکاری داشته باشید. همچنین، خوب است که همه اعضای کلیسا این فرآیند را درک کنند زیرا این کار مربوط به مأموریت کلیسا برای جامعه شماست.

در حالت ایده آل، برنامه راهبردی یک کلیسا باید بر پایه همبستگی از حد اقل سه منبع باشد: (۱) همبستگی کتاب مقدسی و اصول روح نبوت؛ (۲) آگاهی از نیازهای اجتماع؛ و (۳) همبستگی از طریق اعضای کلیسا. بعضی از کلیساها از طریق برگزاری جلسات همبستگی نمودند که همه اعضای کلیسا دعوت میشوند تا ایده ها و رؤیاهایشان را برای فعالیت برون کلیسایی و بهبود وضع داخلی کلیسا بیان کنند.

آیات ۲۵ تا ۳۵ باب ۱۴ لوقا را بخوانید. این آیات چه ارتباطی با تعهد و برنامه ریزی دارد که برای تحقق مأموریت کلیسایتان لازم است ؟

همان طور که درباره روند لازم برای بر رفع موثر نیازهای اجتماعتان می اندیشید، ممکن است فکر کنید: این کار به تعهد و زمان زیادی نیاز دارد. ما مایلیم که میانبر برویم. دو تمثیل به ما در برابر کم اهمیت جلوه دادن به مسئولیت های کلیسایی و مریدی، هشدار می دهند. آنها به ما یادآوری می کنند که تحلیل و برنامه ریزی برای مأموریت ما ضروری هستند. این مطلب در زمینه "مباشرت (۱)" و نظارتی است که باید به خوبی و درستی انجام شود. طعم نمک در آیه ۳۴ باب ۱۴ لوقا بیان کننده تعهد و وقف است. بدون تعهد خدمت و شاگردی ما بلا استفاده و بی معنی است. ما به تعهدی جدی و پایدار برای خداوندان نیازمندیم و اگر از آن برخوردار باشیم، در خدمتگزاری هم چنین خواهد بود.

۱- مباشرت: آیین و رفتاری است که در برگیرنده مسئولیت برنامه ریزی و مدیریت منابع میباشد. مباشرت میتواند در حیطه وسیعی از جمله طبیعت، اقتصاد، بهداشت، املاک، اطلاعات و در زمینه الهیات کاربرد داشته باشد (توسط ویرایشگر به متن اضافه گردید).

با چه روش هایی می توانید با کلیسای خود بیشتر برنامه ریزی و سازماندهی کنید پیش از اینکه بتوانید برای اجتماع، خدمات برون کلیسایی انجام دهید؟

۲۶ اوت

جمعه

تفکری فراتر:

تشیه باب ۱۵ آیه ۱۱؛ ایوب باب ۲۹ آیات ۱۱ تا ۱۷؛ امثال سلیمان باب ۱۴ آیه ۳۱، و باب ۱۹ آیه ۱۷؛ اعمال رسولان باب ۳ آیه ۶؛ یعقوب باب ۱ آیه ۲۷ و باب ۲ آیه ۵ را بخوانید. از تالیفات الن جی وایت "پیشگامان در استرالیا" صفحات ۳۲۷-۳۳۸ از کتاب خدمات کلیسایی برای رفاه را مطالعه کنید.

پولس مانند عیسی در پی رفع سریع نیازهای مردم بود. برای مثال می توانیم این موضوع

را در داستان معروف پولس در تالار اجتماعات تپه مریخ آتن ببینیم. در آیه ۲۳ باب ۱۷ اعمال رسولان، پولس وقتی بت پرستی را در شهر دید برانگیخته شد و با روشن فکران محلی و هر کسی که در بازار مایل بود با او صحبت کند به بحث های جالب توجهی پرداخت. او از نیازها و مشکلات آنها آگاه شد. او متوجه شد که کمبودی از یک خدای ناشناخته در زندگی های خود داشته و نیازمند شناخت خدای حقیقی و دست کشیدن از پرستش بت های بی مصرف بودند. سپس به موعظه درکنیسه یهودیان پرداخت جایی که هم یهودیان و هم عابدان غیریهود در آنجا بودند (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۱۷). به عبارت دیگر، او از موقعیتی که داشت استفاده کرد و با مژده انجیل نظر مردم را جلب نمود. در هر کجا که مردم بودند، پولس با آنان ملاقات میکرد، همان طور که می توانیم از نحوه صحبت کردن او با مردم در کنیسه و در بازار ببینیم. انبوه مردم به گونه ای از الوهیت اعتقاد داشتند زیرا مذبحی برای خدایی نامعلوم ساخته بودند (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۲۳). پولس که با این فرض قبلی کار می کرد، بدنبال جلب توجه آنها به خدایی بود که ”ناشناخته میپرستیدند“ (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۲۳). او حتی بعدها از یکی از شاعران آنها نقل قول نمود که اتفاقاً چیزی حقیقی را نوشته بود: ”از نسل او میباشیم“ (اعمال رسولان باب ۱۷ آیه ۲۸). او از همانجایی که مردم بودند کار خود را شروع کرد، و قصد داشت تا آنها را از بت هایشان دور ساخته و به زندگی در خدا و عیسی که از مرگ قیام کرده بود هدایت نماید. به طور خلاصه، پولس ابتدا نیازهای کسانی که می خواست به ایشان بشارت بدهد را بررسی، سپس سعی در برطرف کردن آن مینمود.

سوالاتی برای بحث

۱. ”او که به مردم آرامش تضمین شده و سعادت را آموخت کسی بود که هم برای نیازهای دنیوی آنها و هم نیازهای روحانی ایشان می اندیشید.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Desire of Ages*, p. 365.

چه پیام مهمی در خصوص اینکه چرا باید برای نیازهای دیگران خدمت کنیم وجود دارد؟

۲. چرا وقتی به جذب انسانها فکر میکنیم، باید مراقب باشیم که هدف نهایی خود را فراموش نکنیم؟ آن هدف نهایی چیست؟ برای پاسختان دلیل بیاورید.

۳. چگونه میتوانیم بیاموزیم که برخی از وقفه ها به جای اینکه آزار دهنده باشند، باید بعنوان فرصتهای روحانی برای خدمت در نظر گرفته شوند؟ آیه ۲۰ باب ۲ غلاطیان چگونه به ما در این زمینه کمک میکند؟

عیسی اعتماد ایشان را جلب نمود

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: پیدایش باب ۱۵ آیه ۶؛ اعداد باب ۱۴ آیه ۱۱؛ اول قرنتیان باب ۳ آیات ۱ تا ۹؛ دانیال باب ۶ آیات ۱ تا ۳؛ نحمیا باب ۲ آیات ۱ تا ۹؛ تثئیه باب ۴ آیات ۱ تا ۹، اعمال رسولان باب ۲ آیات ۴۲ تا ۴۷.

آیه حفظی: «اما عیسی بیش از پیش در تمام آن نواحی شهرت یافت و عده زیادی گرد آمدند تا سخنان او را بشنوند و از ناخوشیهای خود شفا یابند» (لوقا باب ۵ آیه ۱۵).

برای چندین سال یکی از کلیساهایی ادونتیست روز هفتم برای یک دبستان دولتی محلی، پنج روز در هفته صبحانه مهیا میکرد. اگر چه آن کشور بسیار غیر دینی بود، ولی قانون تصویب نموده بود که پول کافی برای استخدام یک دینیار در هر مدرسه محلی فراهم شود و این مدرسه و جامعه محلی از کلیسای ادونتیست روز هفتم خواستند که این کار را انجام دهد (این نادر است که تنها از یک کلیسا خواسته شود که این کار را انجام دهد). نقش دینیار مراقبت از نیازهای جسمی، احساسی و روحانی دانش آموزان و حتی فراتر از اجتماع موجود در مدرسه است. فرصتها شگفت انگیز هستند.

مدیر مدرسه به شبان کلیسا که از مدرسه بازدید میکرد، گفته بود، «من از رابطه منحصر به فرد و خاص که ما با کلیسای شما داریم، لذت میبریم و آرزو میکنیم سایر کلیساها نیز میتوانند مانند شما عمل کنند.» وقتی که شبان داشت آنجا را ترک میکرد، سرپرست روابط عمومی جامعه (هیئت اُمنّا) و مدرسه از او برای کاری که کلیسا انجام میداد، تشکر نمود و درخواست نمود که اگر ممکن است در روز سبت به کلیسا برود. در این هفته موضوع جلب اعتماد مردمی که قصد خدمت به ایشان و جذبشان به سوی مسیح را داریم، مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

*درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۳ سپتامبر آماده شوید.

جلب اعتماد

عیسی از طریق خیرخواهی، ابراز همدردی و بر طرف نمودن نیازهای ایشان، "اعتماد آنان را جلب نمود." اعتماد در زبان لاتین از واژه‌های con به معنی "با" و fides به معنی "ایمان" تشکیل شده است. در سرتاسر کتاب مقدس چندین واژه بکار برده شده تا معنی کلمه ایمان را واضح و آشکار نمایند.

در زبان عبری ریشه اصلی برای "ایمان" amn است که از آن واژه آمین اقتباس میشود. ایده اصلی پایداری، دوام و اعتبار است. این اندیشه مفهومی از استحکام و استواری را القا میکند که موجب آن، فرد میتواند اطمینان و باور داشته باشد. در چارچوب ایمان رستگار کننده توسط خدا، این مقوله اغلب بعنوان "ایمان" ترجمه میشود و در شکلی دیگر به معنی "حقیقت" است. در محتوای تمثیل مسیح از باب جلب اعتماد مردم، استنباط این است که ایمان، نوعی اعتماد است که با مشاهده تعهد محکم و تزلزل ناپذیر حاصل میشود که در مورد عیسی از طریق معاشرت، همدردی و خدمت به مردم بوجود آمد.

آیات ذیل که همه آنها یک واژه از ریشه amn دارند، را بخوانید (پیدایش باب ۱۵ آیه ۶؛ اعداد باب ۱۴ آیه ۱۱؛ اشعیا باب ۷ آیه ۹؛ عبرانیان باب ۲ آیه ۴). این آیات چگونه در متن بکار برده شده است و چطور ایده اعتماد و اطمینان را منتقل میکند؟

در نسخه یونانی عهد جدید ریشه کلمه که برای تفهیم واژه amn عبری استفاده شده است (ایمان، باور) "pistis" است. این واژه یونانی برای ایمان حاکی از باور، اطمینان، یقین مطلق، اعتبار و تضمین میباشد. در زمینه مثال مسیح درباره جلب اعتماد مردم، ماحصل آنچه که از آن استنباط میشود یقین مطلق، تضمین، اطمینان و باور در پاسخ به تعهد فداکارانه به معاشرت، همدردی و خدمت خواهد بود.

توجه به این نکته اهمیت دارد که در کلام هر کجا که صفت "اطمینان و اعتماد" به انسانها نسبت و ارجاع داده شده است - مثلاً در اعتماد و یا اطمینان به یک فرد - اغلب می تواند دارای بار و استنباطی منفی باشد (میکا باب ۷ آیه ۵ و مزامیر باب ۱۱۸ آیه ۹ را ببینید). هر زمان که این "اعتماد" به خدا نسبت داده شده است، مثبت است. در استفاده و درک این واژه باید دقت و احتیاط کرد. ما به عنوان پیروان عیسی فراخوانده شده ایم تا برای معاشرت، ابراز همدردی و خدمت برای اجابت نیازهای مردم از او الگو و سرمشق بگیریم. با این حال کسانی که ایشان را خدمت می کنیم اعتماد خود را بما ابراز میدارند و ما باید آنها را به عیسی و کاری که برای آنها انجام داده است رهنمون سازیم.

اگر کسی از شما بپرسد، "ایمان واقعی به خدا چگونه است؟" چه پاسخی خواهید داد و چرا؟ پاسخ های خود را در روز سبت در کلاس مطرح کنید.

دوشنبه

۲۹ اوت

تعادل محتاطانه

کلیسای ادونتیستهای روز هفتم در یک کشور آفریقایی به سرعت در حال رشد است. رمز موفقیت در چیست؟ رهبران کلیسا عنوان کرده اند که ارتباط قوی میان این رشد و خدمت فداکارانه و بی قید و شرط اعضای کلیسا به مردم جامعه در سراسر کشور وجود دارد. اعتماد گسترده به کلیسای ادونتیستهای روز هفتم مورد توجه رئیس جمهور آن کشور قرار گرفت. او در یک تجمع بزرگ محلی ادونتیست برای همبستگی و حمایت از خدمات آنان شرکت نمود و شخصا از اعضای کلیسای ادونتیستهای روز هفتم برای خدماتشان تشکر نمود.

در عین حال به عنوان نمایندگان مسیح لازم است که در مسیر درست و ثواب گام برداریم. ما نیز مانند عیسی باید اعتماد و اطمینان مردم را جلب کنیم. اما اعتماد و اطمینان آنها به ما باید به سوی عیسی معطوف شود. ما صرفا یک کانال و عامل ارتباطی هستیم. آنها جلوه ای از مسیح را در ما می بینند - فداکاری، محبت، غمخواری و خودانکاری برای خیریت دیگران - و آنگاه به سمت ما جذب می شوند. اما مانند همیشه، اگر با دقت زیاد به ما نگاه کنند، از آن جایی که همه گناهکاریم ممکن است همه آنچه را در ما که می بینند، نپسندند. از این رو، ما باید همیشه آنها را به سمت عیسی معطوف کنیم، کسی که تنها در او می توانند اطمینان کامل حاصل کنند. زیرا اعتماد به ما (که تحت گناه ناقص هستیم) دیر یا زود ممکن است آنان را نومید کند..

اول قرنثیان باب ۳ آیات ۱ تا ۹ و باب ۵ آیه ۱ را بخوانید. پولس در کلیسا با چه چیزی سر و کار دارد؟ اگر این مردم دیگران را به کلیسایشان دعوت می کردند و بازدید کنندگان سخنان پولس را می شنیدند، چه نوع شهادتی حاصل می شد؟

هیچ کس بی عیب و نقص نیست و کلیسا نیز که با جمعی از ما تشکیل شده نیز نمیتواند کامل و بی عیب باشد و با این حال باید در پی خدمت برای رفع نیازهای حاجتمندان باشیم. در عین حال باید به گونه ای رفتار کنیم تا حدی که

دیگران بتوانند روی ما حساب کرده و به ما اعتماد کنند. و چنانچه همچون عیسی بی ریا و مشتاقانه به مردم توجه کنیم، می توانیم از عهده این کار بر بیاییم. در واقع شکی نیست که بسیاری از اختلافات و مشکلات درون یک کلیسا به سرعت از بین می روند، در صورتی که اعضا تنها بر خدمت به نیازهای اجتماع و آشکار نمودن محبت مسیح به آنها توجه و تمرکز داشته باشند..

اگر بازدید کنندگان شروع به شرکت منظم در مراسم کلیسای شما بکنند، چه چیزی خواهند دید و این چه نوع شهادتی برای ایشان ارائه خواهد نمود؟

سه شبهه

۳۰ اوت

سرمایه اجتماعی

”نیکنامی از ثروت هنگفت بهتر است و محبوبیت از طلا و نقره“ (امثال سلیمان باب ۲۲ آیه ۱). مفهومی که در اینجا بیان شده است چگونه به شهادت و جذب مردم به کلیسا مرتبط میشود؟

سرمایه اجتماعی چیست؟ وقتی شما در حساب بانکی سرمایه گزاری می کنید، با بهره ای که میگیرید پول شما زیاد می شود. سرمایه اجتماعی شامل روابط مثبت و موثری است که درست مانند پول درون بانک با ارزش هستند. هنگامی که با رهبران اجتماع به تفاهم متقابل دست می یابید و از ایشان نیازهای جامعه را می پرسید و از آنها در برطرف نمودن این نیازها مصلحت میجوئید و سپس وارد عمل میشوید، در اصل با آنها روابطی ایجاد می کنید. این سرمایه اجتماعی است. هر تجربه مثبتی با آنها مانند یک سرمایه گزاری در روابط است. سرمایه اجتماعی شما رو به رشد میرود و ارزش شما در نگاه آنها بیشتر می شود.

کتابچه راهنمای کلیسا به ما یادآوری می کند که ادونتیست های روز هفتم باید به عنوان شهروندان برجسته شناخته بشوند... در کار کردن برای خیریت رساندن به عموم. ما باید با خدمات و امکانات خود تا حد امکان حمایت کنیم و با ایمان استوار و تلاش مستمر، برای نظم و بهبود وضعیت اجتماع تلاش نموده و موضعی انعطاف ناپذیر برای حق و عدالت در امور مدنی حفظ نماییم که این امر معیار زندگی مسیحی است. صفحات ۱۳۷، ۱۳۸.

علاوه بر رسالتی که عیسی بر روی زمین داشت، کلام خدا مثال های دیگری دارد از اینکه چه واقع شد زمانی که قوم خدا سرمایه اجتماعی کسب نمود.. آیات زیر را بخوانید و نتیجه روابط مثبتی که این شخصیت های کتاب مقدس با بیگانگان تجربه کردند را توصیف کنید:

اعمال رسولان باب ۷ آیات ۹ و ۱۰

پیدایش باب ۴۱ آیات ۳۸ تا ۴۵

دانیال باب ۲ آیات ۴۶ تا ۴۹

باب ۶ آیات ۱ تا ۳

البته ممکن است در اینجا از آن داستانهای مهیج وحیرت انگیز نداشته باشیم. اما نکته مهم در اینجا نیست. این مردان شخصیت مقتدری از خود نشان دادند که باعث شد تا اطرافیان تحت تاثیر قرار بگیرند. الن جی. وایت در کتاب مشایخ و انبیاء (صفحات ۲۱۷، ۲۱۸، ۲۲۱) و کتاب انبیاء و پادشاهان (صفحه ۶۲۸) بیان می کند که خصایل ذیل در این مردان خداپرست، باعث توجه خداشناسان اطراف آنان گردید: اعتدال، وفاداری، حکمت، قضاوت درست، توانایی ها، عزت شرافتمندانه و امانتداری در کمال.

۳۱ اوت

چهارشنبه

ارزش سرمایه اجتماعی

کلیساها گروه های داوطلب بزرگی هستند که با بودجه های محدودی فعالیت می کنند. سرمایه اجتماعی مجال و فرصتی خواهد بود تاکلیسای شما بتواند به اهداف مهمی دست یابد. رسم قدیمی در برخی از کشورها که کشاورزان به یکدیگر در کارها و برداشت محصول کمک می کنند، مثالی از سرمایه اجتماعی است. یعنی، اگر چه ما باید به هر موقعیت به صورت مجزا بنگریم، هنگامی که ممکن و عملی است، می توانیم با دیگران به منظور رسیدن به اهدافمان همکاری کنیم.

آیات ۱ تا ۹ باب ۲ نحمیا را بخوانید. نتیجه اطمینان الهام شده از آسمان که پادشاه اردشیر به نحمیا داشت، چه بود؟

”نحمیا از امکانات برخوردار نبود و از کسانی که قادر به بخشیدن بودند، درخواست نمود. و خداوند همچنان مایل است تا قلوب افرادی را که متاع و دارائیهای او را در تملک خود دارند تحت

تأثیر قرار دهد که آنها را برای امور حقیقت صرف کنند. اهدا کنندگان ممکن است به مسیح ایمان نداشته باشند و با کلام او آشنا نباشند؛ اما هدایای آنها نباید رد بشود.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Prophets and Kings*, p. 634.

چقدر شگفت انگیز است که در این مورد خدا قلب بی دینان را تحت تأثیر قرار میدهد تا به پیشرفت کار خود کمک کند. این موضوع باید درس مهمی بماند. ما باید تا حد امکان تمایل داشته باشیم که با دیگران کار کنیم تا هدف مسیح به پیش برود حتی اگر آنها با ما هم ایمان نباشند و یا اصلاً ایمانی نداشته باشند. اما مطمئناً ما باید همیشه مراقب هر گونه وصلت با دیگران باشیم. ما باید با دقت و با دعا با افرادی که کمک و مساعدت آنان برای خیریت اجتماع موثر است، همکاری نماییم. اغلب اوقات دولت ها یا حتی حرفه های خصوصی یا افرادی که تحت تأثیر کار بشر دوستانه ما قرار گرفته اند، از حمایت های خود دریغ نخواهند نمود. این حمایت نباید به طور خودکار پذیرفته یا رد بشود. در عوض، پیش از آنکه تصمیم گرفته شود باید با دعا و مشاوره و صرف وقت مورد به مورد تحت بررسی قرار گیرد.

با چه روشهایی می توانید در جامعه خود کمی سرمایه اجتماعی بوجود آورید که بتواند در آینده بهره مثبتی نه برای شما بلکه برای دیگران به همراه داشته باشد؟

۱ سپتامبر

پنجشنبه

منفعت برای همه مردم

جای پرسش نیست که همه ما مردم با انوار هدایت الهی از طرف خداوند برکت داده شده ایم. این نور فقط الهیات شناسی نیست همچون درک صلیب، حرم مطهر، وضعیت مرگ، سبت و جدال عظیم که به خودی خود برکت های بزرگی هستند. هنگامی که ما درباره نور داده شده در زمینه سلامتی و شفا می اندیشیم، بدون شک چیزهای زیادی برای ارائه به اطرافیانمان داریم.

در واقع، پیام سلامتی می تواند وسیله ارتباطی قدرتمندی باشد که به ما در جذب اجتماع اطرافیان کمک کند. گذشته از هر چیز، حتی کسانی که ممکن است (دست کم در ابتدا) هیچ علاقه ای به باورهای ما نداشته باشند، به سلامتی اهمیت می دهند. این موقعیتی ویژه برای ما در به اشتراک گذاری آنچه می باشد که به ما عطا شده است. همان طور که پیش از این دیده ایم، عیسی فرمود: “و به هر کسی که عطا زیاده شود، از وی مطالبه زیادتر گردد و نزد هر که امانت بیشتر نهند، از او بازخواست زیادتر خواهند کرد” (لوقا باب ۱۲ آیه ۴۸). و شکی نیست که: به ما چیزهای بسیاری داده شده است.

آیات ۱ تا ۹ باب ۴ تثبیه را بخوانید. خداوند در آن زمان به قومش چه می گوید و به چه روش هایی، اصل بیان شده در اینجا در مورد ما کاربرد دارد، مشتمل بر اینکه مسلمانست به احکامی که خدا مقرر فرموده فرمانبردار باشند؟

چند سال پیش جماعتی از ادونتیستهای روز هفتم به این پرسش می اندیشید: آیا جامعه ما در صورت ناپدید شدن ناگهانی شبانه مجمع ما، دلتنگ ما خواهد شد؟ پاسخ آسان بود. خیر کسی دلتنگ آنها نخواهد شد. اجتماع آنها هیچ اطمینانی به ایشان نداشت. آنها که پاسخ را دوست نداشتند، تصمیم گرفتند بجای دیوار به پلسازی کنند. با هوشیاری از اینکه حقیقتی را که میداندند پایمال نکنند آنها با سازمانهایی که هم اکنون کار خدا را پیش میبردند همکاری کردند. آنها همکاری خود را با این سازمان ها به طور مستمر ادامه دادند، نه فقط برای یک پروژه بلکه برای برقراری برنامه ای مداوم که برای اجتماع بسیار مفید بود. بی تردید: بزودی دیدگاه ها و نوع برخورد نسبت به کلیسا تغییر کرد.

آیات ۴۲ تا ۴۷ باب ۲ اعمال رسولان را بخوانید. در آنجا در کلیسای اولیه چه ارتباطی میان ”نزد تمامی خلق عزیز میگرددیند“ و رشد کلیسا، وجود داشت (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۷)؟ ارزش هایی که در این آیه اشاره شده است را با ارزش های کلیسای خود مقایسه نمایید.

۲ سپتامبر

جمعه

تفکری فراتر:

مرقس باب ۵ آیات ۱۸ تا ۲۰؛ لوقا باب ۸ آیات ۳۸ و ۳۹؛ اعمال رسولان باب ۵ آیات ۱۲ تا ۱۶ را بخوانید. بخشهای ذیل از تالیفات الن جی وایت را مطالعه کنید: الگوی ما صفحات ۱۷-۲۸ از کتاب خدمات کلیسایی بهبود و شفا؛ فیض ادب و تواضع صفحات ۲۳۶-۲۴۰ از پیامهای انتخابی جلد سوم (خصوصا صفحات ۲۳۸، ۲۳۹؛ برکت فرزندان صفحات ۵۱۱-۵۱۷ از کتاب آرزوی اعصار؛ رهایی مظلوم صفحه ۲۴۲ از کتاب زندگی امروز من). بدون شک راه های متعددی وجود دارند که کلیسای شما می تواند بواسطه آنها با سایر کلیساها و سازمان ها برای خیریت به اجتماع همکاری نماید. برای کلیسای محلی بسیار مهم است که نیازهای اجتماع را بشناسد و سپس تا حد امکان برای برطرف نمودن آنها با دیگران همکاری کند. چه راه بهتری برای بوجود آوردن اطمینان میان اجتماع و حتی با سایر کلیساها وجود دارد؟ وقتی اعتماد و اطمینان متقابل میان کلیسای شما و اجتماع مورد هدف بوجود

می آید، زمینه برای آنها به منظور پیروی از عیسی بوجود می آید زیرا این امر بی ثمر نبوده و نخواهد بود. الن جی. وایت کتاب خدمات کلیسایی بهبود و شفا صفحه ۱۴۴. تنها خدا می داند که چند نفر از طریق عمل ساده بدنبال انسان ها گشتن و عمل خیر و نیکوکاری به نیازمندان بسوی خدا جذب شده اند و خواهند شد.

سوالاتی برای بحث

۱. چگونه ایده ساختن روابط خوب و داشتن نامی نیکو در اجتماع را با هشدار عیسی در متی باب ۱۰ آیه ۲۲ تطبیق می دهیم که میگوید: همه بخاطر من از شما متنفر خواهند شد. ولی از میان شما کسانی نجات خواهند یافت که تا به آخر زحمات را تحمل کنند؟ ما چگونه از پس آنچه که مخالفت شدید به نظر می رسد، برمی آییم؟

۲. در کلاس پاسخ خود را به این پرسش به بحث بگذارید: ایمان حقیقی چگونه است؟ یعنی اگر ما حقیقتاً ایمان رستگار کننده در عیسی داریم، چه تفاوتی میان ما و کسانی که این ایمان را ندارند وجود خواهد داشت.

۳. موضوع دریافت هدایا از سوی دیگران که ایمانی متفاوت نسبت به ما دارند، چیزی است که باید با دقت به آن بیندیشیم. همان طور که در مطالعه روز چهارشنبه دیدیم، الن جی. وایت درباره دریافت هدایا از کسانی که حتی به عیسی ایمان نداشتند، به خوبی صحبت می کرد. اگر چه در کتاب خدمت شفا، او به شدت مخالف کلیساهایی بود که از تجار مشروبات الکلی پول می گرفتند، سخن گفته است. او گفت که پول این مردم با خون لکه دار شده است. در آن لعنت وجود دارد. ما چگونه می توانیم در زمینه اینکه از چه کسی هدایا را دریافت کنیم و یا در کل همکاری داشته باشیم حتی در یک عمل خیر، خوب و بد را از هم تشخیص بدهیم؟

عیسی ایشانرا فرمود، “مرا متابعت کنید”

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۵ و ۱۶؛ لوقا باب ۹ آیه ۲؛ مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷؛ لوقا باب ۱۹ آیات ۱ تا ۱۰؛ اعمال رسولان باب ۲۶ آیات ۱۱ تا ۲۷؛ مکاشفه یوحنا باب ۳ آیه ۲۰.

آیه حفظی: “اما آنها (گوسفندان) به دنبال غریبه نمیروند بلکه از او میگریزند زیرا صدای غریبه ها را نمیشناسند” (یوحنا باب ۱۰ آیه ۵).

در سال ۳۶۲ پس از میلاد، جولیان امپراتور رم، هیاهویی تبلیغاتی برای احیای بت پرستی ترتیب داد. مسیحیت در حال فتح امپراطوری رم بود و جولیان و رهبران بت پرست نگران بودند. رایزنی جولیان به یک کاهن بت پرست عالی مقام، حاکی از ابراز نگرانی او بود و نشانه ای است از دلیل رشد سریع مسیحیت که میگوید: “من فکر میکنم وقتی کاهنان بت پرست نسبت به فقرای بی توجهی و غفلت کردند، جلیلیهای بدکیش [مسیحیان] این را دیدند و خود را وقف خیرخواهی کردند... [آنها] نه تنها بی بضاعتان خود بلکه از فقرای ما نیز حمایت میکنند، همه میتوانند ببینند از طرف ما به مردم مساعدت نمیشود” – بر گرفته از

Rodney Stark, *Cities of God* (San Francisco: HarperCollins Publishers, 2006), p. 31

رومیان پس از مرگ رهبر مسیحیان، عیسی مسیح، به این امید داشتند که مسیحیت رنگ ببازد. در عوض، تعداد بی سابقه ای از شهروندان رومی از عیسی پیروی میکردند. آنها این “مشکل” را چگونه توصیف میکردند؟ پیروان عیسی، محبت او را از طریق بر طرف نمودن نیازهای اساسی مردم اطرافشان نشان میدادند. این کاری است که عیسی زمانی که اینجا بود، انجام داد و این کاری است که پیروانش نیز باید انجام دهند.

پس جای تعجب نیست که چرا بسیاری از مردم به دعوت عیسی لبیک گفته و از وی پیروی نمودند.

*درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۰ سپتامبر آماده شوید.

آنها صدای او را میشناسند

یوحنا باب ۱۰ آیات ۱ تا ۵ و ۱۶ را بخوانید. این آیات چگونه اهمیت ما را به عنوان نمایندگان عیسی به تصویر میکشند که به منظور هدایت اجتماع بسوی عیسی باید رابطهای مثبت و محبت آمیز با مردم داشته باشیم؟ چگونه میتوانیم به آنها در شناخت صدای عیسی کمک کنیم؟

زمزمه یک دوست در جذب مردم به عیسی از فریاد یک غریبه تاثیرگذارتر است. وقتی دوستهایی پیدا میکنیم که به ما اعتماد میکنند، شبان خوب (یوحنا باب ۱۰ آیات ۱۱ و ۱۴) میتواند از طریق ما به آنان کمک کند که این مردم صدای او را شنیده، شناخته و از او پیروی کنند. بی شک پیش از کمک به دیگران، ابتدا خود باید صدای عیسی را بشناسیم. ما به بصیرت الهی برای تشخیص شیطان حيله گر و صدای عیسی نیاز داریم. در حقیقت، هرگز نباید این واقعیت را از خاطر دور کرد که در این جدال عظیم دشمنی داریم که در خفا از ایجاد رابطه بین مردم و عیسی نجات دهنده شدیداً در تلاش و تقلا بسر میرود. با این حال، ما میتوانیم در کمک به شناساندن صدای عیسی به مردم، کانالهای ارتباطی قدرتمندی باشیم. او از طریق طبیعت (حتی با وجود ویرانی هایی که گناه در آن بار آورده) و اعمالی که مشیت الهی در شرایطی مقدر میسازد و تأثیر روح القدس و بواسطه مردم خداپرست و از طریق کلام با ما سخن میگوید (برگرفته شده از کتاب گامهایی بسوی مسیح نوشته الن جی وایت صفحات ۸۵ تا ۹۱ از متن اصلی). هنگامی که ما خود صدای او را شناخته و از آن صدا تبعیت کنیم، آنگاه میتوانیم دیگران را نیز راهنمایی کنیم. همانطور که قبلاً عیسی ذکر کرده بود: ما نمیخواهیم نابینایی باشیم که نابینای دیگر را راهنمایی میکند (متی باب ۱۵ آیه ۱۴ را ببینید). چرا عیسی میتواندست با چنین قدرت متقاعد کنندهای مردم را بسوی خود جذب کند؟ او الگوی فداکاری و از خود گذشتگی بود به همین دلیل دست رد به سینه او زدن دشوار است. وقتی ما عضوی از بدن او هستیم خودخواهی را کنار گذاشته و خوی خدمتگزاری به خود گرفته و اجازه دهیم تا او در وجود ما ساکن شود، آنگاه دیگران با فراخوان عیسی از طریق ما جذب میشوند. ما به عنوان نمایندگان شبان نیکو باید وقتی از مردم دعوت میکنیم که از او پیروی کنند، باید متجلی صفات او در رسالت وی باشیم. کلام موثق به همراه خدمت خالصانه و اصیل که منعکس کننده محبت فداکارانه مسیح است، گوشهای کسانی که به ایشان خدمت میکنیم را باز میکند و موانع میان جامعه و کلیسا را از میان بر میدارد.

طریقه و اسلوب های محکمی که میتوانید از طریق آن به دیگران در شنیدن صدای شبان کمک کنید، کدامند؟

باید جستجو کنیم

لوقا باب ۱۹ آیه ۱۰، مرقس باب ۱ آیه ۱۷، لوقا باب ۹ آیه ۲ و مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیات ۶ و ۷ را بخوانید. نقاط مشترک کلیدی آیات بالا چیست؟ آیا بدین معنی است که آیات فوق به ما میگویند که چه کاری باید انجام بدهیم؟

جامعه ادوتیستهای روز هفتم برای سالها دعا میکرد، "خداوند، مردم اجتماع ما را به کلیسایمان و بسوی خودت جذب بفرما." - چنانکه گویی کلیسای ما یک آهنربای بزرگ است که به طور جادویی انسانها را جذب میکند. آری، گاهی اوقات مردم بدون تلاش مشهودی از طرف ما، در جستجوی خدا وارد کلیساهای ما میشوند. اما اگر سالها بگذرد و هیچ کس از اجتماع قدم داخل نگذارد، کلیسایتان باید چه کاری انجام دهد؟ اگر شما صرفاً بر روی دعا کردن برای آمدن مردم تمرکز کنید، از شیوه مسیح برای جذب انسانها استفاده نمیکنید. او با مردم معاشرت مینمود، ارتباط برقرار میکرد و بدنبال مردمی میگشت که نجاتشان بدهد. "ما نباید منتظر بمانیم که انسانها به سوی ما بیایند؛ ما باید در هر کجا که هستند، به جستجویشان برویم.... عده بسیاری وجود دارند که هرگز به مژده انجیل پی نخواهند برد مگر آنکه این مژده به ایشان رسانده شود." - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, p. 229

استعارات و تشبیهات مختلفی ایده جستجو و طلب کردن را به تصویر میکشند:

- ۱- شبانی که ۹۹ گوسفند در گله را که رها میکند تا بدنبال یک گوسفندی برود که گم شده است (متی باب ۱۸ آیات ۱۰ تا ۱۴ را ببینید). قصد عیسی از این داستان اشاره به پرورش و مراقبت از "کهتران" در برابر با معصیت است. "کهتران" میتوانند در واقع بچه ها یا مسیحیانی باشند که هنوز رشد نیافته اند. اگر آنها در جهان سرگردان و گمگشته شوند، ما باید مانند عیسی بدنبال آنها بگردیم و با محبت آنها را نزد او برگردانیم. هدف در اینجا همان است که در آیات بالا ذکر گردیده است: ما باید پر انرژی و فعال در جستجوی گمشدگان باشیم. لازم است برای جذب آنها تلاش کنیم. هر چند، در مواردی، این اتفاق میافتد که فردی از آن سوی خیابان میآید و میگوید، "به من درباره خدا، نجات و حقیقت آموزش بده،" که معمولاً طبیعی نیست، اینطور نیست؟

۲- "شیوه مسیح" در جذب گمشدگان "بیحاصل نبوده و نخواهد بود." - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 144.

اما با این وجود، آیا ما تنها بر "میوه هایی که در شاخه های پائینی درخت" آویزان بوده و بسادگی در دسترس هستند تمرکز نداریم؟ مردمی که هم اکنون مسیحی هستند و در جهان

بینی مسیحیت با ما اشتراک نظر دارند همچون مسیحیان فرقه های دیگر. ما درباره دستیابی به ”میوه هایی که دسترسی به آنها دشوار است“ - مردم دنیوی، ملحدان، مسلمانان، یهودیان، هندوها، بوداییها و غیره - چه کاری انجام میدهیم؟ از نظر تاریخی مردم با جهانبینی مسیحی، مکتب ادونتیست را مناسب می یابند، اما ما باید در معرفی عیسی به گروههای ایمانداری که جهانبینی متفاوتی دارند، بیشتر تلاش کنیم.

سه شنبه

۶ سپتامبر

پل

گاهی اوقات کلیسا برنامه های خدمات اجتماعی برای جذب مردم در زمینه سلامتی، خانواده، تنظیم بودجه شخصی، مدیریت حل اختلاف و غیره خواهد داشت و این سوال ممکن است پیش آید که: پل ارتباطی که بتوان از طریق آن مردم را به مرحله ”از من پیروی کنید“ بیاورد، کدام است؟ ما به جای آن باید برسیم که آن پل ارتباطی چه کسی است؟ پاسخ این است که شما آن پل ارتباطی هستید! ”انجیل قاطعانه اثبات میکند که یک مسیحی فردی با محبت و دوست داشتنی است.“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 470.

کلیساهای موفق آنهایی هستند که میهمانان و بازدید کنندگان مشتاق دانایی را در برنامه ها و مناسبتها به آغوش جان پذیرا بوده و این توفیق به میمنت و برکت وجود اعضایی است که واقعاً خدا را دوست دارند و اشتیاق دارند که در مودت و دوستی رشدی پایدار داشته باشند.

در آن روی دیگر سکه، اعضای کلیسایی که در برخورد با بازدید کنندگان بی توجهی و یا حتی سستی میکنند، میتوانند تأثیر منفی بسیار زیادی بر فعالیتهای کلیسا در صید جانها داشته باشند. ”خداوند اینک برای آوردن جانها به سوی حقیقت کاری نمیکند، به این خاطر که دسته ای از اعضای کلیسا که هرگز قلبا متبدل نگردیده اند و یا اینکه که سابقا متبدل گردیده ولی بعدا به راه خطاکاران رفته اند. این اعضای نا مقدس و بدعهد چه تأثیری بر نوایمانها خواهند داشت؟ آیا تأثیری بر پیام خدا که قومش باید انتقال دهند، خواهند داشت؟“ - الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 371.

لوقا باب ۱۹ آیات ۱ تا ۱۰ را بخوانید. چرا زَگی (زَگّا تلفظ کنید) لازم دید که از درخت بالا رفته و نگاهی اجمالی به عیسی بیندازد؟ پندهای روحانی که باید از این داستان بیاموزیم چیست؟

تصور کنید چه اتفاقی می افتاد اگر مسدود کنندگان راه دسترسی به عیسی، به علاقه شدید زَگی برای نزدیک شدن به عیسی توجه میکردند و این ”گناهکار“ را با محبت به نزد مُنجی میبردند.. آن

دسته از ما که جزئی از جمعیت اطراف عیسی هستیم باید بسیار "تحت تأثیر" محبت او برای بشر گناهکار و در حال تقلا قرار گرفته و مسیحیانی شده باشیم که آن تأثیر نیکو را به دیگران "منتقل" کنیم. این تأثیر نیکو در شعر فارسی ذیل زیبایی بیان شده است: گلی خوشبوی در حمام روزی؛ رسید از دست محبوبی به دستم؛ بدو گفتم که مُشکی یا عَیْری؟؛ که از بوی دلآویز تو مَستم؛ بگفتا من گلی ناچیز بودم؛ زمانی در کنار گل نشستم؛ کمال همنشین در من اثر کرد؛ و گر نه من همان خاکم که هستم. (سعدی شیرازی - این قطعه بمنظور آب و رنگ دادن به متن توسط ویرایشگر اضافه گردید) اگر ما عمیقاً از محبت و فیض خدا نسبت به گناهکارانی همچون خود آگاه باشیم، آنگاه با عشق و شوق به دنبال افراد خارج از جمعیتی خواهیم گشت که در معنویت از قامت کوتاهی برخوردارند و غم خوارانه آنها را به سوی مسیح راهنمایی خواهیم نمود.

شما در برابر چهره های جدید در کلیسایان چگونه برخورد میکنید؟ آیا با تلاش بی شائبه خود عزم در برقراری ارتباط و مصاحبت با آنان دارید؟ یا این افراد را نا دیده میگیرید و با خود می اندیشید که فرد دیگری میتواند به ایشان خدمت کند؟ چه جوابی در آینه کردار خود خواهید داشت و چه تغییری در شما باید صورت پذیرد؟

۷ سپتامبر

چهارشنبه

دعوت

عیسی و حواریونش مردم را شفا میدادند و سپس ذهن ایشان را به موضوعات ابدی معطوف می کردند. (از کتاب خدمات کلیسایی در باره بهبود و شفا). مارک فینلی Mark Finley که یک مُبَلِّغ مسیحی است بما یادآوری میکند که معرفی نکردن خدا به مردم عملی غیر روحانی است. شیوه عیسی در بشارت، رسیدگی به بزرگترین نیازهای مردم بود. این کار خدمت پزشکی است. مسیح تنها از شفای جسمی آنها و بی توجهی به چیزهای دیگر راضی نمیشد. هدف، نائل شدن به حیات ابدی از طریق عیسی است. فعالیت و خدمت پزشکی بمنظور دعوت برای پیروی از مسیح ممکن است از دوستان و آشنایان شروع نشود، اما باید در نهایت به آن مرحله برسد. از روی محبت و عطوفت خویش به مردم، مشتاق به ارائه "همه چیزهایی" هستیم که عیسی ارزانی میدارد.. اما ممکن است بگویید، "من بخش اول شیوه خدمت عیسی را انجام خواهم داد، اما بخش دعوت به 'از من پیروی کنید' را انجام نمیدهم. ممکن است بگوئید این عطیه خدمتی من نیست." اگر شما بخش اول را انجام دهید، ممکن است بطور ناخودآگاه عیسی را به مشارکت بگذارید - و این کار چه بسا طبیعی و آسانتر خواهد بود زیرا شما عمل آماده سازی بستر برای کشت بذر را در بستر قلبهای ایشان انجام داده اید.

در حین خدمت به مردم و آشنا شدن با ایشان، با هوشیاری در صدد استفاده از زمانهایی باشید تا درباره ایمان خود و ارزش و مفهومی که خداوند برایتان دارد، صحبت کنید. بدنبال موقعیتهایی باشید که موضوعهای روحانی را پیش بکشید. از دوستان جدیدتان درباره خانواده، مشغولیات و مذهبشان جویا شوید تا راه را برای در میان گذاشتن شهادتهای شخصیتان بگشاید. (توصیه ویرایشگر متن: این روش ممکن است در باره همه فرهنگ ها کاربرد نداشته بلکه ایجاد سوءتفاهم نماید. در فرهنگ غرب در اولین آشنایی افراد بصورت باز و آشکار در باره خود سخن می آورند و از فرد مقابل هم چنین انتظاری دارند ولی در فرهنگهای شرقی بخصوص در خاور میانه که از فرهنگ محافظه کار و سنتی برخوردار است، ممکن است آشنایی و دوستی مرحله به مرحله باشد که مستلزم صرف زمان و ایجاد اعتماد است). در حقیقت، شهادتهای فردی میتوانند قدرتمندترین روش برای تصدیق و تأیید ایمان و شهادت به خداوند باشند زیرا از تهدید کمتری برخوردارند. شما آشکارا موعظه نمیکنید؛ در واقع یک داستان را بیان میکنید و همه ما باید داستانی شخصی درباره آنچه که عیسی در زندگیما انجام داده است، داشته باشیم.

اعمال رسولان باب ۲۶ آیات ۱۱ تا ۲۷ که در آنها پولس رسول شهادت شخصی خود را برای اغریپاس پادشاه بازگو میکند بخوانید. از این آیات منظور شهادت دادن درباره عیسی به دیگران، چه میآموزیم؟

به مرحله های مختلف توجه کنید. پولس درباره وضعیت پیشین خود قبل از آشنایی با خداوند سخن میمان آورد. سپس در خصوص تجربه واقعی تحول ایمانی خود شهادت داد. و سپس از آنچه که بعد از آن، خداوند در زندگی وی بانجام رسانیده بود تشریح کرد. آنگاه درخواست خود را مطرح نمود.

اگر چه ممکن است داستانهای ما همچون داستان پولس مهیج نباشد، شرح داستان زندگی شما با عیسی چگونه است و چگونه میتوانید بفهمید که زمان برای شهادت دادن مناسب است تا آن را با دیگران در میان بگذارید؟

۸ سپتامبر

پنجشنبه

بجوید و خواهید یافت

مکاشفه یوحنا باب ۳ آیه ۲۰، متی باب ۷ آیات ۷ و ۸ و یوحنا باب ۱ آیه ۱۲ را بخوانید. این آیات چگونه با هم مرتبط هستند و به ما درباره مفهوم جستجو کردن و یافتن خداوند، چه میگویند؟

این آیات در مجموع نشان میدهند که مردم باید بطلبند و جستجو کنند و برای آمدن عیسی به زندگی خود استقبال کنند. در عین حال، آیه ۲۰ باب ۳ مکاشفه یوحنا، عیسی را به عنوان فردی به تصویر میکشد که پشت در ایستاده است و در را میکوبد تا کسی در را باز کند و او را به داخل راه بدهد. این ایدهها متناقض نیستند. خداوند از طریق نیروی روح القدس بر قلبهای مردم کار میکند و آنها را به سوی خود جذب مینماید، حتی اگر مردم لزوماً از اتفاقی که در شرف وقوع است ناآگاه باشند. آنها اغلب در جستجوی چیزی هستند که زندگی به تنهایی ارائه نمیدهد. چه امتیازی از این بهتر که در آنجا حاضر بوده تا آنها را در مسیر درست هدایت کرده و به ایشان کمک کنیم که آنچه را که به دنبال آن هستند بهتر درک کنند.

واقعیت این است که عیسی از طریق شما میتواند بر "درب" زندگی مردم جامعه اطرافتان بکوبد و هر کس که با اراده خود "درب را باز کند" و او را بپذیرد، برکتی که با او می آید را دریافت خواهد نمود (مکاشفه یوحنا باب ۳ آیه ۲۰، یوحنا باب ۱ آیه ۱۲). او همچنین از پیروان خود دعوت میکند که بر درب او را بکوبند، بخواهند و جستجو کنند و "عطایای نیکوی" ملکوت وی را دریافت نمایند (متی باب ۷ آیات ۷، ۸ و ۱۱).

وقتی روح القدس شما را تحت تأثیر قرار میدهد که فردی آماده "باز کردن درب" بروی مسیح است، از او بپرسید: "آیا مایلید با من دعا کنید تا عیسی مسیح را بپذیرید و عضوی از خانواده او بشوید؟" او میتواند دعای زیر را بکار برد: "خداوند عزیز عیسی، میدانم که گناهکارم و به آمرزش تو محتاجم. باور دارم که تو برای گناهان من مردی. میخواهم که از گناهانم روی برگردانم. اکنون از تو دعوت میکنم که به قلب و زندگی من بیایی. میخواهم به عنوان خداوند و نجات دهنده خود، به تو اطمینان کنم و از تو پیروی نمایم. به نام عیسی، آمین." ما برای تشخیص زمان مناسب، به بصیرت روحانی نیاز مندیم. درحالی که همواره بیم بیش از حد پشتکار بودن وجود دارد که در اینصورت صید ریمیده شده و از دست میرود، از طرف دیگر بیم عدم پشتکاری نیز میرود که باز هم صیدی در کار نخواهد بود. گاهی اوقات مردم نیاز دارند تا با حرکتی محکم و با محبت به جلو رانده شوند تا برای خداوند تصمیم بگیرند. آیا میتوان دانست چه کسی در مرز دو تصمیم در حال تلو تلو خوردن است؟ زندگی ابدی در مسیح یا از دست رفتن ابدی؟ مطمئناً مسئولیتی مقدس به عهده ما گذارده شده است.

۹ سپتامبر

جمعه

تفکری فراتر:

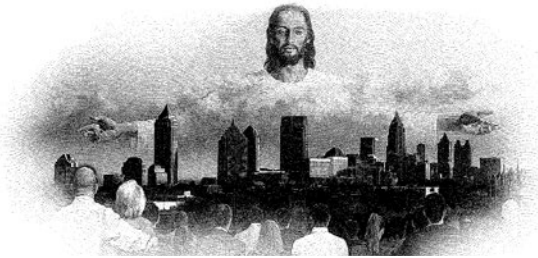
مزامیر باب ۷۷ آیه ۲۰؛ هوشع باب ۱۱ آیه ۴؛ دوم قرنثیان باب ۵ آیات ۱۱ تا ۲۱ را بخوانید. از تالیفات الن جی وایت "تعلیم و شفا" صفحات ۱۳۹-۱۴۶ و "کمک و مددکاری در زندگی روزانه" صفحات ۴۶۹-۴۷۰ از کتاب "خدمات کلیسایی بهبود و شفا" و "این مرد گنهکاران را میپذیرد" صفحات ۱۸۵ تا ۱۹۷ و "به شاهرها و کوره راهها بروید" صفحات ۲۲۸-۲۳۷ از کتاب "حکایت‌های پند آموز مسیح" را مطالعه کنید. (توجه: صفحات فوق مربوط به متن انگلیسی میباشد). مردی جوان که

خداوند را دوست داشت، میخواست تا در باره او به دیگران بگوید. او فردی فصیح در سخنوری و قدرتی با رهبری جذب کننده داشت و شاهی قدرتمند بود. مردم عاشق گوش سپردن به صحبت‌های او بودند. با این وجود مشکلی دائمی وجود داشت: او همیشه می‌تسید تا از مردم بخواهد که به عیسی متعهد بشوند. این سایر اعضای کلیسا را متعجب نمود، زیرا او از هر جانب برای کار خداوند جسور به نظر می‌رسید و مایل بود آزادانه از ایمانش سخن بگوید. در نهایت، وقتی از او دلیل آن پرسیده شد، او استدلال مطالعه درس روز چهارشنبه را که: "این کار عطیه او نیست" را اظهار داشت. او به بذر افشانی علاقمند بود؛ ولی درو کردن و برداشت محصول را به دیگران واگذار نکرد. اما پس از مدتی، او اعتراف نمود که بیشتر از هر چیزی می‌ترسد که دعوت او پذیرفته نشود. او همیشه خود را کوچکتر از آن میدید که شاهی برای خداوند باشد (که این فروتنی چیز خوبی است)، و در نتیجه می‌تسید که مردم پس از درخواست او با عیسی پیمان نبندند. دیگران در کلیسا برای او توضیح دادند که شهادت دادن درباره ما نیست، بلکه برای عیسی است. شهادت‌های ما هرگز در کمال و پُری نخواهند بود. اگرچه می‌توانیم با دعا و محبت آنها را به سوی عیسی معطوف کنیم، ولی نمی‌توانیم نقش روح القدس را ایفا کنیم. او که بتنهایی می‌تواند اعتقاد راسخ و تحول را در ما ایجاد کند. اما ما باید کانالهای بشری محبت مسیح برای دیگران باشیم.

سوالاتی برای بحث

۱. به فردی که از دعوت کردن دیگران برای ایمان آوردن به عیسی می‌هراسد، چه چیزی خواهید گفت؟
۲. در آیه ۹ باب ۱ انجیل یوحنا آمده است: "آن نور واقعی آمد تا به هر کس که به این دنیا می‌آید بتابد". این آیه چگونه ما را در درک اینکه خداوند در جستجوی این است که همه انسانها نجات یابند، کمک میکند؟
۳. کلیسای شما نسبت به بازدیدکنندگان تا چه حد دوستانه برخورد میکند؟ شما در زمینه برخورد با غریبه‌ها که وارد کلیسایتان میشوند، چه کارهای بهتری می‌توانید انجام دهید؟
۴. آخرین باری که یک نفر از خیابان اتفاقی وارد کلیسای شما شد، چه زمانی بود؟ کلیسا چگونه واکنش نشان داد؟
۵. در کلاس درباره داستانهای ایمان آوردن خود صحبت کنید. چگونه از آنها استفاده کرده‌اید یا می‌توانید بکنید تا شهادتی برای دیگران باشد؟

خدمات کلیسایی برای شهرها در آخر زمان

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱ تا ۲۸؛ خروج باب ۲ آیات ۲۳ تا ۲۵؛ متی باب ۱۳ آیات ۳ تا ۹، ۱۸ تا ۲۳؛ یوحنا باب ۱۵ آیات ۱۲ و ۱۳؛ دوم پطرس باب ۳ آیه ۹.

آیه حفظی: “برای سعادت و خوشبختی شهرهایی که من شما را به آنجا به اسارت فرستاده ام، بکوشید. برای آنها به نزد من دعا کنید، چون اگر آنها کامیاب باشند شما هم کامیاب خواهید بود.” (ارمیاء باب ۲۹ آیه ۷).

پیام سه فرشته انسان ها را فرا می خواند که مژده انجیل را به ”هر امت و قبیله و زبان و قوم“ (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۶) بشارت دهند. از این رو، هر کجا که مردم زندگی می کنند، پیام انجیل باید به ایشان برده شود. و از آنجایی که بسیاری اکنون در شهرها زندگی می کنند، باید به شهرها برویم.

در واقع، نیاز برای کار در شهرها در سال ۲۰۰۷ شدت گرفت، و در آن زمان متخصصان آمار سازمان ملل متحد اعلام نمودند که برای نخستین بار در تاریخ، اکثر جمعیت جهان در کلانشهر ها زندگی می کنند. امروزه خدمات کلیسایی شهری موضوع کانونی ماموریت راهبردی کلیسای ادونتیست روز هفتم شده است.

در بسیاری از کشور ها، خدمات برون کلیسایی ادونتیست بیشتر در شهرهای کوچک و مناطق روستایی خارج از محله های شهری انجام شده است. نظر سنجی ها نشان داده اند که در بعضی مجموعه های شهری بزرگ، بیشتر مردم در مورد کلیسای ادونتیست روز هفتم چیزی نشنیده اند و بنابراین چیزی از ”پیام سه فرشته“ نمی دانند.

از این رو واضح است که برای بشارت به جهان باید بر روی شهرها تمرکز کنیم.

*درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۷ سپتامبر آماده شوید.

ماهیت شهرها

شهرها باعث میشوند تا فرهنگ ها، گروه های قومی، زبان ها و مذاهب بسیار گوناگونی گرد هم آیند. به طور سنتی هر گروه "محلّه" یا به نوعی قلمرو خود را دارد. به طور روز افزون مردم از هر قوم و نژادی در مناطق کلانشهری در جوار یکدیگر زندگی می کنند. این واقعیت چند فرهنگی مسائل بغرنج و پیچیده ای را ایجاد می کند اما فرصتی عالی نیز برای انجیل فراهم می نماید. در کلانشهرها تحمل بیشتری برای ایده های جدید مشاهده گردیده و تمایلی بیشتر به گوش کردن به مذاهب جدید وجود دارد که اغلب در زمینه های فرهنگی - سنتی تر در خارج از شهرها موجود است. شهر می تواند شرایط دسترسی به پیام کلیسای ادونتیست روز هفتم را برای مردمی تسهیل کند که هرگز پیش از این با آن آشنائی نداشته اند...

اعمال رسولان باب ۱۸ آیات ۱ تا ۲۸ را بخوانید تا با شیوه ای که پولس برای تاسیس کلیسا دنبال میکرد آشنا شوید. از کاری که او در آنجا انجام داد چه نکاتی می توانیم بیاموزیم؟

در این مراکز شهری درست مانند شهرهای امروزی پازلی از زبان ها، فرهنگ ها و گروه های قومی در کنار هم چیده شده بود. پولس طبقه خاصی از مردم را یافت که با ایشان مرتبط بود. او مردمی را پیدا کرد که مانند او یهودی بوده و از شهروندان رم بودند و در حرفه چادرسازی بودند که خود قبلاً آموخته بود. او از این حرفه برای معاش خویش استفاده مینمود. او در خانه زوجی که خود ایمان آورده و مبشر بودند، زندگی کرد. او در کنیسه تعلیم میداد تا اینکه از آنجا بیرون رانده شد، و سپس در خانه یک ایماندار یک کلیسای خانگی به راه انداخت. او به اندازه کافی نو ایمان آموزش داده و تربیت نمود که زمانی که از آنجا رفت توانست افرادی را برای رهبری گروه بگمارد.

بدیهی است که پولس زمینه چند فرهنگی و چند باوری شهر را درک نمود و از کار کردن در آن محیط احساس راحتی می نمود (اول قرنطیان باب ۹ آیات ۲۰ تا ۲۳ را نیز ببینید). او می دانست چگونه خود را با محیطی که در آن بود وفق بدهد و آموخت چگونه حقیقت را به بهترین وجه برای اجابت نیازهای کسانی که به ایشان بشارت می داد، ارائه دهد.

چگونه می توانیم کلیسای محلی خود را بهتر تجهیز کنیم تا با معاشرت با جامعه اطراف خود آنها را جذب کنیم؟؟

مکان دردناک

وقتی که عیسی در زمان خود از اورشلیم، کفرناحوم و شهرهای دیگر عبور می کرد، بیماران، معلولین و فقرا برای شفا در اطراف او که شفا دهنده بود جمع می شدند. قلب او برای بشری که رنج میکشید به درد می آمد.

در شهر همه چیز به وفور وجود دارد - مردم بسیار، ساختمان های فراوان، ترافیک زیاد، و مشکلات بیشتر. این مشکلات چالش های واقعی برای کلیساها بوجود می آورد. کسانی که مژده انجیل را با دیگران در میان می گذارند نمی توانند مشکلات و نیازهای انبوه انسان های اطراف خود را ساده و نادیده پنداشته و تنها بر روی پیام متمرکز داشته باشند، چرا که با این کار باعث بی اعتباری پیام می خواهند شد. اگر اعمال ما نمایانگر شفقت، فیض و امیدی که از آن صحبت می کنیم نباشد، آنگاه از ضعف سخن گفته ایم. استماع این سخنان بی رمق درست مانند بسیاری از صداهایی خواهد بود که برای رسیدن به گوش توده مردم با هم رقابت می کنند..

خروج باب ۲ آیات ۲۳ تا ۲۵، باب ۶ آیه ۵؛ مزامیر باب ۱۲ آیه ۵، رومیان باب ۸ آیه ۲۲ و ایوب باب ۲۴ آیه ۱۲ را بخوانید. چه پیامی در این آیات برای ما وجود دارد؟

جهان ما مکانی آزار دهنده است. این جهان زیر بار و رنج گناه ناله می کند. هیچ کدام از ما، بدون در نظر گرفتن این که چه کسی باشیم، نمی توانیم از این واقعیت فرار کنیم.

این درد و رنج ها همچنین فرصت های قدرتمندی برای شهادت دادن به ما ارائه می دهد. اما باید در اینجا مراقب نیز باشیم. از لحاظ اینکه افراد غیر عضو چه درکی نسبت به خوش برخوردی کلیسا دارند درک تفاوت میان مناسبت های اجتماعی و خدمات دائمی که در واقع برطرف کننده نیازهاست حائز اهمیت است. در اذهان اجتماع میان کلیسایی که سالی یکبار در حین تعطیلات به خانواده ها غذا می دهد و کلیسایی که مانند یک کلیسای خاص ادونتیست که در شهری بزرگ کلیسا برپا می کند تفاوت وجود دارد.

این کلیسا چه کاری انجام می دهد؟ در مرکز اجتماعی که روزانه فعالیت می کند، دور هم جمع می شوند. مردم می توانند هر صبح به آنجا بروند و صبحانه گرم دریافت کنند! و حتی این کلیسای چندان بزرگی هم نیست. تنها حدود هفتاد و پنج عضو دارد اما همه آنها کاملاً متعهد به برطرف نمودن نیازهای همسایگانشان در محله ای شهر نشین هستند. این کاری عالی و بزرگ است ولی وقف و تعهد و حس مسئولیت میطلبد تا رافع حاجتهای نیازمندان باشد.

تصور کنید اگر همه کلیساهای ما کاری برای کمک به پاسخ گویی به ناله هایی که مطمئنا در همسایگی ما به گوش می رسند، انجام می دادند چه تاثیری بر جامعه می گذاشت.

سه شنبه

۱۳ سپتامبر

کاشت و برداشت در شهرها

متی باب ۱۳ آیات ۳ تا ۹ و ۱۸ تا ۲۳ را بخوانید. اگر چه این داستانی آشناست، چگونه می توانیم آنچه که آموزش می دهد را به منظور کمک به درک بهتر نحوه خدمت کردن و شهادت دادن به جامعه اطراف از جمله شهرها، بکار ببریم؟

اگر چه این تمثیل در زمینه ای روستایی اتفاق می افتد، در واقع خدمات کلیسایی شهری بسیار مهمتر از شهرهای کوچک و مناطق روستایی است، زیرا مناطق شهری از تنوع عظیمتری از "خاک" برخوردارند. این داستان شرح میدهد که چرا مدیریت کمپین های بشارتی در شهرها نسبت به مناطق روستایی دشوار تر است. در ادامه مطلب بجای خاک از واژه بستر استفاده میکنیم.

شرایط بستر متفاوت نتایج مختلفی به همراه دارد، که به نیاز مطالعه شرایط بستر، پیش از اقدام در فعالیت های بشارتی اشاره دارد. اگر پس از مطالعه بستر اجتماعی، کلیسای پی برد که زمین های خوبی در محدوده حوزه قلمرو خود دارد، باید برنامه ریزی کنید که با صاف نمودن راه های سخت، از میان برداشتن سنگ ها و کندن خارها، آن بستر را بهبود بخشید. یعنی برای اینکه بشارت موفقیت آمیز باشد، کلیسا باید از پیش بستر را آماده کند. این می تواند تفاوتی بزرگ در میزان موثر بودن فعالیت های بشارتی ایجاد کند.

در باب ۱۲ اول قرنیتیان، باب ۱۲ رومیان و باب ۴ افسسیان، کتاب مقدس درباره عطایای روحانی تعلیم می دهد. آنها می گویند که عطایای متعددی وجود دارند اما تنها یک رسالت وجود دارد. نمونه های خاک که در تمثیل به آنها اشاره شد، نیاز به عطایای مختلف برای بشارت دادن به شهرها را نشان می دهد. خانم الن جی. وایت نوشته است، "در شهرهای بزرگ، افرادی که عطایای متنوع دارند باید به کلیسا آورده شوند. روش های جدید باید معرفی بشوند. قوم خدا باید نسبت به نیازهای زمانی که در آن زندگی می کند آگاهی داشته باشند." —Ellen G. White, *Evangelism*, p. 70.

او بواسطه عطیه بینش و بصیرت الهی، آنچه را که در خدمات کلیسای شهری موثر است مشاهده نمود. امروزه حتی داشتن روش ها و عطایای مختلف که در راه کاری بزرگ و چند وجهی عمل کنند، الزامی تر است. یک کمپین بشارتی یا یک پروژه بزرگ در طولانی مدت توفیق چندانی نخواهد داشت. ساختار پیچیده و مقیاس گسترده شهر به راحتی چنین برنامه هایی را

می‌بلعد و در عرض چند هفته، هیچ ردی از اثر باقی نمی‌ماند. لازم است که پیشاپیش کارهای بیشتری انجام شوند.

به کسانی که سعی دارید به ایشان شهادت بدهید بیندیشید. آنها در چه نوع بستری قرار دارند؟ برای بهبود و آماده سازی بستر چه کمکی از دست شما ساخته است؟

چهارشنبه

۱۴ سپتامبر

رسالت و خدمت فردی

یوحنا باب ۱۵ آیات ۱۲ و ۱۳، یعقوب باب ۱ آیه ۲۷ و غلاطیان باب ۶ آیه ۲ را بخوانید. در مجموع این آیات چه می‌گویند که آنقدر برای فعالیتهای برون کلیسایی حیاتی است؟

به دلیل مقیاس وسیع جمعیت شهری، از این واقعیت که ایمان موضوعی شخصی است، غافل میشویم. اصل مطلب در بشارت دادن به شهرها و یا هر مکان دیگری این است که افراد رابطه ای شخصی با مسیح پیدا کنند. تحقیقات نشان داده است که عده کثیری از ایمان آوردندگان به اعتقادات کلیسای ادونتیست روز هفتم به دلیل ارتباط و آشنایی با یک ادونتیست بوده است که به کلیسا پیوسته اند. و اغلب اوقات دوستی ها بخصوص در زمینه بشارت دادن، مستلزم ازخودگذشتگی و تمایل به نیکی کردن و خیر خواهی برای دیگران است.

شخم زدن زمین، کاشت بذرها، پرورش و مراقبت از جوانه ها تا هنگام برداشت و نگهداری از محصول - همه این ها در صورت وجود عنصر ارتباطی قوی به بهترین نحو انجام می شوند. باید بیاموزیم چگونه با دیگران دوستی کنیم؛ باید بیاموزیم چگونه به حرف آنها گوش بدهیم؛ باید بیاموزیم چگونه به آنها محبت کنیم. این ها عواملی حیاتی برای هر گونه فعالیت برون کلیسایی هستند. با اینحال در میان غلغله جمعیت شهری کلیسا چگونه میتواند به تک تک افرادی که حس گمگشتگی و بی تیماری میکنند کمک کند؟ عنصر حیاتی خدمات کلیسایی برای گروه کوچک شهری میتواند شکل کلیسای خانگی به خود بگیرد همان گونه که در عهد جدید وجود داشت (اعمال رسولان باب ۲ آیه ۴۶) یا ممکن است درواقع گروه های کوچکی در میان اجتماعات بزرگتر باشند. هر کجا که محله های شهری و یا حومه شهری فاقد کلیسای محلی باشد، اما اگر سه یا تعداد بیشتری ادونتیست روز هفتم وجود داشته باشند، نوعی گروه کوچک باید تشکیل شده و شروع به فعالیت در آن اجتماع بکند.

(See Ellen G. White, Testimonies for the Church, vol. 7, pp. 21, 22.)

این روش به چند دلیل برای خدمات کلیسایی شهری ضروری است. یکی بدلیل تعدد گروه های فرهنگی، نژادی، زبانی و اجتماعی - اقتصادی مختلف که باید در میان صدها اجتماع و زیر شاخه های فرهنگی حتی در شهرهای متوسط، بشارت داده شوند. بشارت مسیح بانجام نخواهد رسید مگر اینکه گروههای کوچک هر یک از این بخش ها را هدف قرار دهند.

بخاطر اینکه در شهرهای بزرگ پیروی ایمانداران از عیسی دشوار است بنابر این خدمات گروههای کوچک مورد نیاز است. ممکن است فشارها، وسوسه ها و مواجهه با اعتقادات و ایدئولوژی های گوناگون ایمانداران را از راه بدر کند. بعضی از ایمانداران در واقع تحت تاثیر فشارها قرار گرفته و کلیسا را ترک می کنند، در حالی که دیگران پوخته ای سخت برای محافظت از احساساتشان ایجاد می کنند و نسبت به مردم اطرافشان که به نمایندگی پر محبت عیسی نیازمندند، بی اعتنا می شوند.

پنجشنبه

۱۵ سپتامبر

بشارت دادن در شهرها

هیچ کس نمی گوید که خدمات برون کلیسایی و خدمتگزاری آسان است. واقعیت این است که آسان نیست. بشر در گناه سقوط کرده، فاسد گردیده و به طور طبیعی روحانی نیست. همان طور که پولس درباره خود گفت: ”میدانم شریعت خوب است و اشکالی در آن وجود ندارد. اشکال در من است که همچون یک برده به گناه فروخته شده ام“ (رومیان باب ۷ آیه ۱۴). وقتی پولس چنین می گوید، پس آنهایی که خداوند را نمی شناسند یا کسانی که هرگز تجربه تغییر زندگی در عیسی را نداشته اند چه باید بگویند؟

حتی اگر وجود ما که طبیعتاً گناهکار است چنین بد نبود، ولیکن شهرها همیشه شهره به بدنامی و تاثیر بد بر روی مردم بوده اند. مردم با دشمن جان ها سر و کار دارند که برای به دام انداختن و اسیر نگاه داشتن آنها در گناه آنان را وسوسه میکند. از این رو، جای تعجب نیست که خدمات برون کلیسایی بویژه در شهرها کار آسانی نیست؛ اما کاری هست که باید انجام شود و ما به عنوان کلیسای مسیح باید نسبت به فراخوان خود وفادار بوده و آن تکلیف را انجام بدهیم.

به طور کلی این آیات درباره اهمیت خدمات برون کلیسایی چه می گویند؟

دوم پطرس باب ۳ آیه ۹

اول تیموتائوس باب ۲ آیه ۴

براساس کلام خدا، مرگ مسیح جهان شمول است: در بر گیرنده کل بشریت از آدم تا حوا و همه انسان های پس از آنهاست. مطمئناً این شامل توده بسیاری از مردمی است که در مراکز کلانشهرهای جهان زندگی می کنند. آنها نیز نیازمند شنیدن حقایق بزرگی هستند که برای ما بسیار عزیز و ارزشمند هستند.

”پیام هایی که خدا در گذشته فرستاده است، تغییر نکرده است. کار در شهرها در زمان حال، کاری واجب است. هنگامی که فعالیت در شهرها آنگونه که خدا می خواهد صورت پذیرد، به جنبشی عظیم مبدل خواهد شد که ما تاکنون شاهد آن نبوده ایم.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Medical Ministry*, p. 304.

کار برون کلیسایی منظور جذب جانها در شهرها یک فراخوانی شخصی است. این فراخوانی برای داشتن تجربه ای عمیق تر با مسیح است و یک فراخوانی برای شفاعت مشتاقانه است و همچنین برنامه ریزی جامع و پیاده سازی آن است. اساس این کار کاملاً بر روی شالوده احیا و اصلاحات بنا گردیده است زیرا تنها به قوت روح القدس تحقق خواهد یافت.

آیات ۱۴ و ۱۵ باب ۱۰ رومیان را بخوانید. چه چیزی در آنجا گفته شده است که قاعدتاً برای همه ما که ادعای پیرو مسیح بودن را داریم، کاربرد دارد؟ بدون در نظر گرفتن اینکه کجا زندگی میکنیم چگونه می توانیم در خدمات برون کلیسایی در جذب جان ها و خدمتگزاری، فعال تر باشیم؟

جمعه

۱۶ سپتامبر

تفکری فراتر:

یک کارشناس در خدمات کلیسایی شهری ادونتیست روز هفتم، فهرست گاهنامه های الن جی وایت را در خصوص اندرزهای او در باره رفتن به شهر و خارج شدن از شهر را مورد مطالعه و بررسی قرار داد. ۲۴ مقاله از ۱۰۷ مقاله برای خارج شدن از شهرها و برپایی موسسات در خارج از شهرها توصیه مینمود. اما ۷۵ مقاله دستور العملی خاص نسبت به نقل مکان کردن به شهرها برای کار خدمات کلیسایی در شهرها بود. در ۸ مقاله دیگر به این موضوع اشاره ای نشده بود. یک تاریخ شناس کلیسا، توصیه های الن جی. وایت درباره کار شهری را اینطور خلاصه نمود که نشان می داد که در ارتباط با نهادها او کار کردن از خارج از مراکز شهر را توصیه میکرد و در ارتباط با کار کلیسای محلی، او از کار کردن داخل شهر دفاع نمود.

برنامه های کلیسای شما برای صید جان ها در شهرها چیست؟ کلیسای محلی شما نسبت به نزدیک ترین منطقه شهری بزرگ، در کجا واقع شده است؟ هیچ کلیسایی نباید فکر کند که صید جانها در شهرها به آنها مربوط نمی شود. در راستای این هدف مهم خدمتگزاری هر جماعت ادونتیست لازم است مشارکت و سهم خود را ایفا نماید. غفلت از شهرها و تمرکز بمنظور استحصال مناطقی خارج از کلانشهرها، پاسخی وفادارانه به ماموریتی که عیسی به ما داده است نیست. ”چرا خانواده هایی که حقیقت کنونی را می دانند در این شهرها ساکن نمیشوند؟... افرادی که رسماً در کلیسا تصدی ندارند ولی خادم خدا هستند وجود خواهند داشت که به... شهرها... نقل مکان خواهند نمود تا بگذارند تا نوری که خدا به ایشان داده است، برای دیگران بدرخشد.“ – الن جی. هوایت، Ellen G. White in *Advent Review and Sabbath Herald*, September 29, 1891.

سوالاتی برای بحث

۱. درباره پیام شگفت انگیزی که به ما داده شده است بیندیشید. درباره امیدی که داریم، وعده زندگی بهتر در حال حاضر و امید عظیم جاودانگی بیندیشید. بعضی از آیات مورد علاقه شما کدام هستند؟ بویژه آیاتی که امید به عیسی را آشکار می کنند. چرا برای شما بسیار مهم هستند؟ در روز سبت آنها را با کلاس درمیان بگذارید.
۲. تصور کنید که هیچ امیدی وجود ندارد، تصور کنید که زندگی یعنی تقلا و مشقت و رنج و سپس می میرید و در قبر می پوسید. این چیزی است که بسیاری از مردم بخصوص توده وسیعی از مردم در شهرها باور دارند. آنوقت چگونه می توانیم برای نجات جانها و تمایل برای رسیدن به آنها در کجا که هستند محبتی عظیم داشته باشیم؟

چگونه باید منتظر بمانیم؟

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: متی باب ۲۴ آیه ۳۵ - متی ۲۵ آیه ۴۶؛ دوم پطرس باب ۳؛ یعقوب باب ۲ آیات ۱۴ تا ۲۶؛ یوحنا باب ۴ آیات ۳۵ تا ۳۸؛ اول قرنثیان باب ۳ آیات ۶ تا ۸؛ مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیات ۱ تا ۴.

آیه حفظی: “با کوشش خستگی ناپذیر و با شوق و ذوق، خدا را خدمت کنید. امیدتان مایه شادی شما باشد و در رنج و مصیبت صابر باشید و از دعا کردن خسته نشوید. در رفع احتیاجات مقدسین شرکت نمایید و همیشه مهمان نواز باشید.” (رومیان باب ۱۲ آیات ۱۱ تا ۱۳).

چندین سال پیش از وقوع زلزله سال ۱۹۰۶ در کالیفرنیا، کلیساهای ادونتیست روز هفتم سانفرانسیسکو، اوکلند و کالیفرنیا بسیار فعال و در تب و تاب بودند. اعضای کلیسا از بیماران و بی بضاعتها بازدید میکردند. آنها برای یتیمان خانه و آشیانه و برای بیکاران کار پیدا میکردند. از بیماران پرستاری میکردند و خانه به خانه کتاب مقدس را آموزش میدادند. اعضا کتب و متون مسیحی را در میان مردم پخش میکردند و خصوص بهداشت و زندگی سالم کلاس برگزار میکردند. کلیساهای همچنین مدرسه ای برای کودکان در زیرزمین سالن اجتماعات خیابان لاگونا برپا کردند. خانه ای برای کارگران و مرکز پزشکی وابسته به کلیسا برقرار و مورد حمایت قرار گرفت. آنها فروشگاه مواد غذایی سالم همراه با یک کافه رستوران مخصوص گیاهخواران داشتند. اعضای کلیسا کار بشارت و خدمات کلیسایی را برای کشتیها در بندر گاه محلی آغاز کرده بودند و خادمان کلیسا گهگاه در سالنهای بزرگ شهر، جلساتی برگزار میکردند. الن جی. وایت این کلیساهای را دو کندوی زنبور نامیده بود و از کار ایشان هیجان زده بود. او در نشریه زیر گفت

(Advent Review and Sabbath Herald, 14 July 5, 1900)

این کارها نمونه های قدرتمندی است و در حینی که برای رجعت ثانی مسیح انتظار میکشیم آنچه که در توان داشتیم و بتوانیم باید انجام دهیم. این را ما میدانیم که خداوندان باز میگردد. موضوع مهم و حیاتی برای ما این است: درحالی که در انتظار بازگشت او هستیم، چه کاری باید انجام دهیم؟ سرنوشت جانهای ما به پاسخ این سوال وابسته است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۲۴ سپتامبر آماده شوید.

در حالی که منتظر عیسی هستیم

حواریون از صحنه با شکوه درخشش اشعه های خورشید به درون معبد در حظ و تحسین بودند. نیت عیسی این بود تا توجه آنها را بر واقعیت هایی که کلیسای مسیحی در آینده ای نزدیک و آخر زمان با آن مواجه خواهد بود، متمرکز کند. او با زبان ایجاز و در لفافه جرعه ای از حقیقت را به آنان داد: ”آیا این بناها را نمیبینید؟ یقین بدانید که هیچ سنگی از آن بر سنگ دیگر باقی نخواهد ماند بلکه همه فرو خواهند ریخت“ (متی باب ۲۴ آیه ۲). حواریون که از این پیشگویی متعجب شدند، گفتند ”به ما بگو، کی این امور واقع خواهد شد؟ و نشانه آمدن تو و رسیدن آخر زمان چه خواهد بود“ (متی باب ۲۴ آیه ۳). در آیات ۴ تا ۳۱ باب ۲۴ متی، عیسی سپس از اموری که پیش از بازگشت در جهان واقع خواهد شد ایشان را آگاه ساخت. عیسی در باره آشکار شدن نشانه های آخر زمان هشدار می دهد: ”لیکن انتها هنوز نیست“ (متی باب ۲۴ آیه ۶) و اینکه ”اینها پیش در آمد بلاهای بعدی است“ (متی باب ۲۴ آیه ۸). پاسخ مستقیم به پرسش حواریون در آیه ۱۴ می آید. ”و سر انجام وقتی مژده انجیل به گوش همه مردم جهان رسید و همه از آن با خبر شدند آنگاه دنیا به آخر خواهد رسید“ (متی باب ۲۴ آیه ۱۴).

در این گفتار، ۳۵ آیه اول در باب ۲۴ متی ترغیب کننده این مطلب مهم است که نشانه ها را جدی بگیریم. لیکن عیسی نیز به ما می گوید که چگونه باید منتظر ”انقضای عالم“ باشیم (متی باب ۲۴ آیه ۳). به عبارتی دیگر، ما در انتظار بازگشت او، مانند انتظار در ایستگاه اتوبوس تنها بر سر جای خود نمی نشینیم. خیر، کارهای زیادی به ما سپرده شده است که در زمان انتظار برای ظهور ثانی خداوند باید انجام بدهیم.

متی باب ۲۴ آیه ۳۶ همچنین باب ۲۵ آیه ۴۶ را بخوانید. هر یک از این تمثیل ها به قوم خدا میگوید که باید در زمان انتظار بازگشت عیسی چه کاری انجام بدهند. اصل مطلبی را که خداوند در اینجا به مامی گوید، بطور خلاصه وار بنویسید. سپس لازم است به عنوان عضوی از کلیسا، از خود بپرسیم: تا چه حد دستور العمل های خداوند را بخوبی در این تمثیل ها پیروی می کنیم؟

در اینجا عیسی حواریون خود را هدایت میکند که پیروان حقیقی او چگونه باید منتظر بازگشت دوباره وی باشند. شاگردان عیسی در طول این مدت همواره باید آماده باشند. آنها در حین انتظار، نسبت به یکدیگر محبت، توجه و احترام نشان خواهند داد؛ آنها هوشیار بوده، پیشاپیش آماده و در برابر وضعیت روحانی خویش مسئول خواهند بود. آنها منابع و استعدادهایی که خدا در دستانشان قرار داده است را چند برابر خواهند کرد، پول و استعداد

در هدف خدا سرمایه گذاری خواهند کرد، به سرشت حقیقی خدای با محبت شان احترام خواهند گذاشت و برای ”کمترین اینها اهمیت قائل خواهند شد.“

۱۹ سپتامبر

دوشنبه

احیاء و اصلاحات مادامی که در انتظاریم

باب ۳ از دوم پطرس را بخوانید. تعالیم این باب در ارتباط با احیاء و اصلاحات است را خلاصه کنید. این آیات با موضوعاتی که در این سه ماهه مطالعه کردیم چه تناسبی دارند؟

اشتیاق و آرزوی خدا این است که ”همه“ ”توبه کنند“ (دوم پطرس باب ۳ آیه ۹). اگرچه ما نمیتوانیم کار روح القدس را در به توبه و استغفار آوردن مردم انجام بدهیم، اما فراخوانده شده ایم که آنها را با پیام نجات که در صورت پذیرفتن آن پیام به توبه منتهی میشود، جذب کنیم.

ما اعضای کلیسا نیز لازم است رفتاری توأب گونه داشته باشیم. توبه کردن بخشی از روند احیاء و اصلاحات است. احیاء یعنی بازگشت به زندگی، دوباره تازه و بازسازی شدن. اصلاح به معنی تغیر شکل یافتن و تصحیح شدن به منظور خلقتی تازه بودن است (قرنطیان دوم باب ۵ آیه ۱۷). ”احیای خداپرستی حقیقی در میان ما، بزرگترین و ضروریترین نیاز ماست. اولین کار ما باید این باشد که طالب احیاء شدن باشیم.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Selected Messages*, book p. 121.

آیه مربوط به نحوه منتظر ماندن در مطالعه درس دیروز، شرایط و نتایج احیاء و اصلاحات را به تصویر میکشند. برای مثال هر ۱۰ بارکه نیاز به احیاء داشتند تا از خواب برخیزند (متی باب ۲۵ آیات ۱ تا ۱۳). بارکه های غافل لازم بود تا ظرفیت خود را برای حضور روح القدس در زندگی خویش افزایش دهند. هنگامی که ما خود را فروتن میکنیم، نفس گناهکار خود را میکشیم، متواضعانه دعا کرده، کلام خدا را مطالعه میکنیم و از روی محبت و خیرخواهی آن را با دیگران در حرف و عمل به مشارکت گذارده، ظرفیت خود را برای دریافت روح القدس افزایش میدهیم. با این وجود، این امکان وجود دارد که برای ساعتها کتاب مقدس را مطالعه کنیم و همچنان فردی خودخواه باشیم. میتوانیم برای احیاء و باران آخر دعا کنیم، اما با خودخواهی آن را فقط برای خودمان بخواهیم. احیاء همیشه ما را هدایت میکند تا با از خود گذشتگی نگران و دلوایس دیگران باشیم. وقتی که از روح القدس پر شویم، به مریدانی دلسوز و غمخوار و قائم به تکلیف و خدمترسانی متبدل میشویم.

در دعاهای خود و هنگام مطالعه کتاب مقدس به احیاء و اصلاحات محتاجیم و کانون توجه ما باید التماس و تضرع برای وفور روح القدس در باران آخر باشد. اما به عنوان عضوی از کلیسا باید خواستار احیاء و اصلاحات در رفتار و سلوک خود نیز باشیم. در رفتار و اعمال خود

در برابر کوچکترین افراد هم به احیاء و اصلاحات نیازمندیم. آنچه که مرور شد هسته اصلی درس این ثلث محسوب میگردد.

چگونه میتوانیم از خود در برابر تجلیل نفس و عدم نیاز به رستگاری در خصوص بازگشت دوباره عیسی محافظت کنیم؟ یعنی، همینطور که سالها میگذرند، چگونه میتوانیم همواره واقعیت و ضرورت بازگشت خداوند را بیاد داشته باشیم؟

سه شنبه

۲۰ سپتامبر

تکلیف کلیسا در حالیکه در انتظار هستیم

آیات ۱۴ تا ۲۶ باب ۲ یعقوب را بخوانید. این آیات چگونه (که هستیم) و (چرا اینجا هستیم) را در بر گرفته است؟

در مطالعه درس یکشنبه، حواریون شروع به اشاره به زیبایی ساختمان معبد نمودند. عیسی توجه ایشان را به شرایط داخلی کلیسا و رسالت خویش برای جهانی رو به پایان، معطوف نمود. واقعیت این است که کلیسا به دلیل اینکه مأموریت و تکلیفی در پیش رو دارد، پابریاست و نه بر عکس آن.

مأموریت و شرح وظیفه دینی کلیسای ادونتیست روز هفتم همانطور که در سیاست کاری شماره (A ۰۵) مجمع عمومی ابراز گردیده است، ”مرید ساختن از همه امتهای، انتشار مژده انجیل سرمدی - انجیل ملکوت (متی ۲۴:۱۴) بر مبنای پیامهای سه فرشته در آیات ۶ تا ۱۲ باب ۱۴ مکاشفه یوحنا، هدایت آنها به پذیرش عیسی به عنوان نجات دهنده شخصی خود و اتحاد با کلیسای باقیماندگان و شاگردسازی برای خدمت به او به عنوان خداوند و آماده کردن آنها برای بازگشت در شرف اتفاق اوست.“ موعظه، تعلیم و شفا شیوه های پیشنهادی برای دنبال کردن این مأموریت هستند. سیاست کاری در زمینه ”شفا دادن“ میگوید: ”ما با تصدیق اصول کتاب مقدس در زمینه سلامت و بهداشت کامل انسان، سلامتی و شفای بیماران در اولویت کار ما قرار دارد و از طریق خدمت به فقرا و رنجدیدگان، با پروردگار در امر رحیمانه تسکین و بازپروری همکاری میکنیم.“

درس این ثلث با این مفهوم شروع میشود که عیسی میخواهد تصویر خویش را در انسانها بازسازی نموده و ما را به عنوان پیروان خود قدرت ببخشد تا ابزاری برای بازسازی جامع اجتماع اطراف خود باشیم. ”جهان امروز به همان مکاشفه ای که جهان در ۱۹۰۰ سال

پیش احتیاج داشت، نیاز دارد: یک مکاشفه از مسیح. کار بزرگی در زمینه اصلاح مورد نیاز است و تنها از طریق فیض مسیح است که کار بازپروری و احیای جسمی، روانی و روحانی می تواند تحقق پیدا کند.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, p. 143.

یک عضو کلیسا پس از شرکت در سمیناری که خدمت عیسی را به عنوان نمونه و ماموریت کلیسای آخر زمان ارائه میداد، چنین بیان نمود: ”در این بخش جهان که ما هستیم، از پذیرش ایده ها و شیوه های جدید انجام امور استقبال چندانی نمیکنیم. چیزی که این هفته درباره پیروی از شیوه خدمت عیسی شنیده ایم، در واقع جدید نیست. این روشی قدیمی است. ما فقط آن را فراموش کرده ایم.“

ایمان بدون عمل مرده است. چگونه به این واقعیت پی برده اید که چقدر ایمان و عمل با هم ارتباط نزدیکی دارند؟ با چه روش هایی اعمال ما باعث رشد ایمان میشود؟

۲۱ سپتامبر

چهارشنبه

آمادگی برای برداشت نهایی محصول مادامیکه در انتظار هستیم

همان طور که در درس ۵ اشاره گردید عیسی در باره ملکوت از زبان کشاورزی استفاده نمود. همان طور که دیده ایم، کشاورزی صرفاً یک رویداد نیست؛ بلکه یک روند بردبارانه است! کشاورزی چرخه ای است که طی مراحل متنوع و کارهای مختلف توسط افراد گوناگون در زمان های متمایز بطور مرتب تکرار میشود. باید هدایت روح القدس و مشیت الهی را پذیرا بوده و در چگونگی آماده سازی زمین، کشت بذر و جمع آوری محصول برای خداوند مفید فایده باشیم.

آیات ۳۵ تا ۳۸ باب ۴ یوحنا را بخوانید. در آیات از چه نوع تشبیه ادبی استفاده شده است و پیام آن برای ما در مورد چگونگی خدمت به دیگران چیست؟

واقعیت این است که از قلب مردم خبر نداریم. نمی دانیم که روح القدس چگونه در زندگی آنها کار کرده است. ممکن است به مردم مختلف نگاه کنیم و با خود بیندیشیم آنها راه زیادی در پیش دارند تا آماده شده و بعنوان محصول درو شوند در

حالی که در واقعیت، آنچه که نیاز دارند این است که کسی آنها را برای پیوستن به مسیح دعوت کند. فکر و دل هر بنی بشری همواره در ستیز و تلاطم بوده است. و خدا ما را فرا می خواند که به مردم کمک کنیم تا او را انتخاب کنند.

آیات ۶ تا ۸ از باب ۳ کتاب اول قرنطیان را بخوانید. در آیات فوق چه پیامی در زمینه فعالیت‌های برون کلیسای نهفته است؟

در اینجا پولس به سبک خویش آنچه را که عیسی در مثال پیشین گفت، بازگو میکند. فعالیت برون کلیسایی مانند کار یک کشاورز است. ممکن است همه ما وظایف مشابهی انجام ندهیم، اما آن کار همچنان بخشی حیاتی از فرایند برقراری ارتباط و تسخیر جانهاست. و اگر چه با ظرفیتهای متفاوت باید برای خدا مفید واقع شویم، ولی در انتها تنها خداست که می تواند جانها را متبدل کند.

چگونه می توانیم بیاموزیم در هر نقشی که خدا در فرایند خدمت به دیگران به ما داده است، سپاس گزار و فروتن باشیم؟ چرا خدمت به خدا در حقیقت یک امتیاز محسوب میشود؟

۲۲ سپتامبر

پنجشنبه

انتظار به پایان رسیده است

چالز دیکنز نویسنده انگلیسی سال ها پیش کتابی به نام داستان دو شهر نوشت. آن دو شهر لندن و پاریس بودند. در یک مفهوم، می توان گفت کتاب مقدس نیز داستان دو شهر است. در این مورد، آن دوشهر را میتوان بابل و اورشلیم گفت.

در مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۸ و مکاشفه یوحنا باب ۱۸، یوحنا رسول شهر بابل را توصیف می کند. این شهر خانه دیوها و محل تجمع ارواح شریر بوده است. بابل باعث شده است که همه ملت ها مرتکب زناى روحانی بشوند. سر نوشت بدی برای او مقرر شده و اعلان گردید که سقوط کرده است. این شهر که نماد شرارت و ارتداد و شورش علیه خداست، روزی مقلوب و نابود خواهد شد.

آیات ۱ تا ۴ باب ۲۱ مکاشفه یوحنا را بخوانید. اورشلیم جدید چگونه با بابل در تضاد است؟

شهر دوم، شهر مقدس اورشلیم جدید است که در باب های ۲۱ و ۲۲ مکاشفه یوحنا توصیف شده است. این شهر خانه کسانی است که داماد را انتخاب کرده اند و خودخواهی و زنای روحانی شیطان و پیروانش را نپذیرفته اند. نجات یافتگان به فیض خدا، از احکام او اطاعت نمودند و ایمان به عیسی را منعکس میکردند (مکاشفه یوحنا باب ۱۴ آیه ۱۲). صبر و تحمل و اشتیاق آنها بمنظور پذیرفتن خدمتگزاری برای عیسی باعث گردیده بود تا طعمی از ملکوت آسمان را بر روی زمین بچشند. آنها بواسطه ایمان به عیسی نجات یافته اند؛ عدالت او به تنهایی آنها را سزاوار ملکوت ساخته است. توجه و دلواپسی آنها برای ”کوچکترین افراد“ (متی باب ۲۵ آیه ۴۰) ظهور و تجلی عینی آن ایمان نجات بخش بوده است.

نقش کلیسا در احیا و بازپروری مشفقانه به واسطه خون بره (مکاشفه یوحنا باب ۵) به جشن و ترنم متبدل شد (مکاشفه یوحنا باب ۵ آیات ۱۳ و ۱۴ را ببینید). در آن شهر مقدس و فرخنده، ”خدا هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد کرد. و بعد از آن موت نخواهد بود و ماتم و ناله و درد دیگر رو نخواهد نمود زیرا که چیزهای اول درگذشت“ (مکاشفه یوحنا باب ۲۱ آیه ۴). آرامش حقیقی احیا شده است. احیا و بازسازی کامل ذهنی، روحانی و جسمی تصویر خدا اتفاق افتاده است. جدال عظیم پایان یافته است و از ”کوچکترین اتم تا بزرگترین کهکشان، هر چیز متحرک و بی جان، در زیبایی روشن و شادی کامل خود میگویند که خدا محبت است.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *The Great Controversy*, p. 678.

آیه ۲۱ باب ۲۲ مکاشفه یوحنا را بخوانید. این آیه که آخرین آیه کتاب مقدس است، به چه روشهایی اساس همه آنچه که ما باور داریم را دربر دارد؟

جمعه

۲۳ سپتامبر

تفکری فراتر:

متی باب ۵ آیه ۱۶؛ کولسیان باب ۳ آیه ۱۷؛ عبرانیان باب ۱۳ آیات ۱۵ و ۱۶ را بخوانید. از تالیفات الن جی وایت: کتابهای بر روی کوه زیتون صفحات ۶۲۷ تا ۶۳۶ و فصل کوچکترین برادران من صفحات ۶۳۷ تا ۶۴۱ از کتاب آرزوی اعصار را مطالعه کنید.

عیسی درباره نشانه های پایان زمان پیش از بازگشت دوباره خویش آگهی داد که آن نشانه ها دلپذیر نیستند. جنگ، شیوع جنگها، طاعون و غیره. اگر مردم همیشه بخواهند بهانه بدی را برای نپذیرفتن خدا بکار ببرند، به طور حتم تا کنون بهانه های بسیاری خواهند داشت

و چنانکه به پایان نزدیک میشویم بهانه های بیشتری نیز بدست خواهند آورد. از این رو، برای قوم خدا، آنهایی که مدعی پیروی از او هستند سخت تر میشود که خصلت او را به جهانیان منعکس کنند و به مردم برای دیدی بهتر نسبت به ماهیت خدا، کمک کنند. ”اگر ما خود را در برابر خدا فروتن، مهربان، مودب، رئوف و ترحم انگیز میکردیم، بجای یک نفر، صدها نفر از حقیقت سخن میگفتند.“ – الن جی. وایت،

Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 9, p. 189.

چه بیانیه ساده و در عین حال قدرتمندی در زمینه دسترسی به جانها و خدمت به دیگران است. عیسی از ما بعنوان کلیسای او انتظار دارد در حین اینکه منتظر آمدن دوباره وی هستیم، انجیل را موعظه و کاملاً مطابق با آن زندگی کرده؛ خود و توانایی خود را در کار او سرمایه گذاری کنیم؛ و بگذاریم تا روح القدس در کمال؛ در زندگی ما ساکن شود. آن شاهدهی است که همه استدلالهای جهان نمیتوانند آنرا بی اثر کنند.

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس درباره تفاوتهای میان زندگی در ”بابل“ و در ”اورشلیم“ صحبت کنید. تفاوتهای اساسی میان این دو شهر چیست؟ یعنی، تفاوت عمده در چه چیزی یافت میشود – در اینکه مکانها چگونه هستند، یا در اینکه چه کسانی در آنها زندگی میکنند؟

۲. پرسش مهم برای مسیحیان این نیست که، ”آیا اعمال در ایمان مسیحی نقشی دارند؟“ مطمئناً چنین است. در عوض، پرسش این است که، ”اگر اعمال نمیتوانند ما را نجات بدهند، پس نقش آنها در ایمان مسیحی چیست؟“ چگونه میتوانیم به این پرسش بویژه در زمینه فعالیتهای برون کلیسایی و خدمتگزاری به مردم نیازمند، پاسخ میدهیم؟

۳. چگونه منتظر بازگشت عیسی میمانیم؟ یعنی، در زندگی خود چه کاری انجام میدهیم که واقعیت باور ما به بازگشت او را نمایان میسازد؟ چرا ما باید متفاوت از کسانی که به آمدن دوباره عیسی اعتقاد ندارند، زندگی کنیم؟
